ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ
20 χρόνος

Νομιμοποιούν την εισφοροκλοπή και διαγράφουν τις τεράστιες οφειλές των καπιταλιστών στο ΙΚΑ

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ετσι διέλυσαν τον κλάδο υγείας

ΣΕΛΙΔΑ 8

Pacta sunt servanda

ΣΕΛΙΔΑ 16

Η εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης παρουσιάζεται ως αναγκαιότητα των καιρών

ΣΕΛΙΔΑ 10

Κατρακύλησε η τιμή του χρυσού, εκβιάζουν οι χρυσοθήρες

ΣΕΛΙΔΑ 11

Κοινοβουλευτική Ομάδα ΣΥΡΙΖΑ

Μόνο η εξουσία τους ενδιαφέρει

ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 853 - 16 Γενάρη 2016 | www.eksegersi.gr

Διαλύουν την Κοινωνική Ασφάλιση και ταυτόχρονα νομιμοποιούν την εισφοροκλοπή των καπιταλιστών

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΤΩΣΟΥΜΕ

Scripta...Verba...

Γιατί να μην το ψηφίσουν; Μετά από έντεκα μειώσεις, αν υποθέσουμε γίνει η δωδέκατη, αυτή είναι που θα τους χαλάσει; Η δωδέκατη μείωση;

Νίκος Μανιός

Ευτυχώς που υπάρχουν οι ταλιμπάν της εξουσιολαγνείας και αποκαλύπτουν τον κυνισμό του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι εταίροι θα βάλουν πλάτη και δεν θα βγουν απέναντι στην κυβέρνηση τορπιλίζοντας την όποια συμφωνία.

Ανδρέας Ανδρεάδης (ΣΕΤΕ)

Εθνικά υπεύθυνοι καπιταλιστές, εθνικά ανεύθυνοι εργαζόμενοι!

Δεν γίνεται πρόγραμμα χωρίς το ΔΝΤ. Το Ταμείο έχει την πρόθεση να επιστρέψει στο πρόγραμμα και αναμένεται να επιστρέψει με συμμετοχή στη χρηματοδότηση, όχι μόνο ως τεχνικός σύμβουλος.

Γερούν Ντεϊσελμπλούμ

Πάλι... δεν ξέρει τι λέει ο ολλανδός πρόεδρος του Eurogroup. Διότι πριν μιλήσει δεν συμβουλεύτηκε την Όλγα Γεροβασίλη.

Αλλο η δημοσιονομική πειθαρχία και η ήπια προσπάθεια που πρέπει να κάνουμε και άλλο οι βάναυσες παρεμβάσεις που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια. Τελεία και παύλα.

Ευάγγελος Μεϊμαράκης

Δυστυχώς, Βαγγέλα, παρά τη φιλότιμη προσπάθειά σου, οι δεξιοί προτίμησαν τον Κούλη. Σ' έφαγαν το μουστάκι και τ' άσπρα μαλλιά.

Στην τελική ευθεία είχε βοήθειες [ο Μητσοτάκης]. Ο ακαταπόνητος Αδωνις έπαιξε μόνος του όλη τη δεξιά πλευρά. Ο «Τζίτζι» πίσω έκοβε ό,τι πήγαινε να ξεμυτίσει πάνω από τα Τέμπη. Και ο Σαμαράς έβαλε πλάτη από τον πάγκο.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Περιγραφή με ποδοσφαιρικούς όρους της γαλάζιας παρωδίας.

Κανείς δεν πρόκειται να έχει περικοπή σύνταξης. Το έχει διαβεβαιώσει σε όλους τους τόνους και ο πρωθυπουργός.

Γεώργιος Κατρούγκαλος

Καλού-κακού, ψάξε από τώρα τρύπα για να κρυφτείς, γιατί σύντομα δε θα μπορείς να κυκλοφορείς άνετος και χαλαρός.

Είχαμε σήμερα μια αναλυτική εποικοδομητική συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, στην οποία ο υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Γιώργος Κατρούγκαλος, μας ενημέρωσε για την πρόταση της κυβέρνησης στους Θεσμούς σχετικά με την μεταρρύθμιση του Ασφαλιστικού Συστήματος.

Αφροδίτη Θεοπεφτάτου

Ναι σε όλα από όλους τους συριζαίους βουλευτές;

ΡΙΠΕΣ

◆ Λοιπόν, τα πράγματα με το Ασφαλιστικό είναι εξαιρετικά απλά ◆'Η ματώνουμε και τους κάνουμε να πονέσουν πολύ ή αποχαιρετάμε την Κοινωνική Ασφάλιση ◆ Και αναθέτουμε στις επόμενες γενεές να την ξαναδιεκδικήσουν από την αρχή ◆ Διότι εμείς θα έχουμε πετάξει στα σκουπίδια ό,τι απέμεινε από τις κατακτήσεις των πατεράδων και των παππούδων μας ◆ Βλέπετε εσείς τίποτ' άλλο που δεν το βλέπουμε εμείς; ◆ Μεγάλη ανανέωση θα φέρει ο Κούλης στη γαλάζια παράταξη ◆ Θα σκουρύνει το γαλάζιο, προσθέτοντας αρκετές δόσεις μαύρου ◆ Γι' αυτό καμάρωνε πρώτη μούρη δίπλα στον Κούλη ο Μαντούβαλος ◆ «Κάν' το όπως ο Τσίπρας» και θα δεις πρωθυπουργία ◆ Κάτι μας λέει ότι ακόμα και ο αγρίως νεοφιλελεύθερος Κούλης θ' ακολουθήσει αυτή τη συνταγή ◆ Ο Μπαρούφ, απογοητευμένος από την Ελλάδα, ψάχνει «αγανακτισμένους» στην Ευρώπη ◆ Πρέπει να έχει πέσει πολύ το «κασέ» του ως ομιλητή σε εκδηλώσεις ◆ Η Λυμπεράκη του Ποταμιού είναι πρώτη ξαδέρφη του Κούλη και αγρίως νεοφιλελεύθερη όπως αυτός ◆ Γι' αυτό και χαρακτήρισε τη νίκη του «νίκη για όλους τους μεταρρυθμιστές, όπου κι αν βρίσκονται» ◆ Ο Ψαριανός, όμως, ούτε πρωτοξάδερφος είναι και με... αριστερό παρελθόν ◆ Είναι, όμως, ο Ψαριανός και πρέπει να κοιτάξει το μέλλον του ◆ Μην εκπλαγείτε, λοιπόν, αν τον δείτε στη ΝΔ του Κούλη ◆ Πιάνει από τώρα πόρτα για το χειμώνα, όπως λέει ο λαός μας ◆ Τον πρόεδρο Σταυράκη τα φίδια τον είχαν ζώσει καιρό πριν ◆ Αντε να μαζέψεις αυτό το τσίρκο με χαμηλές εκλογικές πτήσεις και προοπτική μηδέν ◆ «Μας κλέβουν τα ρούχα» ανέκραξε απελπισμένος ◆ Και θύμισε ότι το Ποτάμι έχει προτείνει την άρση της μονιμότητας στο Δημόσιο! ◆ Μια φωτογραφία μ' έναν ψαρεμένο καρχαρία έβγαλε ο Καμμένος, για να κάνει ένα από τα συνηθισμένα κρύα σχόλιά του στο twitter, και βρήκε το μπελά του από το WWF ◆ Σιγά, όμως, μην επηρεαστούν οι δυνάμει ψηφοφόροι του Καμμένου από κάτι τέτοια ◆ «Μπράβο Κυριάκο μου για το θάρρος, την αλήθεια, το διαφορετικό» έγραψε ο Κ. Μπακογιάννης στο twitter ◆ Κατόπιν εορτής, διότι κατά την προεκλογική περίοδο έκανε το παπί ◆ Κι όχι μόνο έκανε το παπί, αλλά φρόντισε και να πάρει ο «Κυριάκος του» στην περιφέρειά του ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά του ◆ Με 47,8% έφαγε τη σκόνη του Βαγγέλα που πήρε 52,2% ◆ Και τώρα που ησυχάσαμε (λέμε τώρα) από την παραπολιτική, καιρός να ασχοληθούμε με την πολιτική ◆ Ταξική πάλη για την Κοινωνική Ασφάλιση το άμεσο καθήκον ◆ Πάρτι έχουν στήσει στο διαδίκτυο με τα μπινελίκια του Μπουμπούκου κατά του Κυριάκου ◆ Σιγά τα ωά ◆ Στο κάτω-κάτω, ήταν περισσότερα τα μπινελίκια που είχε ρίξει στον Καραμανλή και τον Σαμαρά ◆ Πρόκειται περί ανηθικότητας, φυσικά ◆ Δυστυχώς, όμως, οι ψηφοφόροι έχουν πάθει ένα είδος μιθριδατισμού ◆ Θεωρούν ότι αυτά είναι φυσικά πράγματα στην αστική πολιτική ◆ Και δεν τους πειράζει που οι χτεσινοί εχθροί σήμερα αγκαλιάζονται και φιλιούνται ◆ Γι' αυτό και η διαδικτυακή και ραδιοφωνική καζούρα δεν πρόκειται να στοιχίσει ούτε στον Μπουμπούκο ούτε στον Κούλη ◆ Οταν μιλάει ο Γρηγοράκος, είναι σαν να μιλάει ο Βενιζέλος ◆ Κι όταν μιλάει για κίνδυνο διαρροών από το ΠΑΣΟΚ προς τη ΝΔ, ρίχνει βολές στη Φώφη ◆ Το ότι μετά έβαλαν τον Κεγκέρογλου να τα μαζέψει δε σημαίνει τίποτα ◆ Οι βολές έμειναν και περιμένουμε το επόμενο επεισόδιο ◆

επί του πεζοδρομίου

Δεν είναι και λίγα 16.500 ευρώ για μια συναυλία. Οταν μάλιστα ως διοργανώτρια εμφανίζεται εταιρία με έδρα τη Σόφια, τα λεφτά γίνονται ακόμα περισσότερα, διότι ο φόρος είναι μηδαμινός. Οπως υποστήριξε ο μάνατζερ του Βασίλη Παπακωνσταντίνου, που έκανε τη συγκεκριμένη συναυλία, ο γνωστός τραγουδιστής «δεν γνώριζε τίποτα για το οικονομικό». Γιατί -όπως είπε ο μάνατζερ- «ο Βασίλης δεν ανακατεύεται με τα οικονομικά του. Εγώ έχω κάνει σύμβαση με μια άλλη εταιρία και φορολογήθηκα όσον αφορά το φόρο εισοδήματος». Φανταστείτε, δηλαδή, να μην ήταν και τόσο... αριστερός ο γνωστός τραγουδιστής. Ο Δήμος Ξάνθης, όμως, που «αγόρασε» τη συγκεκριμένη συναυλία, γιατί δέχτηκε να κάνει σύμβαση με μια ξένη εταιρία, ενώ τα λεφτά αφορούσαν έναν έλληνα τραγουδιστή και τη μπάντα του; Τι «υπόγειες διαδρομές» υπήρξαν;

Κόσμος και κοσμάκης πέρασε να συγχαρεί τον Κυριάκο και να φωτογραφιστεί μαζί του (πρώτες μούρες ήταν, βέβαια, τα γκεσέμια της ακροδεξιάς), αλλά η αδερφή Ντόρα προτίμησε να του στείλει ένα «ξινό» συγχαρητήριο μήνυμα μέσω... facebook. Τι να κάνει κι αυτή η έρμη, έχει παιδί πάνω στην ανάπτυξη κι ο Κούλης του πήρε τη μπουκιά απ' το στόμα.

Η επιστροφή του κόμη Δράκουλα...

Δελτίο Τύπου για τη συνάντησή του με τον Ιερώνυμο έστειλε ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Βαγγέλης Αποστόλου. Σε λίγη ώρα έστειλε «ορθή επανάληψη», που διέφερε από το προηγούμενο δελτίο σε ένα σημείο: ανέφερε ότι «στη συνάντηση παραβρέθηκε ο υφυπουργός Επικρατείας Τέρενς Κουίκ». Αντιλαμβανόμαστε ότι ο Κουίκ διαμαρτυρήθηκε για το «θάψιμό» του στο αρχικό δελτίο. Αναρωτιόμαστε, όμως: τι δουλειά είχε ο Κουίκ σ' αυτή τη συνάντηση; Σχετική αρμοδιότητα δεν έχει, οπότε μένει μόνο η αρμοδιότητα του κομματάρχη των συγκυβερνώντων ΑΝΕΛ. Κατά τα άλλα, οι συριζαίοι μιλούσαν για σεβασμό και αναβάθμιση των θεσμικών διαδικασιών. Λεπτομέρειες, θα πείτε, αλλά ούτε στα στοιχειώδη δεν άλλαξαν κάτι.

Ο Τσακαλώτος πράγματι έκανε ένα ταξίδι διαρκείας σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, όπου συναντήθηκε επίσημα με τους ομολόγους του, για να συζητήσει όχι το Ασφαλιστικό, αλλά το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης (κυρίως το χρονοδιάγραμμά του). Ο Κατρούγκαλος έπαιξε απλά τον καραγκιόζη. Το περιβόητο ταξίδι του δήθεν για το Ασφαλιστικό στην Ευρώπη δεν ήταν παρά μια επίσκεψη στο ευρωκοινοβούλιο (χωρίς κανέναν επίσημο χαρακτήρα) και μια επίσκεψη στο Βερολίνο, όπου όμως δεν συνάντησε τον γερμανό ομόλογό του, ούτε οποιοδήποτε άλλο μέλος της γερμανικής πολιτικής ηγεσίας, αλλά πήρε μέρος σε δυο εκδηλώσεις της Die Linke, οι οποίες μάλιστα δεν είχαν καμιά σχέση με το Ασφαλιστικό!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Να βγει [ο κόσμος στους δρόμους]. Αυτά που υποστηρίζει ο κόσμος στους δρόμους είναι αυτά που υποστηρίζω και εγώ. Αναδιανομή, υψηλότερες συντάξεις... Κι εγώ για αυτά προσπαθώ να διαπραγματευτώ με τους Θεσμούς.

Γεώργιος Κατρούγκαλος

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

16/1: ΗΠΑ: Ημέρα θρησκευτικής ελευθερίας, Ταϋλάνδη: Ημέρα δασκάλων 16/1/1920: Αρχή ποτοαπαγόρευσης (ΗΠΑ) 16/1/1948: Ομάδα ανταρτών απαγάγει τον βουλευτή Κουτσοπέταλο 16/1/1980: Εκτέλεση Παντελή Πέτρου και Σωτήρη Σταμούλη (17Ν) 17/1: Πολωνία: Ημέρα απελευθέρωσης **17/1/1928: Παραπέμπονται στον ανακριτή οι Π. Ιστράτι, Ν. Καζαντζάκης και Δ. Γληνός για διατάραξη ειρήνης πολιτών** 17/1/1992: Το Ειδικό Δικαστήριο αθωώνει τον Ανδρέα Παπανδρέου από τις κατηγορίες για το σκάνδαλο Κοσκωτά, ένοχοι οι πρώην υπουργοί Δ. Τσοβόλας (δυόμισι χρόνια) και Γ. Πέτσος (δέκα μήνες) 18/01: Τυνησία: Ημέρα επανάστασης (1956), Ταϊλάνδη: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων **18/1/1947: Ναυάγιο Χειμάρρας, πνιγμός εβδομήντα πολιτικών κρατουμένων που ταξίδευαν δεμένοι** 18/1/1974: Βόμβες σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών στο κέντρο της Αθήνας (Λαϊκές Απελευθερωτικές Ομάδες Σαμποτάζ) 18/1/1989: Τραυματίζεται στα πόδια ο αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Παναγιώτης Ταρασουλέας (17Ν) 19/1/1865: Θάνατος Πιερ Ζοζέφ Προυντόν 19/1/1915: Συλλαλητήρια σε Πάτρα και Βόλο για την τιμή του ψωμιού που έφτασε τα 80 λεπτά 19/1/1978: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών στην Αθήνα (ΕΛΑ) 20/1: Βουλγαρία: Ημέρα γιαγιάς, Μάλι: Ημέρα εθνικού στρατού 20/1/1948: Απόπειρα δολοφονίας του Μαχάντμα Γκάντι 20/1/1981: Δύο βόμβες σε γραφεία της ΔΕΗ (ΕΛΑ) 20/1/2013: Χτύπημα Mall Athens στο Μαρούσι με δύο τραυματίες (σύμπραξη αναρχικών οργανώσεων) 21/01: Πολωνία: Ημέρα γιαγιάς **21/1/1793: Καρατόμηση Λουδοβίκου ΙΣΤ΄** 21/1/1988: Απόπειρα κατά αξιωματικού DIA Τζορτζ Κάρρος (17Ν) 22/1/1891: Γέννηση Αντόνιο Γκράμσι **22/1/1933: Με εντολή Βενιζέλου η χωροφυλακή χτυπά 3.000 απολυμένους εργάτες στη Νάουσα (τέσσερις νεκροί, είκοσι τραυματίες)** 22/1/1973: Καταδίκη έντεκα ατόμων για την απόδραση Παναγούλη 22/1/1979: Σύλληψη εννιά βομβιστών (Οργάνωσις Εθνικής Αποκαταστάσεως) για τις αιματηρές επιθέσεις σε κινηματογράφους, οι δύο είναι εν ενεργεία αξιωματικοί του στρατού.

Σιγά τη «νέα εποχή»...

Κόντρα σε όλες τις αναλύσεις και τα προγνωστικά, ο Κυριάκος Μητσοτάκης κέρδισε άνετα και χαλαρά τον Βαγγέλη Μεϊμαράκη στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών της ΝΔ. Η γαλάζια εκλογική βάση (το τμήμα της που πήγε στην κάλπη, που ήταν πολύ μικρότερο από τον αριθμό που ανακοινώθηκε) δεν άκουσε τον Καραμανλή, την πλειοψηφία των βουλευτών και το σύνολο σχεδόν του αστικού Τύπου, που στήριζαν Βαγγέλα, και έκανε την έκπληξη.

Οι ψηφοφόροι της ΝΔ σκέφτηκαν μάλλον απλά: ο Σαμαράς έπιασε 28%, έχοντας απέναντί του έναν Τσίπρα που κάλπαζε πάνω στο αντιμνημονιακό του άτι. Ο Βαγγέλας έπιασε πάλι 28%, έχοντας απέναντί του έναν Τσίπρα τσαλακωμένο, που είχε υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο, έχοντας χάσει την κοινοβουλευτική του πλειοψηφία. Αρα, χρειαζόμαστε κάποιον άλλο για την επόμενη μέρα. Από τους τρεις που κατέβηκαν απέναντι στον Βαγγέλα, ο Κούλης τους φάνηκε ο πιο σοβαρός, καθώς ο μεν τηλε-Μπουμπούκος αναλώνονταν στα γνωστά καραγκιοζιλίκια του, ο δε Τζίτζι έδειχνε πολύ λίγος, ενώ κάτω από τα Τέμπη δεν είχε καμιά επιρροή.

Στο δεύτερο γύρο μεταφέρθηκε σχεδόν αυτούσιο το αποτέλεσμα του πρώτου γύρου. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που στον πρώτο γύρο επέλεξαν Κούλη, Τζίτζι και Μπουμπούκο ψήφισε Κούλη, ενώ ο Βαγγέλας έμεινε κατά βάση με όσους τον είχαν ψηφίσει στον πρώτο γύρο. Κυριάρχησε η ανάγκη για «νέο πρόσωπο» και όχι το παιχνίδι των μηχανισμών. Κάτι ήξερε ο Βαγγέλας που από το 2009 ακόμα τασσόταν ενάντια στο σύστημα της απευθείας εκλογής αρχηγού και πρότεινε το σύστημα της εκλογής από την οργανωμένη εκλογική βάση. Η οργανωμένη εκλογική βάση μπορεί να ελεγχθεί απόλυτα από τους μηχανισμούς, ενώ με την απευθείας εκλογή λειτουργεί περισσότερο το θυμικό του ψηφοφόρου παρά η εντολή του κομματάρχη και η κατάσταση καθίσταται ανεξέλεγκτη ή δύσκολα ελέγξιμη.

Με τα παραπάνω δε θέλουμε να πούμε ότι οι μηχανισμοί δεν έπαιξαν κανένα ρόλο. Οπως αποδείχτηκε, όμως, εκείνος που είχε τον ισχυρότερο μηχανισμό, λόγω της στήριξης της πλειοψηφίας των βουλευτών και των καραμανλικών, έχασε από εκείνον που είχε τον ασθενέστερο μηχανισμό. Αυτός ο ασθενέστερος μηχανισμός, όμως, είχε μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, γιατί συμβάδιζε με τις αυθόρμητες διαθέσεις της πλειοψηφίας των ψηφοφόρων. Ο Μητσοτάκης δεν είχε μαζί του το σύνολο του παλιού μητσοτακικού μηχανισμού (κομμάτι του ελέγχει η Ντόρα, που ήταν με τον Βαγγέλα), είχε όμως τον μητσοτακικό μηχανισμό στη Β' Αθήνας, τη μεγαλύτερη περιφέρεια της χώρας. Είχε τους ακροδεξιούς (με Γεωργιάδη και Βορίδη αυτή τη φορά), είχε το μηχανισμό του Τζιτζικώστα στη Μακεδονία, είχε τον Αυγενάκη στο Ηράκλειο και τον «πατροπαράδοτο» μηχανισμό του πατέρα του στα Χανιά και την υπόλοιπη Κρήτη και είχε και την αποφασιστική στήριξη του Σαμαρά, που κατέβηκε στην Καλαμάτα για να διευθύνει προσωπικά το παιχνίδι στην Πελοπόννησο.

Φυσικά, τα περί «νέας εποχής» στη ΝΔ είναι οι συνήθεις μπούρδες που ακούγονται κάθε φορά που ένα αστικό κόμμα αλλάζει αρχηγό. Το γεγονός ότι το εκλογικό αποτέλεσμα που ανακοινώθηκε ήταν «μαγειρεμένο» έτσι που να μην «τσαλακωθούν» ο Μεϊμαράκης και τα στελέχη που τον υποστήριξαν (μεταξύ των οποίων και ο Καραμανλής), δείχνει ότι πρώτο μέλημα του Μητσοτάκη και των ανθρώπων του είναι να κρατήσουν τη ΝΔ ενωμένη. Εγινε μια εκλογική διαδικασία, κάποιοι κέρδισαν, κάποιοι έχασαν και όλοι χαράζουν πλέον τη νέα τακτική τους. Και οι κερδισμένοι και οι χαμένοι. Ετσι γίνεται πάντοτε στα αστικά κόμματα εξουσίας.

Ο Μητσοτάκης, για παράδειγμα, πρέπει να απαλλαγεί από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό των ακροδεξιών. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, να δώσει ρόλο στον Π. Μαντούβαλο, που ήταν «πρώτη μούρη στο Καβούρι» το βράδυ της Κυριακής, πάντα δίπλα στον Μητσοτάκη, ώστε να τον παίρνει ο τηλεοπτικός φακός. Μόλις τον περασμένο Ιούνη ο Μαντούβαλος καταδικάστηκε τελεσίδικα σε φυλάκιση τεσσάρων ετών για τη συμμετοχή του στο λεγόμενο παραδικαστικό κύκλωμα (υπόθεση Καλούση), οπότε θα είναι ένας εύκολος στόχος για τον ΣΥΡΙΖΑ. Ούτε μπορεί να δώσει όλα τα πόστα στην ακροδεξιά παρέα Γεωργιάδη, Βορίδη και σία, γιατί θα γίνει όμηρός τους. Θα φροντίσει να κάνει ανοίγματα προς όσους υποστήριξαν τον Μεϊμαράκη, προκειμένου να εξισορροπήσει τα πράγματα στη ΝΔ και να μπορεί αυτός να διοικεί ευκολότερα. Ούτε είναι δυνατόν ν' ανοίξει πόλεμο κατά των καραμανλικών, γιατί μπορεί να έχασαν, όμως παραμένουν ισχυροί.

Ο Βαγγέλας φρόντισε να στείλει στον Μητσοτάκη την πρώτη προειδοποίηση να μην τολμήσει να επιβάλει την προσωπική του δικτατορία στο κόμμα (τη δικτατορία που θα επέβαλε ο Βαγγέλας, αν ήταν αυτός ο νικητής!). Και ο Μητσοτάκης, έχοντας γνώση των συσχετισμών, φρόντισε την επομένη να επισκεφτεί τον Καραμανλή στο γραφείο του και να φωτογραφιστεί σε στάση «αγκαλίτσες και φιλάκια» μαζί του, για να τον διαβεβαιώσει προφανώς, πίσω από τις κλειστές πόρτες, ότι δεν πρόκειται να θίξει τα «ιδιοκτησιακά» δικαιώματα των καραμανλικών στο κόμμα. Αλλά και ν' ακούσει τους όρους του, γιατί ο Καραμανλής δε θα έκανε αυτή τη συνάντηση αν δεν ήταν να υπαγορεύσει όρους στον Μητσοτάκη.

Γενικά, στα αστικά κόμματα εξουσίας πάντοτε λειτουργούν κέντρα και ομάδες, που ο εκάστοτε αρχηγός πρέπει να παίρνει υπόψη του, αν δε θέλει να του πριονίσουν την προεδρική καρέκλα πριν καλά-καλά καθήσει σ' αυτή. Αυτό ισχύει για κάθε αρχηγό, πολλώ δε μάλλον για τους αρχηγούς της περιόδου των «αναλώσιμων», που μπορεί να πάρουν πόδι με την πρώτη εκλογική ήττα. Ο Μητσοτάκης δεν είναι καμιά χαρισματική προσωπικότητα που μπορεί να δικτατορεύσει σ' ένα κόμμα σαν τη ΝΔ. Από τώρα και μετά δε θα έχει να κάνει με την κομματική βάση που τον ψήφισε, αλλά με τους μηχανισμούς. Με την κοινοβουλευτική ομάδα και τις διάφορες βαρονίες που πρέπει να τις ικανοποιήσει όλες.

Ακόμα και σε επίπεδο πολιτικής, ο Μητσοτάκης θα προσαρμοστεί στις ανάγκες ενός κόμματος που μέσω της αντιπολίτευσης θέλει να ξαναπάρει την πρωτιά και επομένως τη μερίδα του λέοντος στην επόμενη συγκυβέρνηση (με πρωθυπουργό τον Μητσοτάκη). Δεν μπορεί να είσαι στην αντιπολίτευση και να κάνεις κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ από τα δεξιά, από σκληρές νεοφιλελεύθερες θέσεις. Ο νεοφιλελευθερισμός θα μεταμφιεστεί σε «μεταρρυθμιτισμό» και θα περιτυλιχτεί με μπόλικη φιλολαϊκή χρυσόσκονη. Αλλιώς, το μόνο που θα έκανε η ΝΔ θα ήταν να βοηθήσει το ΠΑΣΟΚ να ανακάμψει και να «ρουφήξει» σημαντικό μέρος των εκλογικών απωλειών του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Μητσοτάκης άρπαξε την ευκαιρία και έγινε πρόεδρος της ΝΔ, ξεκινώντας σαν αουτσάιντερ στην κούρσα (όλοι θυμόμαστε ότι ο πρώτος γύρος παρουσιαζόταν σαν μονομαχία Μεϊμαράκη-Τζιτζικώστα με τους άλλους δύο να μην έχουν καμιά τύχη). Στόχος του τώρα είναι να γίνει πρωθυπουργός. Και για να γίνει πρωθυπουργός ξέρει πολύ καλά (ούτε ο ίδιος είναι πρωτάρης ούτε αυτοί που τον περιβάλλουν) πως δεν μπορεί να εμφανιστεί σαν... Τζήμερος. Ο ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζει με συνέπεια το Μνημόνιο. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα πιέσουν για στήριξη του Τσίπρα από την αντιπολίτευση, όπως πίεζαν τον Σαμαρά την περίοδο των Ζαππείων, μέχρι που τον ανάγκασαν να μπει στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου. Τι γραμμή θα χαράξει ο Μητσοτάκης; Θα κατηγορεί τον Τσίπρα ότι δεν εφαρμόζει πιστά το Μνημόνιο; Μια τέτοια από τα δεξιά κριτική θα ήταν βούτυρο στο ψωμί του ΣΥΡΙΖΑ, που θα εμφανιστεί σαν... αντιστεκόμενος στους δανειστές. Από την άλλη, η ΝΔ δεν μπορεί να κάνει καθαρόαιμη κριτική από τα αριστερά στον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό δεν της ταιριάζει ως κόμμα (δε βρισκόμαστε και στην περίοδο 2000-2004), αλλά θα την έφερνε και σε αντίθεση με τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Πρέπει να περιμένουμε, λοιπόν, μια τακτική που θα πετάει τη μπάλα στην κερκίδα. Δηλαδή, θ' αφήνει απέξω τα ζητήματα ουσίας και θα φλυαρεί για μεταρρυθμίσεις και εκσυγχρονισμούς, εστιάζοντας κυρίως στο «μεγάλο και σπάταλο κράτος». Μέσω αυτής της τακτικής, η ΝΔ θα εφευρίσκει λόγους για να καταψηφίζει τα μνημονιακά νομοσχέδια. Τι θα γίνει, όμως, στην περίπτωση που η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου χάσει την ισχνή κοινοβουλευτική της πλειοψηφία; Τότε θ' αρχίσουν τα δύσκολα για τον Μητσοτάκη, καθώς θα πιεστεί να μπει σε οικουμενική.

Μπάζα στο Ποτάμι

Οταν βλέπεις δυο βουλευτές σου (Λυμπεράκη, Ψαριανός) να εκφράζουν δημόσια τη χαρά τους για τη νίκη του Μητσοτάκη στις γαλάζιες εκλογές, είναι να μην σε πιάνει απελπισία; Εβλεπες τον κίνδυνο να σε «ξεψειρίσουν» το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ, τώρα πρέπει να φοβάσαι και τη ΝΔ του Κυριάκου. «Μας κλέβουν τα ρούχα αλλά δεν πειράζει», είπε ο πρόεδρος Σταύρος, σε σύσκεψη στελεχών που συγκάλεσε στη Βουλή την επομένη της εκλογής Μητσοτάκη, με πρόσχημα την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Μιλώντας σ' αυτή τη σύσκεψη, έβγαλε ένα συγκινητικό λογύδριο, που περισσότερο έμοιαζε με επικήδειο. «Το Ποτάμι είναι μαγιά του καινούργιου και έχουμε υποχρέωση εμείς που δεν είμαστε φορτωμένοι με βαρίδια και υποχρεώσεις σε συμφέροντα και συντεχνίες να παράγουμε λύσεις και όχι συνθήματα», υπογράμμισε ο μέγας αρχηγός, επαναλαμβάνοντας για εκατομμυριοστή φορά την ίδια παπάρα. Οσο για τα «κλεμμένα ρούχα», δεν είναι παρά οι νεοφιλελεύθερες απόψεις του Μητσοτάκη, τις οποίες ο Θεοδωράκης θεωρεί ορίτζιναλ απόψεις του Ποταμιού! Γι' αυτό και φρόντισε, μια μέρα πριν το δεύτερο γύρο στη ΝΔ, να οργανώσει εκδήλωση στο «Χίλτον» με θέμα το δημόσιο τομέα και τίτλο «Κόβουμε σπατάλες - κόβουμε φόρους». Σε τι συνίσταται πρακτικά αυτή η πρόταση; Στη σταδιακή άρση της μονιμότητας των εργαζόμενων στο δημόσιο!

Αυτά τα νεοφιλελεύθερα, όμως, που ο Θεοδωράκης προσπαθεί να παρουσιάσει σαν δικές του πρωτοπόρες ιδέες, τα έλεγαν ο Ανδριανόπουλος και ο Μάνος από τη δεκαετία του '80. Και εν μέρει έχουν επιβληθεί στο δημόσιο, αν σκεφτούμε ότι ο αριθμός των εργαζόμενων διαρκώς συρρικνώνεται, ενώ μεγάλος όγκος εργασιών (ιδιαίτερα εργασίες που απαιτούν εργατικό δυναμικό) ανατίθενται σε εργολάβους, οι οποίοι βγάζουν υπερκέρδη με τη χρήση ανασφάλιστου, κακοπληρωμένου και εφιαλτικά εκμεταλλευόμενου εργατικού δυναμικού. Δε λέει, λοιπόν, τίποτα καινούργιο ο Θεοδωράκης και δεν είναι αυτά τα νεοφιλελεύθερα που πρέπει να σχολιάσουμε.

Αν πρέπει να σχολιαστεί κάτι είναι η διαδικασία κατεδάφισης του Ποταμιού. Τώρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, δείχνει ότι αποτελεί ένα πολιτικό όχημα ευκαιρίας, το οποίο δεν έχει να διαδραματίσει κανένα ρόλο πια. Ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε δυο εκλογές και δύσκολα θα κερδίσει τρίτες, το ΠΑΣΟΚ άρχισε να συμμαζεύεται όντας στην αντιπολίτευση, η ΝΔ άλλαξε αρχηγό και θα μοστράρεται πλέον σαν η υπεύθυνη αντιπολίτευση που βάλλει κατά του ανίκανου ΣΥΡΙΖΑ (για ανικανότητα θα καταγγέλλει τον ΣΥΡΙΖΑ η ΝΔ, για να καλλιεργεί την ψευδαίσθηση ότι υπάρχει εναλλακτική λύση και αυτή μπορεί να την κάνει πράξη). Χώρος για το Ποτάμι σ' αυτό το πολιτικό σύστημα δεν υπάρχει. Και τα διάφορα μπάζα που για να ικανοποιήσουν τις εκλογικίστικες ανάγκες τους μαζεύτηκαν κάτω από την ομπρέλα που οι βαρόνοι των μίντια χάρισαν στον Θεοδωράκη, είναι λογικό να κοιτάζουν από τώρα ποια συμμαχία με τα άλλα κόμματα θα εξυπηρετήσει το στόχο της εκλογικής διάσωσής τους. Είναι λογικό να το κοιτάζουν από τώρα, γιατί ξέρουν ότι η πολιτική κατάσταση παραμένει ασταθής και οποιαδήποτε στιγμή μπορεί να προκύψουν εξελίξεις (κατάρρευση της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ). Μπορεί ο Θεοδωράκης να τους κρατήσει όλους αυτούς ενωμένους κάτω από την τρύπια πλέον ομπρέλα του Ποταμιού; Αυτό είναι από αδύνατο μέχρι πάρα πολύ δύσκολο.

Το «ταπεινό» ΠΑΣΟΚ

Σε αντίθεση με το Ποτάμι, που ψάχνει αντιπαράθεση με τη ΝΔ του Μητσοτάκη στο επίπεδο του νεοφιλελευθερισμού, το «ταπεινό» (πλέον) ΠΑΣΟΚ μάλλον ως ευτύχημα είδε την εκλογή Μητσοτάκη. Το πρόσωπο του Μητσοτάκη βολεύει το ΠΑΣΟΚ για μια εκστρατεία προπαγανδιστικής διαφοροποίησης από τη ΝΔ, ενώ ο Μεϊμαράκης, με το «μπρουτάλ» λαϊκό στιλ θα καθιστούσε αυτό το έργο πιο δύσκολο.

«Με τις απόψεις του κ. Μητσοτάκη μας χωρίζει άβυσσος. Οι νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις, εξάλλου, εφαρμόζονται καθημερινά και από αυτή την κυβέρνηση, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το Ασφαλιστικό». Αυτή ήταν η πρώτη δήλωση που έκανε η Γεννηματά μετά την εκλογή Μητσοτάκη. Δήλωση ευανάγνωστη, καθώς προσπαθεί να χαράξει μια γραμμή διμέτωπου αγώνα, ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό της μητσοτακικής ΝΔ και τον «εθνικολαϊκισμό», όπως χαρακτηρίζει το ΠΑΣΟΚ τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Βέβαια, μ' αυτούς που υποτίθεται ότι τους χωρίζει άβυσσος συγκυβερνούσαν μέχρι πριν από ένα χρόνο. Και ο Μητσοτάκης ήταν προβεβλημένος υπουργός της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Τι άλλο να πουν, όμως, αυτοί που απέμειναν στο ΠΑΣΟΚ και περιμένουν την ανάκαμψη μετά την αναπόφευκτη φθορά του ΣΥΡΙΖΑ; Ακολουθούν το παλιό δόγμα της αστικής πολιτικής, που λέει ότι οι ψηφοφόροι ξεχνούν και δεν κρατούν κακίες. Οι ψηφοφόροι -λέει αυτό το δόγμα- είναι περισσότερο πραγματιστές από τις κομματικές ηγεσίες και είναι διατεθειμένοι να ξαναψηφίσουν αυτούς που έβριζαν, αν δουν ότι δεν έχουν άλλη επιλογή.

Βαρβαρότητα και υποκρισία

Η σεξουαλική κακοποίηση εκατοντάδων γυναικών στη Γερμανία την παραμονή της πρωτοχρονιάς από μετανάστες απετέλεσε το αγαπημένο θέμα των δυτικών ΜΜΕ που εξέφρασαν για μία ακόμα φορά τον αποτροπιασμό τους απέναντι στη βαρβαρότητα των μεταναστών. Οι φασίστες εκμεταλλεύτηκαν δεόντως τα περιστατικά για να εξαπολύσουν ανθρωποκυνηγητό, ενώ οι ακροδεξιοί με τις γραβάτες βρήκαν την ευκαιρία να ξεσπαθώσουν βγάζοντας όλο το αντιμεταναστευτικό τους μένος.

Δυστυχώς, αυτή τη φορά είχαν κάπου να πατήσουν, γιατί οι σεξουαλικές επιθέσεις κατά γυναικών (ακόμα κι αν δεν έφτασαν στο σημείο του βιασμού) είναι κάτι που δικαίως προκαλεί οργή σε κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο που μισεί τα κτηνώδη ένστικτα, ιδιαίτερα όταν αυτά οδηγούν στην άσκηση σεξουαλικής βίας κατά γυναικών. Κι ήταν όντως κτηνώδη τα ένστικτα εκείνων που όρμησαν ως μεθυσμένος όχλος στις γυναίκες που περνούσαν από την κεντρική πλατεία της Κολωνίας το βράδυ της παραμονής της πρωτοχρονιάς για να τις ταπεινώσουν σεξουαλικά και να τις ληστέψουν.

Πάει πολύ όμως να εμφανίζονται οι φασίστες και τα δυτικά ΜΜΕ σαν «υπερασπιστές» του γυναικείου φύλου, επειδή οι θύτες ήταν μετανάστες. Οχι γιατί οι μετανάστες είναι υπεράνω κριτικής, αλλά γιατί οι φασίστες και οι ατσαλάκωτοι «τηλεφωστήρες» είναι οι πρώτοι διδάξαντες την κακοποίηση των γυναικών, όχι μόνο τη φυσική (αλα Κασιδιάρη) αλλά και την ηθική, οικονομική και κοινωνική τους κακοποίησης. Οι «τηλεφωστήρες», μάλιστα, είναι που μετέτρεψαν τη γυναίκα-σκεύος ηδονής σε θέαμα προς πώληση, σε μια κοινωνία που η «σεξουαλική απελευθέρωση» αποτελεί την άλλη όψη του νομίσματος της χρόνιας καταπίεσης του γυναικείου φύλου.

Μήπως όμως οι επιθέσεις αυτές

ήταν κεραυνός εν αιθρία στην «πολιτισμένη» Γερμανία; Ας δούμε πως περιέγραφαν την πρώτη μέρα στη γιορτή της μπίρας (το περιβόητο Οκτόμπερφεστ) του Μονάχου δύο γυναίκες δημοσιογράφοι (η Καρολίν Μπάιζελ και η Μπεάτε Βιλτ) από τη Süddeutsche Zeitung, πολύ πριν το κύμα των προσφύγων κατακλύσει τη χώρα: «Ο σύντομος δρόμος προς την τουαλέτα είναι σκέτο βάσανο. Μέσα σε τριάντα μέτρα θα μετρήσεις τρεις εναγκαλισμούς από άγνωστους μεθυσμένους άντρες, δύο χτυπήματα στον πισινό, μία ανεβασμένη φούστα και σκόπιμα χυμένη μπύρα στο ντεκολτέ» (29/11/2011, http://www.sueddeutsche.de/muenchen/sexuelle-uebergriffe-auf-dem-oktoberfest-entbloessung-im-bierzelt-1.1151859). Σε άρθρο με τίτλο «Δε φταίνε οι μετανάστες για την κουλτούρα των βιασμών στην Γερμανία», οι Στέφανι Λοχάους και Αννε Βίτσορεκ επισημαίνουν ότι στο Οκτόμπερφεστ γίνονται κάθε χρόνο δέκα βιασμοί κατά μέσο όρο, αν και **οι κακοποιήσεις που δεν καταγράφονται ποτέ εκτιμάται ότι είναι τουλάχιστον 200** (http://www.vice.com/read/rape-culture-germany-cologne-new-years-2016-876). Οι γυναίκες δημοσιογράφοι στηλιτεύουν μάλιστα τη στάση των ΜΜΕ που προτιμούν να συζητούν για τις ψεύτικες καταγγελίες περί βιασμών, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι αυτές είναι σπάνιες (κάτω από το 5% στην Γερμανία), αλλά και για το γερμανικό νόμο που θεωρεί ότι βιασμός υπάρχει μόνο αν η γυναίκα αποδείξει ότι αντιστάθηκε!

Αν πάμε ακόμα πιο πίσω χρονικά, θα βρούμε έκθεση του γερμανικού υπουργείου Οικογενειακών Υποθέσεων, Ηλικιωμένων, Γυναικών και Νεολαίας με τίτλο: «Υγεία, Ευημερία και Προσωπική Ασφάλεια των γυναικών στην Γερμανία – Μια αντιπροσωπευτική μελέτη της βίας κατά των γυναικών στη Γερμανία», που δημοσιεύτηκε πριν από εντεκάμισι χρόνια, το καλοκαίρι του 2004 (http://www.bmfsfj.de/RedaktionBMFSFJ/Abteilung4/Pdf-Anlagen/kurzfassung-gewalt-frauen-englisch,property=pdf,bereich=bmfsfj,sprache=de,rwb=true.pdf). Η έκθεση προέκυψε από συνεντεύξεις περισσότερων από δέκα χιλιάδες γυναικών ηλικίας 16 μέχρι 85 ετών, που διαμένουν σε διάφορες περιοχές της Γερμανίας, και διεξήχθη από το Φλεβάρη μέχρι τον Οκτώβρη του 2003, δηλαδή σε μια περίοδο πολύ πριν ενσκύψει το μεταναστευτικό κύμα. Σύμφωνα με την έκθεση, περίπου **μία στις επτά γυναίκες ανέφερε ότι στη ζωή της είχε πέσει θύμα κάποιας μορφής σεξουαλικής βίας, από την ηλικία των 16**, ενώ το 58% των γυναικών είχε βιώσει σεξουαλική παρενόχληση. Μεγάλο (γύρω στο 37%) ήταν και το ποσοστό των γυναικών που είχαν βιώσει κάποιας μορφής φυσική κακοποίηση. Η καταπίεση της γυναίκας είναι συστατικό στοιχείο του καπιταλιστικού συστήματος και η «πολιτισμένη» Γερμανία δε θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση σ' αυτόν το γενικό κανόνα.

Από την άλλη, όσο αλήθεια είναι ότι οι άντρες που έκαναν αυτές τις κτηνώδεις πράξεις αποτελούν ντροπή για το αντρικό φύλο, άλλο τόσο αλήθεια είναι ότι τα κτηνώδη ένστικτα δεν είναι εγγεγραμμένα στο DNA των μεταναστών, αλλά πηγάζουν από τη θέση που τους έχει καταδικάσει η ίδια η «πολιτισμένη Δύση» όλα αυτά τα χρόνια. Οταν τους μεταχειρίζεται σαν βαρβάρους, δε θα μπορούσαν να της αρνηθούν όλα τα «αγαθά» της βαρβαρότητάς τους.

Αν και στην πλειοψηφία τους οι θύτες ήταν μετανάστες, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι μεταξύ των 31 συλληφθέντων που ταυτοποίησε μέχρι στιγμής η αστυνομία εντοπίστηκαν δύο Γερμανοί κι ένας Αμερικάνος. Αυτό, όμως, δεν ταιριάζει στην αντιμεταναστευτική προπαγάνδα. Η τελευταία οργιάζει και βλέπουμε να ανασύρεται πλέον στην επιφάνεια κάθε περιστατικό σεξουαλικής βίας και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Για παράδειγμα, στο Ελσίνκι αναφέρθηκαν μόλις τρία παρόμοια περιστατικά στο σταθμό του τραίνου όπου βρίσκονταν 1.000 Ιρακινοί, ενώ στη Ζυρίχη έξι γυναίκες περικυκλώθηκαν από έγχρωμους που τις λήστεψαν (http://www.news.com.au/world/europe/new-years-eve-sex-assaults-also-reported-in-finland-sweden-and-austria/news-story/ce603ac27e5ebb4479874096fe299b97). Αυτά, όμως, ήταν αρκετά για να παρουσιαστούν από τα ελληνικά ΜΜΕ σαν «κύμα επιθέσεων» που εξαπλώθηκε δήθεν στις ευρωπαϊκές χώρες. Αν διαβάζαμε αστυνομικά δελτία όλα αυτά τα χρόνια, ίσως να βρίσκαμε περισσότερες επιθέσεις από αυτές που σημειώθηκαν στις παραπάνω πόλεις. Η προπαγάνδα όμως πρέπει να δουλέψει.

Οι 1.000 με 1.500 μετανάστες που αντάλλασσαν φωτοβολίδες στην κεντρική πλατεία της Κολωνίας (πόλη στην οποία η εγκληματικότητα ανθεί τα τελευταία χρόνια) πρέπει να παρουσιαστούν συλλήβδην σαν «βιαστές», άσχετα αν λιγότερες από τις μισές (το 40%) επιθέσεις που αναφέρθηκαν την παραμονή της πρωτοχρονιάς ήταν σεξουαλικές επιθέσεις. Αυτό το αναφέρουμε γιατί τα πογκρόμ που θα γίνουν κατά των μεταναστών το επόμενο διάστημα στις ευρωπαϊκές χώρες (και πρώτα απ' όλα στη Γερμανία) θα «δικαιολογηθούν» με βάση και αυτά τα περιστατικά, που σκόπιμα πρέπει να διογκωθούν για να γίνουν κοινωνικά αποδεκτά τα πογκρόμ.

Οσο υπάρχει μαζική εξαθλίωση που οδηγεί στη μετανάστευση κι όσο υπάρχει άγρια καταστολή και εκμετάλλευση των μεταναστών, μαζί με τη διόγκωση της φτώχειας των «ντόπιων», επόμενο είναι η σεξουαλική βία κατά των γυναικών να ανθεί παράλληλα με την εκπόρνευσή τους, όχι μόνο από τους νταβατζήδες της νύχτας, αλλά και από τους κυριλέ νταβατζήδες των αστικών ΜΜΕ, που τώρα ολοφύρονται καταγγέλλοντας τη βαρβαρότητα των μεταναστών και κρύβοντας τα κουφάρια των παιδιών τους, που τα κύματα εξακολουθούν να ξεβράζουν στις παραλίες των νησιών του Αιγαίου.

Μεταναστευτική πολιτική ΕΕ

Στο τέλος θα μείνουν μόνο τα πογκρόμ

Πέρα από τους φασίστες που βρήκαν ευκαιρία να ξυλοφορτώσουν μετανάστες στην Κολωνία και να σπάσουν τα τζάμια μαγαζιών μεταναστών στη Λειψία, υποτίθεται για να «εκδικηθούν» για τις επιθέσεις κατά γυναικών την παραμονή της πρωτοχρονιάς, μαζεύτηκαν και οι γραβατωμένοι φασίστες για να δουν τι έχουν κάνει μέχρι στιγμής για να αντιμετωπίσουν το μεταναστευτικό πρόβλημα.

Οι πρώτοι έσπασαν τα τζάμια τούρκικου κεπαμπτζίδικου στη Λειψία, αφού ως γνωστόν οι Τούρκοι δεν διαφέρουν και πολύ από τους... αφρικανούς που χρεώθηκαν τις επιθέσεις κατά των γυναικών. Στα μάτια των διεστραμμένων φασιστοειδών οι μετανάστες είναι όλοι ίδιοι!

Οι δεύτεροι μαζεύτηκαν την περασμένη Τετάρτη κι εξέτασαν τα μέτρα που πάρθηκαν μέσα στο 2015 αλλά και τις πρωτοβουλίες που θα ανακοινωθούν μέχρι την άνοιξη αυτού του χρόνου. Στο δελτίο Τύπου που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την περασμένη Τετάρτη, αναφέρεται ότι το σύστημα του Δουβλίνου δεν είναι πλέον βιώσιμο στη σημερινή του μορφή, γι' αυτό και πρόκειται να γίνουν αλλαγές (σε πιο αντιμεταναστευτική κατεύθυνση φυσικά) σχετικά με τη νόμιμη μετανάστευση, που θα ανακοινωθούν μέχρι το Μάρτη. Οι αλλαγές θα αφορούν το σύστημα του ασύλου και την οδηγία για τη μπλε κάρτα.

Από όσα αναφέρονται ότι πραγματοποιήθηκαν μέσα στο 2015, αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία να σημειώσουμε είναι ότι από τα 160 χιλιάδες άτομα που συμφωνήθηκε τον περασμένο Σεπτέμβρη από το Συμβούλιο να μετεγκατασταθούν σε χώρες της ΕΕ (οι 120 χιλιάδες από την Ελλάδα και την Ιταλία), **έχουν μετεγκατασταθεί μόλις 272 άτομα, δηλαδή ούτε δύο τοις χιλίοις!** Βέβαια, οι 160 χιλιάδες προβλεπόταν ότι θα μετεγκατασταθούν μέσα στα επόμενα δύο χρόνια, όμως αν διατηρηθεί ο ίδιος ρυθμός ούτε το δύο τοις εκατό του προβλεπόμενου αριθμού μετεγκαταστάσεων δε θα πραγματοποιηθεί!

Εκτός από τα άτομα που θα μετεγκατασταθούν εντός της ΕΕ (δηλαδή θα μεταφερθούν από την Ελλάδα και Ιταλία σε άλλες χώρες της ΕΕ), υπάρχει η πρόβλεψη για επανεγκατάσταση (μεταφορά από χώρες εκτός ΕΕ) άλλων 22.504 ατόμων μέχρι το τέλος του 2017. Οπως αναφέρει το δελτίο Τύπου της Κομισιόν, από τα 5.331 άτομα που επρόκειτο να επανεγκατασταθούν το 2015, στο πλαίσιο αυτού του σχεδίου, μόνο 779 άτομα είχαν επανεγκατασταθεί, με βάση τις πληροφορίες που έστειλαν τα κράτη μέλη και τα συνδεδεμένα κράτη. Δηλαδή, **μόνο το 15% περίπου αυτών που προβλεπόταν ότι θα επανεγκατασταθούν από τρίτες χώρες ήρθε τελικά στις χώρες της ΕΕ μέσα στο 2015!**

Οσο για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης (hotspots τα ονομάζουν, αλλά οι Τσιπραίοι προτιμούν τον υποκριτικό όρο «κέντρα πρώτης υποδοχής») λίγα έχουν γίνει και σ' αυτόν τον τομέα. Στην Ελλάδα, μόνο ένα από τα πέντε που προβλέπονταν είναι πλήρως λειτουργικό (στη Λέσβο), ενώ στην Ιταλία λειτουργούν μόνο δύο από τα έξι (ένα στη Λαμπεντούζα και ένα στο Τραπάνι). Η Κομισιόν επισημαίνει ότι για να γίνουν οι μετεγκαταστάσεις θα πρέπει να λειτουργήσουν πλήρως τα hotspots.

Η ΕΕ, που υποσχέθηκε να δεχτεί ένα πολύ μικρό ποσοστό των προσφύγων από τις χώρες που πλήττονται από τους φονικούς πολέμους των τελευταίων χρόνων (κυρίως τη Συρία και το Ιράκ), ένα ποσοστό που δεν ξεπερνά το 4% των σύριων προσφύγων, δεν κατορθώνει να πραγματοποιήσει ούτε αυτό! Τι θα μείνει τελικά; Τα πογκρόμ, που θα ξεκινήσουν σίγουρα πρώτα από τη Γερμανία που έχει δεχτεί το μεγαλύτερο κύμα των μεταναστών, οι οποίοι ξεπέρασαν το ένα εκατομμύριο μέσα στο 2015. Οι υποσχέσεις είναι απλά για ξεκάρφωμα και δεν πρόκειται να τηρηθούν.

Και βέβαια, η Ελλάδα θα μετατραπεί σε μια τεράστια «αποθήκη ψυχών», μεγαλύτερη σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν, με το κράτος της να επιδίδεται σε πογκρομική πολιτική για να μπορέσει να ελέγξει την κατάσταση.

Συρία – Ιράκ

Ο πόλεμος έχει πολύ δρόμο ακόμη

Το 2015 άρχισε και τελείωσε με την κατάσταση σε Ιράκ και Συρία σε πολιτικό και στρατιωτικό αδιέξοδο. Η πιο σημαντική αλλαγή σε στρατιωτικό επίπεδο στον πόλεμο της Συρίας τη χρονιά που πέρασε ήταν η ρώσικη στρατιωτική επέμβαση με αεροπορικούς βομβαρδισμούς στις 30 Σεπτέμβρη, η οποία έθεσε τέρμα σε μια σειρά από σημαντικές ήττες του συριακού στρατού, σταμάτησε την προέλαση των ανταρτών, βοήθησε να σταθεροποιηθεί το καθεστώς Ασαντ και επέτρεψε στο συριακό στρατό να περάσει στην επίθεση και να ανακαταλάβει τμήμα του εδάφους που είχε περάσει στον έλεγχο των ανταρτών.

Στο Ιράκ, το πιο σημαντικό γεγονός για το κυβερνητικό στρατόπεδο ήταν η ανακατάληψη στα τέλη Δεκέμβρη του Ραμάντι, πρωτεύουσα της επαρχίας Ανμπάρ, της μεγαλύτερης επαρχίας του Ιράκ, η οποία είχε καταληφθεί το Μάη του 2015 από το ISIS. Η πολιορκία της πόλης από τον ιρακινό στρατό με την υποστήριξη αμερικάνικων αεροπορικών βομβαρδισμών είχε ξεκινήσει από τον περασμένο Ιούλιο και ανακαταλήφθηκε από την αποκαλούμενη «Χρυσή Μεραρχία», τις εκπαιδευμένες από τους Αμερικάνους Ειδικές Αντιτρομοκρατικές Δυνάμεις του ιρακινού στρατού. Οι πολύμηνοι βομβαρδισμοί και οι νάρκες που είχαν τοποθετήσει οι μαχητές του ISIS παντού έχουν μετατρέψει το Ραμάντι σε ερείπια, σε πόλη – φάντασμα, με χιλιάδες σπίτια κατεστραμμένα, με όλα τα δίκτυα (νερό, ηλεκτρικό ρεύμα, αποχέτευση) διαλυμένα, όλη την υποδομή (γέφυρες, δρόμους, νοσοκομεία, σχολεία και κυβερνητικά κτίρια) με σοβαρές ζημιές και με ελάχιστο από το μισό εκατομμύριο του πληθυσμού να έχει παραμείνει στην πόλη. Φυσικά, οι επιθέσεις και οι ενέδρες του ISIS εναντίον κυβερνητικών δυνάμεων στα περίχωρα αλλά ακόμη και μέσα στην πόλη συνεχίζονται με πολλά θύματα.

Το ISIS βρίσκεται υπό αυξανόμενη στρατιωτική πίεση από τους εχθρούς του σε πολλά μέτωπα. Εκτός από την απώλεια του Ραμάντι στο Ιράκ, η πολιτοφυλακή των Κούρδων της Συρίας, οι «Μονάδες Προστασίας του Λαού» (YPG), απειλούν την παρουσία του ISIS βόρεια του Χαλέπι καθώς και σε τμήματα της βόρειας Συρίας που βρίσκονται ακόμη υπό τον έλεγχό του.

Οι δυνάμεις του ISIS σε σταθερές και αναγνωρίσιμες θέσεις δεν μπορούν να αντισταθούν για πολύ σε χερσαίες επιθέσεις που υποστηρίζονται από σφοδρούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς τόσο στο Ιράκ όσο και στη Συρία, γιατί έχουν βαριές απώλειες σε σχέση με τους αντιπάλους τους που έχουν πολύ λιγότερες. Αυτό έγινε φανερό κατά τη διάρκεια της πεντάμηνης πολιορκίας της κουρδικής πόλης του Κομπάνι, στην οποία το ISIS έχασε περίπου 2.200 μαχητές, στην πλειοψηφία από βόμβες και πυραύλους, αλλά και στο Ραμάντι.

Στο πρώτο μισό του 2015, το ISIS είχε μερικά πλεονεκτήματα τα οποία στη συνέχεια αρχίζει να χάνει. Τότε, είχε εύκολη πρόσβαση στην Τουρκία από το συνοριακό πέρασμα Tal Abyad, το οποίο καταλήφθηκε από την πολιτοφυλακή των Κούρδων της Συρίας (YPG) τον περασμένο Ιούνιο. Με αποτέλεσμα να μπορεί ακόμη να μετακινεί ανθρώπους και εφόδια από την Τουρκία στη Συρία από μια στενή λωρίδα των συνόρων δυτικά του ποταμού Ευφράτη. Ισχυρό πλήγμα για το ISIS ήταν επίσης η κατάληψη του φράγματος «Οκτώβρης» πάνω στον Ευφράτη στις 23 Δεκέμβρη από τις «Συριακές Δημοκρατικές Δυνάμεις», μια συμμαχία της πολιτοφυλακής των Κούρδων της Συρίας (YPG) και μερικών χιλιάδων Αράβων και χριστιανών Ασσυρίων, απειλώντας έτσι τη συνολική παρουσία του ISIS βόρεια του Χαλέπι. Συν τοις άλλοις, η ρωσική αεροπορική υποστήριξη του συριακού στρατού σημαίνει ότι τώρα είναι πολύ δυσκολότερο για το ISIS να κερδίζει εύκολες νίκες, όπως η κατάληψη της Παλμύρας τον περασμένο Μάη.

Ολα αυτά δεν σημαίνουν ότι το ISIS ακολουθεί πορεία οριστικής παρακμής. Από τις ήττες, τις αποτυχίες και τις δυσκολίες μαθαίνει και αναπροσαρμόζει την τακτική του. Για παράδειγμα, δεν χρησιμοποίησε μεγάλο αριθμό μαχητών σε αρκετές πρόσφατες κρίσιμες αναμετρήσεις για να προβάλουν μια καταδικασμένη εκ των προτέρων αντίσταση μέχρι τέλους. Αντίθετα, απέσυρε τη μεγαλύτερη δύναμη των μαχητών του αφήνοντας πίσω μόνο ένα μικρό αριθμό για την τελική μάχη. Μετά από μια ήττα, επιχειρεί να ανοίξει ένα νέο μέτωπο ή να κερδίσει αλλού έδαφος. Για παράδειγμα, μετά την ήττα στο Ραμάντι εξαπέλυσε μια συντονισμένη επίθεση στη δυτική πόλη Χαντίθα, η οποία αποκρούστηκε από τον ιρακινό στρατό. Χρησιμοποιεί όλο και περισσότερο τακτικές ανταρτοπολέμου, που απαιτούν μικρές και ευέλικτες ομάδες μαχητών και έχουν το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού και των ελάχιστων απωλειών. Συν τοις άλλοις, καταφεύγει στην προσφιλή τακτική του της υποδαύλισης του θρησκευτικού διχασμού πραγματοποιώντας επιθέσεις εναντίον αμάχων με πολλά θύματα, όπως η επίθεση αυτοκτονίας την περασμένη Δευτέρα, 11 Γενάρη, σε εμπορικό κέντρο σε σιιτική γειτονιά της Βαγδάτης, με 18 νεκρούς και περισσότερους από 50 τραυματίες, και σε καφέ της σιιτικής στην πλειοψηφία πόλης Μουκνταντίγια, με 24 νεκρούς και 52 τραυματίες.

Στο σημείο αυτό αξίζει να παραθέσουμε ενδεικτικά κάποια από τα συμπεράσματα μιας έρευνας του «Κέντρου για τη Θρησκεία και τη Γεωπολιτική», που είναι τμήμα του «Tony Blair Faith Foundation», η οποία δόθηκε στη δημοσιότητα στις 20 Δεκέμβρη. Η έρευνα, που έχει τίτλο «Αν πέσει το Κάστρο: Ιδεολογία και στόχοι της συριακής εξέγερσης», μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Η Συρία φιλοξενεί τώρα τη μεγαλύτερη συγκέντρωση τζιχαντιστικών ομάδων στη σύγχρονη εποχή. Το σημερινό επίκεντρο σε μια στρατιωτική ήττα του ISIS δεν λαμβάνει υπόψη τις άλλες ομάδες στη Συρία με την ίδια ακριβώς παγκόσμια ιδεολογία και φιλοδοξία. Η έρευνά μας βρήκε 15 ομάδες που είναι έτοιμες να διαδεχτούν το ISIS. Η ιδεολογία τους είναι ο σαλαφιστικός – τζιχαντισμός». «Η μελέτη 48 αντάρτικων ομάδων στη Συρία αποκάλυψε ότι το 33% - σχεδόν 100.000 μαχητές – έχουν τους ίδιους ιδεολογικούς στόχους με το ISIS. Αν ληφθούν υπόψη και κείνες οι ισλαμιστικές ομάδες που θέλουν ένα κράτος που να κυβερνάται από τη δική τους ερμηνεία του Ισλαμικού Νόμου, το ποσοστό ανεβαίνει στο 60%». «Κάθε προσπάθεια των διεθνών δυνάμεων να κάνουν διάκριση μεταξύ αποδεκτών "μετριοπαθών" και μη αποδεκτών "εξτρεμιστών" είναι προβληματική. Οπου οι κοντοπρόθεσμοι ή μακροπρόθεσμοι στόχοι συμπίπτουν, διάφορες ομάδες συγκροτούν συνασπισμούς ανεξάρτητα ιδεολογίας. Σε όλη τη Συρία, ισλαμιστές πολεμούν τον Ασαντ ή το ISIS μαζί με μη ισλαμιστές και τα όπλα που τους χορηγούνται από τη Δύση χρησιμοποιούνται από εξτρεμιστές». «Αν νικήσουμε το ISIS, 15 ομάδες περιμένουν για να πάρουν τη θέση του».

Οι συνθήκες αυτές δεν αφήνουν περιθώρια προόδου στις διαπραγματεύσεις μεταξύ του καθεστώτος Ασαντ και της αντιπολίτευσης που προβλέπεται να γίνουν στα τέλη Γενάρη στη Βιέννη, γιατί αυτοί που έχουν την πραγματική στρατιωτική δύναμη στη Συρία είτε δεν είναι διατεθειμένοι να κάνουν υποχωρήσεις είτε δεν συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις.

Το καθεστώς Ασαντ και ο συριακός στρατός, με την αυξημένη ρωσική και ιρανική υποστήριξη που διαθέτουν, ενδεχομένως δεν μπορούν να κερδίσουν τον πόλεμο, αλλά φαίνεται, τουλάχιστον με τα σημερινά δεδομένα, απίθανο και να τον χάσουν. Το καθεστώς Ασαντ και όσοι το υποστηρίζουν δεν έχουν λόγο να κάνουν σοβαρές υποχωρήσεις και να συμφωνήσουν σε μια πολιτική μεταβατική λύση με την οποία θα γίνεται πραγματική μεταβίβαση της εξουσίας στις δυνάμεις της αντιπολίτευσης, τη στιγμή που εξακολουθεί να ελέγχει το μεγαλύτερο κατοικημένο τμήμα της χώρας, το δυτικό τμήμα της Συρίας με τις μεγάλες πόλεις και τη μεγαλύτερη συγκέντρωση πληθυσμού.

Η ένοπλη αντιπολίτευση, στην οποία κυριαρχούν το ISIS, το Μέτωπο Al Nusra, παρακλάδι της Αλ – Κάιντα, και το ιδεολογικά συγγενικό Ahrar al-Sham, έχουν επίσης κάθε λόγο να συνεχίσουν τον πόλεμο. Το ISIS και το Al-Nusra έχουν χαρακτηριστεί τρομοκρατικές οργανώσεις και έχουν αποκλειστεί από τις διαπραγματεύσεις, ενώ το Ahrar al-Sham, το οποίο συμμετείχε στον πρώτο γύρο των διαπραγματεύσεων στη Βιέννη είναι διχασμένο.

Οι Αμερικάνοι και οι σύμμαχοί τους θέλουν να φύγει ο Ασαντ αλλά να διατηρηθούν οι δομές του κρατικού μηχανισμού, ο οποίος όμως ελέγχεται από το καθεστώς Ασαντ και το κόμμα του Μπάαθ. Γι αυτό και δεν είναι εύκολο να αποδεχτούν οι δυνάμεις της αντιπολίτευσης που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις μια πολιτική μεταβατική λύση, στην οποία κυβερνητικά στελέχη, αν όχι ο ίδιος ο Ασαντ, θα έχουν σοβαρό ρόλο.

Δεκάδες νεκροί εργάτες στα κάτεργα της Samsung

Δεκάδες είναι οι εργάτες της νοτιοκορεάτικης Samsung που έχουν προσβληθεί και πεθάνει από λευχαιμία και άλλες μορφές καρκίνου ή υποφέρουν από σοβαρές ασθένειες που προκλήθηκαν από χρόνια έκθεση στα χημικά που χρησιμοποιούνται στα εργοστάσια της εταιρίας για την επεξεργασία των κυκλωμάτων των ηλεκτρονικών συσκευών που παράγει.

Οι ηλικίες των νεκρών εργατών και εργατριών κυμαίνονται μεταξύ 20 και 30 χρόνων, ενώ η εταιρία αρνείται ακόμα και σήμερα να αποκαλύψει τις χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια της παραγωγής. Αντ' αυτού, προτείνει στα θύματα και στους συγγενείς τους χρηματικές αποζημιώσεις, με τη δέσμευση από τη μεριά τους ότι δε θα κινηθούν εναντίον της νομικά. Πολλές είναι οι περιπτώσεις συγγενών νεκρών εργατών που αρνούνται να πάρουν την αποζημίωση της εταιρίας και παλεύουν προκειμένου η Samsung να αναγκαστεί να αποκαλύψει όλη την αλήθεια, ώστε να μην υπάρξουν άλλοι θάνατοι εργατών στο μέλλον λόγω επαγγελματικών ασθενειών.

Ολόκληρο το μιντιακό σύστημα της χώρας στηρίζει τη Samsung και στηλιτεύει τη στάση των συγγενών των εργατών που επιλέγουν το δρόμο του αγώνα, με το επιχείρημα ότι αμαυρώνουν την εικόνα της εταιρίας, η οποία βρίσκεται ήδη σε δυσχερή θέση λόγω της ανόδου των κινέζικων εταιριών στον κλάδο των ηλεκτρονικών. Τι είναι εξάλλου οι θάνατοι εργατών μπροστά στην απρόσκοπτη κερδοφορία των καπιταλιστικών κολοσσών; Τίποτα.

Βρετανία

Απεργία γιατρών ενάντια στο φτωχολόγιο

Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν την Τρίτη 12 Γενάρη δεκάδες χιλιάδες μη ειδικευμένοι γιατροί του Εθνικού Συστήματος Υγείας της Βρετανίας, με βασικό αίτημα την απόσυρση του νέου μισθολογίου που προωθεί η κυβέρνηση των Συντηρητικών του Κάμερον, στο πλαίσιο του προγράμματος περικοπής των δημοσίων δαπανών, η εφαρμογή του οποίου πρόκειται να προκαλέσει σημαντικές μειώσεις στους μισθούς.

Η απεργία κηρύχτηκε από τη Βρετανική Ιατρική Ενωση, συνδικαλιστικό όργανο των εργαζόμενων στον κλάδο της Υγείας, και αποτελεί την πρώτη κινητοποίηση μη ειδικευμένων γιατρών εδώ και 40 χρόνια. Λόγω της απεργίας, πολλά δημόσια νοσοκομεία καλύπτουν μόνο επείγοντα περιστατικά, ενώ οι αναβολές προγραμματισμένων χειρουργείων φτάνουν τις 4.000. Η συμμετοχή στην απεργία ήταν καθολική με το ποσοστό των απεργών να φτάνει το 98%, ενώ σύμφωνα με δημοσκοπήσεις το 66% των Βρετανών στηρίζει την απεργία. Θα ακολουθήσουν δύο ακόμη 24ωρες απεργίες, την Τρίτη 26 Γενάρη και την Τετάρτη 10 Φλεβάρη.

Επιδίωξη της κυβέρνησης, που έχει ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων από τους εργαζόμενους στον κλάδο της Υγείας, είναι να αντικαταστήσει το σύστημα των σταθερών ετήσιων μισθολογικών αυξήσεων των μη ειδικευμένων γιατρών με μια ετήσια αύξηση, το ύψος της οποίας θα καθορίζεται από το αρμόδιο υπουργείο, πάντα σε συνδυασμό με τους διαθέσιμους πόρους του κρατικού προϋπολογισμού. Να αυξήσει τις ώρες εφημερίας καθώς και τις ώρες εργασίας πέραν του κανονικού ωραρίου, οι οποίες δε θα αμείβονται ως υπερωρίες, και να εντάξει το Σάββατο στις μέρες που αμείβονται με κανονικό ημερομίσθιο, με το ωράριο εργασίας να διαρκεί μέχρι τις 10μμ από τις 7μμ που ισχύει μέχρι σήμερα. Να σημειωθεί ότι μη ειδικευμένοι γιατροί είναι όσοι έχουν μέχρι 10 χρόνια εργασιακής εμπειρίας, ενώ καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Ηδη από την πρώτη μέρα της απεργίας, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της BIE παζαρεύει με την κυβέρνηση την ικανοποίηση κάποιων επιμέρους αιτημάτων προκειμένου να στείλει τους απεργούς σπίτι τους, κάτι που έγινε τον περασμένο μήνα και οδήγησε στην προσωρινή αναστολή της απεργίας.

Η κυβέρνηση Κάμερον επιταχύνει την εφαρμογή μέτρων λιτότητας με αφορμή την μείωση των δημοσίων εσόδων λόγω της οικονομικής κρίσης. Μετά τη μείωση των επιδομάτων, που οδηγεί ολοένα και περισσότερους Βρετανούς και μετανάστες να απευθύνονται στα συσσίτια προκειμένου να τραφούν επαρκώς, συχνά χωρίς να είναι άνεργοι, η κυβέρνηση Κάμερον βάζει εκ νέου χέρι στο Εθνικό Σύστημα Υγείας επιβάλλοντας νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο σε μια σημαντική μερίδα των εργαζόμενων, ενώ τα κενά σε νοσηλευτικό προσωπικό, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, ξεπερνούν τις 10.000 μόνο στην ευρύτερη περιοχή του Λονδίνου.

Να σημειωθεί ότι κανένα από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, συμπεριλαμβανομένων και των Εργατικών του «αριστερού» Τζέρεμι Κόρμπιν, δεν άρθρωσε ούτε μια λέξη αλληλεγγύης στην απεργία των γιατρών. Ποιος ξέρει, μπορεί οι Εργατικοί να πάρουν την εξουσία στις επόμενες εκλογές και δε θέλουν να βρεθούν μπροστά σε εργαζόμενους που θα τους καλούν να υλοποιήσουν αιτήματα που έχουν στηρίξει.

στο ψαχνό

Παραπλάνηση

Σύμφωνα με τη δημόσια συζήτηση των τελευταίων ημερών, το μείζον (αν όχι το αποκλειστικό) θέμα που εγείρεται με το σχέδιο Κατρούγκαλου είναι οι εισφορές των ελευθεροεπαγγελματιών και αυταπασχολούμενων. Θέμα που έτσι κι αλλιώς δεν αφορά τη μεγάλη πλειοψηφία των μεσαίων στρωμάτων, που έχει συνθλιβεί από την κρίση, αφορά όμως κάποια ανώτερα στρώματα, που εξακολουθούν ακόμα να έχουν τζίρο. Ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα αν το σχέδιο Κατρούγκαλου έμενε ως έχει; Το φούντωμα της φοροδιαφυγής, που θα είναι ταυτόχρονα και εισφοροδιαφυγή. Ο μεγαλογιατρός, για παράδειγμα, θα έχει έναν επιπλέον λόγο για να μην κόβει απόδειξη, αφού για τη δική του δουλειά δεν υπάρχει κανένα σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού των εσόδων, όπως είναι για τους δικηγόρους τα υποχρεωτικά παράβολα των παραστάσεων και για τους μηχανικούς οι αμοιβές των αδειών.

Ο νέος ελευθεροεπαγγελματίας που μετά βίας (συχνά με τη βοήθεια των γονιών του) πληρώνει τις ασφαλιστικές του εισφορές ενδιαφέρεται για τη σύνταξη που θα πάρει. Ο μεγαλο-ελευθεροεπαγγελματίας δεν ενδιαφέρεται για τη σύνταξη (θα έχει ήδη κάνει χοντρή μπάζα), αλλά για το ύψος των εισφορών που θα πληρώνει τώρα.

Η κυβέρνηση, βέβαια, έσπευσε να δηλώσει πρόθυμη να συζητήσει αυτό το θέμα και να βρει λύσεις μικρότερης ασφαλιστικής επιβάρυνσης των μεσοαστικών στρωμάτων. Κουτί του ήρθε του Κατρούγκαλου ο σχετικός ντόρος. Η συζήτηση περιορίζεται στις εισφορές και δεν αφορά την αθλιότητα της σύνταξης που θα πάρει η πλειοψηφία.

Γιατί τον βοήθησε να κρύψει το αίσχος του άρθρου 60 του σχεδίου του, με το οποίο μπαίνει η ταφόπλακα σε όλες τις πτυχές της Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς νομιμοποιεί την εισφοροκλοπή και διαγράφει τα τεράστια ποσά που χρωστούν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οι καπιταλιστές (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 9).

Και γιατί τον βοηθά να κρύψει τον Αρμαγεδδώνα ενάντια στις συντάξεις (αυτές που θα εκδοθούν στο εξής, αλλά και αυτές που έχουν ήδη χορηγηθεί), που θα τις μετατρέψει σε άθλια φιλοδωρήματα προνοιακού τύπου.

Παράλληλη βοήθεια έρχεται από τα παπαγαλάκια που είτε δεν κάνουν καμιά κριτική στο κυβερνητικό σχέδιο, στρέφοντας την προσοχή στις δυσκολίες που θα προκύψουν από τους «κακούς δανειστές», είτε ασκούν μια ψευτοκριτική, περιορίζοντας τις καταστροφικές συνέπειες που θα έχει αυτό το σχέδιο, έτσι που να περιορίζουν την οργή των εργαζόμενων.

Δυστυχώς, αυτή η ψευτοκριτική έχει υιοθετηθεί και από πλευρές που δεν είναι με το μέρος της κυβέρνησης. Εκεί οδηγούν η ασχετοσύνη, η οκνηρία και ο παπαγαλισμός.

Είναι η δεύτερη συνεχής εβδομάδα που η εφημερίδα μας προχωρά σε εξονυχιστική αποκάλυψη των βασικών πτυχών του σχεδίου Κατρούγκαλου. Ολο αυτό το υλικό συγκεντρώθηκε σ' ένα έκτακτο φύλλο, το οποίο τυπώθηκε ήδη και διανέμεται δωρεάν στο πλαίσιο μιας μεγάλης καμπάνιας ενημέρωσης των εργαζόμενων. Γιατί μόνο καλά ενημερωμένοι εργαζόμενοι μπορούν να αγωνιστούν με αξιώσεις. Οταν δεν γνωρίζουν όλη την αλήθεια ή τη γνωρίζουν παραποιημένη, τότε στομώνει η αγωνιστική διάθεση.

Σας καλούμε να διαδώσετε αυτό το φύλλο (διατίθεται τυπωμένο από τα γραφεία μας ή ηλεκτρονικά από την ιστοσελίδα μας). Ολοι μαζί να βοηθήσουμε στην ανάπτυξη ενός κινήματος ταξικής αντίστασης που θα αποτρέψει την ψήφιση του αντιασφαλιστικού εκτρώματος.

Οπως πληροφορηθήκαμε από τα «υπαλληλικά» Μέσα του Μελισσανίδη, ο Σύνδεσμος Παλαιμάχων Ποδοσφαιριστών της ΑΕΚ, στην ετήσια εκδήλωση της κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας, που έγινε την περασμένη Δευτέρα, αποφάσισε να τιμήσει «πρόσωπα με προσφορά στην ΑΕΚ, αλλά και με γενικότερη δράση σε κοινωνικό, πολιτιστικό, επιστημονικό και αθλητικό επίπεδο». Μεταξύ αυτών και ο υπουργός Επικρατείας Αλέκος Φλαμπουράρης (πρώτος-πρώτος στη λίστα που δόθηκε στη δημοσιότητα), ο οποίος -όπως αναφέρουν τα «υπαλληλικά» Μέσα- «συχνά–πυκνά βρίσκεται σε παιχνίδια της ΑΕΚ στο ΟΑΚΑ και μάλιστα είχε βρεθεί στο πλάι του Δημήτρη Μελισσανίδη. Επίσης, είχε παρευρεθεί και στο φιλικό με την Εθνική Αστέγων στο ΟΑΚΑ όπου και μίλησε σε Παλαιμάχους για το νέο γήπεδο της ΑΕΚ στη Νέα Φιλαδέλφεια με καλά λόγια. Ετσι, στο πλαίσιο των καλών σχέσεων με τον υπουργό Επικρατείας, ο Σύνδεσμος Παλαιμάχων την Δευτέρα θα τον τιμήσει.

Ο κυρ-Αλέκος δεν πήγε αυτοπροσώπως στη φιέστα. Εστειλε το διευθυντή του πολιτικού του γραφείου, ο οποίος μετέφερε το εξής μήνυμα: «Το γήπεδό μας πρέπει να γίνει στη Νέα Φιλαδέλφεια και σύντομα θα ξεπεραστούν τα τελευταία ζητήματα για να προχωρήσει»! Αν είχαν χιούμορ οι άνθρωποι του Μελισσανίδη, θα πρόσφεραν στον κυρ-Αλέκο το χρυσό φρέντο. Οσο για μας, φεύγοντας από το παρωδιακό περιεχόμενο της στάσης του συγκεκριμένου υπουργού, σημειώνουμε ότι αναδεικνύεται σε πρότυπο διαπλεκόμενου πολιτικού που συμπεριφέρεται σαν Παττακός. Να τον χαίρονται ο πρωθυπουργός του και ο ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Ραν-Ταν-Πλαν

Το σύνδρομο του Ραν-Ταν-Πλαν επιδεικνύουν οι εργατικοί συντάκτες των αστικών φυλλάδων. Χρειάστηκαν περίπου μια βδομάδα για ν' αρχίσουν να γράφουν ότι το σχέδιο Κατρούγκαλου θα ρίξει πολύ τις συντάξεις, ακόμα και σε σχέση με το νόμο Λοβέρδου, επειδή για το τμήμα της ασφάλισης που έχει διανυθεί μέχρι τις 31.12.2010 οι συντάξιμες αποδοχές θα υπολογίζονται με το μέσο όρο ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου και όχι της τελευταίας πενταετίας, με αποτέλεσμα να πέσουν πάρα πολύ, ενώ θα ισχύσουν επίσης σημαντικά μειωμένα ποσοστά αναπλήρωσης.

Κάτι μας λέει ότι αυτή η καθυστέρηση δεν είναι τυχαία. Ακόμα και οι πιο άσχετοι απ' αυτούς είναι σε θέση να εντοπίσουν αυτόν τον παράγοντα, βάσει του οποίου το σχέδιο Κατρούγκαλου ρίχνει τις συντάξεις πολύ κάτω από το νόμο Λοβέρδου. Στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο Κατρούγκαλος την Παρασκευή 8 Γενάρη, όμως, δεν έκαναν ούτε μια ερώτηση με τέτοιο περιεχόμενο. Και μια χαρά έπαιξαν το ρόλο των γλαστρών στο σόου του Κατρούγκαλου, που έδινε απαντήσεις «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε», κάνοντας διαδοχικούς μονολόγους, χωρίς να απαντά επί της ουσίας σε τίποτα.

Να το συνηθίσει

Και μια που μιλάμε γι' αυτή τη συνέντευξη Τύπου, με τον «διάλογο κωφών», δεδομένου ότι άλλα τον ρωτούσαν και άλλα απαντούσε ο Κατρούγκαλος, αξίζει να σχολιάσουμε την αντίδραση του συριζαίου υπουργού, όταν ο συντάκτης της «Κόντρας» αρνήθηκε να αποδεχτεί αυτό το παιχνίδι και τον διέκοψε. Με ύφος αυτοκράτορα, ο Κατρούγκαλος έδειξε ότι δεν είναι διατεθειμένος να υποστεί δημοσιογραφικό έλεγχο, αλλά να κάνει τους προκατασκευασμένους μονολόγους του: *«Δεν καταλάβατε καλά. Συνέντευξη κάνουμε, **δεν κάνουμε διάλογο**. Δεν είναι πρωτόκολλο. Συνέντευξη είναι. Είμαι υπέρ του διαλόγου, αλλά αυτό είναι συνέντευξη. Οποτε θέλετε να το συζητήσουμε, να έρθετε να τα πούμε».*

Ο Κατρούγκαλος είναι φρέσκος στην υπουργική καριέρα. Θα πρέπει, λοιπόν, να συνηθίσει στην ιδέα ότι οι συντάκτες της «Κόντρας» δεν είναι διατεθειμένοι να παίξουν ρόλο γλάστρας. Οσο πιο γρήγορα το συνηθίσει τόσο το καλύτερο γι' αυτόν. Το ίδιο ισχύει και για τον εξίσου πολύπλαγκτο γενικό γραμματέα του Α. Νεφελούδη, που σε συζήτηση μετά το τέλος της συνέντευξης Τύπου είπε στον συντάκτη της εφημερίδας μας ότι, αν θέλει να κάνει πολεμική, να πάει στην είσοδο του υπουργείου με τους διαδηλωτές!

Μαγειρείο

Κατά τις 11 το βράδυ της Κυριακής, η ΚΕΦΕ της ΝΔ έδινε ποσοστά στο μισό της Επικράτειας, σύμφωνα με τα οποία ο Κούλης προηγούνταν περίπου 9 μονάδες του Βαγγέλα. Ελειπαν τα αποτελέσματα της Αττικής, όπου ο Κούλης προηγούνταν με μεγάλη διαφορά. Γι' αυτό και το επιτελείο Μητσοτάκη έλεγε στους δημοσιογράφους ότι πάνε για θρίαμβο και μιλούσαν για 60-40. Το τελικό αποτέλεσμα, που ανακοινώθηκε το μεσημέρι της Δευτέρας, περιόρισε τη διαφορά στις 5,4 μονάδες. Κι ας μπήκε η Αττική, όπου –σύμφωνα με τα επίσημα αποτελέσματα- ο Κούλης πήρε 57% και ο Βαγγέλας 43%.

Προστυχιές

Την πρώτη φορά που το Μαξίμου διέρρευσε τη «δυσαρέσκειά» του ήταν όταν οργανώθηκε ολόκληρη αστυνομική επιχείρηση για να συλλάβουν τον καστανά της Θεσσαλονίκης. Η δεύτερη φορά ήταν όταν τα ΜΑΤ «περιποιήθηκαν» με το δικό τους απαράμιλλο τρόπο μέλη του ΠΑΜΕ, μεταξύ των οποίων πολλοί συνταξιούχοι, οι οποίοι προσπαθούσαν από το ύψος της Βουλής να φτάσουν στο Μαξίμου, όπου ήδη διαδήλωναν άλλα μέλη του ΠΑΜΕ.

Ο πρωθυπουργός «ενοχλήθηκε σφόδρα» από τις εικόνες, δηλώνουν οι γκεμπελίσκοι του Μαξίμου. Σώωωπα! Και ποιος έχει δώσει εντολή να είναι απόρθητο φρούριο ο δρόμος έξω από το Μαξίμου; Οι μπάτσοι μόνοι τους το σκέφτηκαν; Και ποιος έδωσε εντολή να ξυλοφορτώσουν και να πνίξουν στα χημικά τους παμίτες; Κάποιος βαθμοφόρος των ΜΑΤ ή της ΓΑΔΑ, χωρίς να ρωτηθεί η πολιτική ηγεσία;

Η προστυχιά πάει σύννεφο. Ο Τσίπρας διαρρέει ενόχλησή του με τον Τόσκα, ενώ ο Τόσκας κάνει ΕΔΕ για να βρει τάχαμου ποιος έδωσε εντολή για το ξύλο στους παμίτες. Κι όλοι μαζί προσπαθούν να μας δουλέψουν. Θυμόμαστε όλοι τις διαβεβαιώσεις του πρώτου υπουργού Μπάτσων και Καταστολής της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων, ότι θα απαγορευτεί η χρήση χημικών και ότι τα ΜΑΤ δε θα βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των αστυνομικών σχηματισμών. Τα λόγια τα πήρε ο αέρας και τα ΜΑΤ εξακολουθούν να κάνουν την ίδια «δουλειά» που έκαναν πάντοτε. Πολιτικό είναι το ζήτημα, όχι υπηρεσιακό. Η πολιτική ηγεσία θέτει τους στόχους και η μπατσική ιεραρχία προσπαθεί να τους εφαρμόσει με τον μοναδικό τρόπο που γνωρίζει.

ΥΓ. Ο υπουργός Δικαιοσύνης επιδείνωσε το ποινικό οπλοστάσιο για την «παρακώλυση συγκοινωνιών», στοχεύοντας τους αγρότες, ενόψει του ενδεχόμενου να στηθούν μπλόκα στους εθνικούς δρόμους. Τυχαίο ήταν κι αυτό ή απόδειξη της κατασταλτικής προετοιμασίας;

Τι έγινε; Τα μαγείρεψαν πάλι. Συμφώνησαν ότι νικητής είναι ο Κούλης, συμφώνησαν να δώσουν έναν τεράστιο αριθμό ψηφισάντων (περίπου 320.000) και μετά συμφώνησαν να δώσουν περιορισμένη τη διαφορά, για να μην ανάψει κανένας κομματικός εμφύλιος. Επρεπε να σωθεί η αξιοπρέπεια και του Βαγγέλα και του Καραμανλή.

Δυο γάιδαροι μαλώνανε

Μαξίμου κατά Παναγόπουλου (ΓΣΕΕ) και αντίστροφα. Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα. Ο Παναγόπουλος καταγγέλλει την κυβέρνηση για το Ασφαλιστικό και το Μαξίμου καταγγέλλει τον Παναγόπουλο για τη στάση του τα προηγούμενα χρόνια και ιδιαίτερα όταν υποστήριξε το Ναι στο δημοψήφισμα. Λες και υπάρχει άνθρωπος που στέκεται μόνο στο Ναι των διάφορων Παναγόπουλων και όχι στο «Οχι που έγινε Ναι» του Τσίπρα και της κλίκας του. Λες και ο βίος και η πολιτεία των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ δικαιώνει το εφιαλτικό αντιασφαλιστικό σχέδιο της σημερινής συγκυβέρνησης.

Απ' όλον αυτόν τον αποπροσανατολιστικό καυγά αξίζει να κρατήσουμε ένα σημείο: ο Παναγόπουλος κομπάζει ότι η ΓΣΕΕ έκανε καμιά σαρανταριά απεργίες τα προηγούμενα χρόνια και πως με τον ίδιο τρόπο θ' απαντήσει και τώρα με το νέο Ασφαλιστικό. Τα αποτελέσματα αυτών των άσφαιρων εκτονωτικών απεργιών είναι γνωστά σε όλους μας. Αν θέλουμε να μην γίνει το ίδιο και με το Ασφαλιστικό, θα πρέπει να κινηθούμε έξω από το πλαίσιο των πουλημένων εργατοπατέρων.

ΥΕΝΕΔ

Η ΑΔΕΔΥ διαμαρτύρεται γιατί η ΕΡΤ δεν καλεί εκπροσώπους της σε συζητήσεις που οργανώνει για το Ασφαλιστικό, αλλά καλεί μόνο τους ανθρώπους του Κατρούγκαλου, οι οποίοι εμφανίζονται σαν δήθεν ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες και ουσιαστικά κάνουν προπαγάνδα υπέρ του σχεδίου Κατρούγκαλου. Αυτός, όμως, είναι ο ρόλος της ΕΡΤ. Να λειτουργεί σαν ΥΕΝΕΔ του ΣΥΡΙΖΑ, κάνοντας το μαύρο άσπρο. Οσο για τους δήθεν ανεξάρτητους δημοσιογράφους, τους ξέραμε και από παλιότερες εποχές.

Κάν' το όπως ο Ερντογάν

Ο... φιλόσοφος Αριστείδης Μπαλτάς, υπουργός Πολιτισμού στη δεύτερη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, δείχνει αξιοθαύμαστο σεβασμό στα θρησκευτικά αισθήματα του μικρότερου κυβερνητικού εταίρου (και στις ανάγκες που γεννά για τον ΣΥΡΙΖΑ το συνεχές αλισβερίσι με το δεσποταριάτο). Ετσι, αποφάσισε ότι η Ροτόντα της Θεσσαλονίκης, μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO, που επισκευάστηκε και είναι πλέον επισκέψιμη, μια Κυριακή το μήνα θα παραχωρείται στον αγριότατο Ανθιμο για να τελεί εκεί λειτουργία και να εκφωνεί τα τεράστιας εθνικής σημασίας κηρύγματά του.

Ο Κεμάλ Ατατούρκ μετέτρεψε την Αγιασοφιά και τ' άλλα ιστορικά τεμένη του Σουλταναχμέτ της Πόλης σε μουσεία. Ο ισλαμιστής Ερντογάν προσπαθεί να τα μετατρέψει ξανά σε ενεργά τζαμιά, χωρίς μέχρι στιγμής να τα έχει καταφέρει. Απ' αυτή την άποψη, ο Τσίπρας με τον Μπαλτά έχουν ξεπεράσει τον νεοσουλτάνο της Αγκυρας.

Υπόγειες διαδρομές

Ο Σπύρος Καπράλος είναι ο εκλεκτός του Τσίπρα για τη θέση του έλληνα μέλους της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, που χηρεύει επειδή ο Λάμπης Νικολάου αποχωρεί λόγω ορίου ηλικίας. Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. Γενικός γραμματέας Ολυμπιακών Εργων στην κυβέρνηση Καραμανλή το 2004, μετά δεξί χέρι της Αγγελοπουλίνας στο «μεγάλο πάρτι» των ολυμπιακών αγώνων, στη συνέχεια πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του Χρηματιστήριου Αθηνών επί εξαετία περίπου (με μισθό 320.000 ευρώ το χρόνο). Ο άνθρωπος είναι καραδεξιός, καραμανλικός και στενός φίλος των Αγγελοπουλαίων. Τι υπόγειες διαδρομές λειτουργούν και ο Τσίπρας έβαλε τον Κοντονή να στείλει επιστολή στον πρόεδρο της Διεθνούς των Μεγαλολαμόγιων, με την οποία του ανακοινώνει ότι η ελληνική κυβέρνηση υποστηρίζει την υποψηφιότητα του Καπράλου (και όχι αυτή του συζύγου της Ντόρας, Ι. Κούβελου);

Δικτατορίσκοι του Μνημόνιου

«Ας μην κάνουμε τους εκ του ασφαλούς πολιτικούς εισαγγελείς προς μια κυβέρνηση και προς ένα προεδρείο της Βουλής που βρίσκονται εδώ και μήνες μέσα σε μια ιδιότυπη εμπόλεμη κατάσταση με προφανείς δεσμεύσεις και ομηρίες, τις οποίες προσπαθούμε σταδιακά να άρουμε με ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα αρκετά πριν από το τέλος της τρέχουσας κυβερνητικής θητείας».

Αυτή την προκλητική απάντηση έδωσε ο πρόεδρος της Βουλής Ν. Βούτσης (συνέντευξη στη Real News), όταν του επισημάνθηκε το γεγονός ότι η κυβέρνηση νομοθετεί με ΠΝΠ και διαδικασίες κατεπείγοντος. Αφήστε μας να υλοποιήσουμε τις μνημονιακές υποχρεώσεις και μετά θα γυρίσουμε στη θεσμική κανονικότητα, λέει ο Βούτσης. Τα ίδια ακριβώς που έλεγαν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, που νομοθετούσαν με τον ίδιο τρόπο.

Κοινοβουλευτική Ομάδα ΣΥΡΙΖΑ

Μόνο η εξουσία τους ενδιαφέρει

Σύμφωνα με τη γραμματέα της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ Αφροδίτη Θεοπεφτάτου, η πρόταση της κυβέρνησης για την Κοινωνική Ασφάλιση «οικοδομείται βασισμένη στις αρχές της Κοινωνικής Δικαιοσύνης, στην εξασφάλιση της αξιοπρεπούς διαβίωσης σε συνάρτηση με την ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους και στην αλληλεγγύη των γενεών». Παρασυρμένη από τον ενθουσιασμό της η κ. Θεοπεφτάτου κατέληξε με το γνωστό επικολυρισμό που χαρακτηρίζει τους... σκληρούς αριστερούς του ΣΥΡΙΖΑ: «Η κυβέρνησή μας επιδιώκει μια βαθιά μεταρρυθμιστική τομή, σεβόμενη τις δεσμεύσεις της συμφωνίας του Αυγούστου του 2015, διαφυλάττοντας την κοινωνική συνοχή μέσω της μη μείωσης κύριων και επικουρικών συντάξεων».

Είχε προηγηθεί μια πεντάωρη, κεκλεισμένων των θυρών συνεδρίαση της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς την παρουσία του Τσίπρα, αλλά με την παρουσία του Κατρούγκαλου, που παρουσίασε στους κυβερνητικούς βουλευτές το σχέδιό του και απάντησε στις ερωτήσεις τους. Τα ΜΜΕ μίλησαν για «πεντάωρο μασάζ Κατρούγκαλου στους βουλευτές», αλλά εμείς δεν τα πιστεύουμε αυτά τα πράγματα. Εμείς πιστεύουμε ότι έγινε μια ειλικρινής συζήτηση ανάμεσα σε ανθρώπους που είναι αριστεροί και διακατέχονται από τον ίδιο πόθο για την υπεράσπιση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Οπως είπε και η Αφρ. Θεοπεφτάτου, «από τη συζήτηση, τις ερωτήσεις και τις τοποθετήσεις επισημάνθηκαν σημεία που απαιτούν περαιτέρω τεχνική επεξεργασία, όπως εισφορές ελεύθερων επαγγελματιών».

Αυτό είναι λοιπόν. Υπάρχουν κάποια ζητήματα που χρειάζονται «περαιτέρω τεχνική επεξεργασία». Προσέξτε: τεχνική, όχι τίποτ' άλλο. Και κορυφαίο απ' αυτά τα ζητήματα είναι οι εισφορές των ελευθεροεπαγγελματιών. Ολως τυχαίως, αυτό είναι και το μοναδικό ζήτημα που απασχολεί τη «δημόσια συζήτηση» από τότε που δημοσιοποιήθηκε το σχέδιο Κατρούγκαλου. Μια μέρα μετά το «μασάζ» στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, ο Κατρούγκαλος δέχτηκε «εκπροσώπους επιστημονικών φορέων» (οι οποίοι δεν κατονομάστηκαν στο δελτίο Τύπου του υπουργείου Εργασίας), με τους οποίους «συζήτησε τη δικαιότερη κατανομή των εισφορών των Ελεύθερων Επαγγελματιών και των Αυτοαπασχολούμενων Επιστημόνων με βάση το σύνολο της φορολογικής και ασφαλιστικής επιβάρυνσης». Συμφώνησαν να δημιουργήσουν «τεχνική Επιτροπή με τη συμμετοχή εκπροσώπων των φορέων και των υπουργείων Οικονομικών και Εργασίας που θα συνεδριάσει τη Δευτέρα για την εξειδίκευση των προτάσεων». Fast track διαδικασία, «γιατί –όπως είπε ο Κατρούγκαλος- έρχονται οι θεσμοί. Δεν μπορεί να παραταθεί αυτή η συζήτηση περισσότερο και ούτως ή άλλως νομίζω ότι είμαστε πολύ κοντά στο να συμφωνήσουμε». Οπότε, αν υπάρξει κάποια συμφωνία στο ζήτημα των εισφορών των ελευθεροεπαγγελματιών, θα ησυχάσει και η ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, για την οποία αυτό είναι το μείζον ζήτημα που χρειάζεται «περαιτέρω τεχνική επεξεργασία».

Και οι συντάξεις των εργατών και των άλλων μισθωτών που μετατρέπονται σε οικτρά φιλοδωρήματα προνοιακού τύπου; Σύμφωνα με όσα δήλωσε η γραμματέας της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, τέτοιο ζήτημα δεν υφίσταται. Δε θέλουμε να πιστέψουμε ότι τέθηκε τέτοιο ζήτημα και το παρέβλεψαν οι κυβερνητικοί βουλευτές ή ότι ξέχασε να το αναφέρει η κ. Θεοπεφτάτου. Το γεγονός, όμως, ότι ανατέθηκε σ' αυτή να μιλήσει εκφράζοντας ολόκληρη την ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ μέχρι στιγμής δεν έχει ακουστεί από μεριάς στελέχους ΣΥΡΙΖΑ κριτική στα ουσιαστικά σημεία του σχεδίου Κατρούγκαλου, δείχνει ότι σ' αυτή τη φάση ουδείς είναι διατεθειμένος να δημιουργήσει εμπόδια στο κυβερνητικό σχέδιο. Δεν ξέρουμε αν όλοι θα ψηφίσουν στο τέλος αυτό το έκτρωμα, που θα γίνει πιο εκτρωματικό καθώς θα φύγουν από τη μέση τα σημεία που μπήκαν για δημαγωγικούς λόγους, όμως το γεγονός ότι κανείς δεν μιλάει ενάντια σ' ένα σχέδιο που υιοθετεί τους νόμους Λοβέρδου-Κουτρουμάνη και τους κάνει απείρως χειρότερους, είναι δηλωτικό της κατάντιας τους.

Αυτή η στάση των κυβερνητικών βουλευτών επιτρέπει στα μεγαλοστελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να δηλώνουν ότι η κυβερνητική πλειοψηφία ήταν, παραμένει και θα παραμείνει συμπαγής. Επαναλαμβάνουμε ότι δεν μπορούμε να προεξοφλήσουμε τι θα γίνει τελικά. Ορισμένοι μπορεί να μην αντέξουν το βάρος. Μπορεί να παραδώσουν τις έδρες τους ή να απόσχουν από την ψηφοφορία, για να μπορέσει η κυβέρνηση να περάσει το νομοσχέδιο. Ενα είναι σίγουρο: η εργατική τάξη δεν μπορεί να εναποθέσει τις ελπίδες της για το Ασφαλιστικό στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ και γενικά στη Βουλή. Μόνη της, με σκληρό αγώνα, πρέπει να σηκώσει το βάρος για να μην περάσει αυτό το έκτρωμα. Αν γίνει αυτό που πρέπει, αν «ματώσει» ο εργατόκοσμος μπορεί να νικήσει.

ΔΕΠΕΝΕ ΑΕ

Μια υπόθεση που «βρομάει»

Κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ (Παπαδημούλης, Ζαχαριάδης) κράτησαν αποστάσεις από την απόφαση διορισμού του Αργύρη Αργυρίου, συζύγου της βουλευτίνας του ΣΥΡΙΖΑ Χαράς Καφαντάρη ως επικεφαλής της ΔΕΠΕΝΕ ΑΕ (Δημόσια Επιχείρηση Ενεργειακών Επενδύσεων ΑΕ). Κινήθηκαν με τη λογική ότι η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει μόνο να είναι αλλά και να φαίνεται τίμια. «Ας μην τους δίνουμε δυνατότητα να το παίζουν κήνσορες» είπε ο Παπαδημούλης. «Οταν Α' βαθμού συγγενής αιρετού είναι ο καλύτερος για μια θέση που προκηρύσσεται δημόσια από την κυβέρνηση, ας επιλέγουμε τον δεύτερο καλύτερο» είπε ο διευθυντής της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ Ζαχαριάδης.

Ως προς αυτό, δεν πρωτοτυπεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Διορίζει παντού «δικά του παιδιά», ενώ τα πολιτικά γραφεία των μελών της κυβέρνησης έχουν γεμίσει από συμβούλους και επιστημονικούς συνεργάτες. Κάποιοι διορίζουν ακόμα και συγγενικά τους πρόσωπα. Κάποιοι άλλοι μπορεί να τύχει να έχουν στενή συγγενική σχέση με άλλα στελέχη, αλλά να είναι και οι ίδιοι στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Οι συγγενικές σχέσεις δε θα έπρεπε να ενοχοποιούνται a priori. Για παράδειγμα, στην προηγούμενη κυβέρνηση συμμετείχε το ζεύγος Δρίτσα-Χριστοδουλοπούλου, ενώ σήμερα ο πρώτος είναι υπουργός και η δεύτερη αντιπρόεδρος της Βουλής. Κρίνονται όχι γιατί είναι σύζυγοι, αλλά από την πολιτική που υπηρετούν. Δεν ξέρουμε αν ο Αργυρίου διορίστηκε επειδή είναι σύζυγος της Καφαντάρη ή επειδή και ο ίδιος είναι στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ. Και δεν είναι αυτό το μείζον.

Μπορεί η σκανδαλοθηρική διάθεση της αντιπολίτευσης και των ΜΜΕ να επικεντρώθηκε στη συζυγική σχέση Αργυρίου-Καφαντάρη, όμως το σκάνδαλο βρίσκεται στη δημιουργία αυτής της εταιρίας και όχι στο πρόσωπο του συριζαίου που τοποθετήθηκε στην κεφαλή της.

Πρόκειται για μια εταιρία χωρίς αντικείμενο. Ο περιβόητος Turkish Stream, που υποτίθεται ότι θα περνούσε και από την Ελλάδα, ουδέποτε πήρε τη μορφή ενός υλοποιήσιμου σχεδίου ως προς το ελληνικό του τμήμα. Το μόνο που μάθαμε ήταν ότι θα ξεκινήσει από τα ελληνοτουρκικά σύνορα, αλλά το πού θα κατευθυνθεί και από πού θα περάσει δεν το μάθαμε ποτέ. Ολα ήταν μπουρδολογία και παραπλανητική προπαγάνδα του Λαφαζάνη. Ο Λαφαζάνης ίδρυσε και την εν λόγω εταιρία, με διάταξη σε άσχετο νομοσχέδιο (Ν. 4332/2015 για την ιθαγένεια). Μάλιστα, αυτός ο... μέγας κρατιστής, φρόντισε στη σχετική διάταξη να υπάρχει η εξής παράγραφος (παρ. 6, άρθρ. 13 Ν. 4332/2015): «Η Εταιρία λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, δεν υπάγεται στην κατηγορία των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και δεν εφαρμόζονται σε αυτήν και στις εταιρίες που συμμετέχει οι διατάξεις που διέπουν εταιρίες που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα στο Δημόσιο, με εξαίρεση όσων ρητά ορίζονται στις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου».

Ο Σκουρλέτης έρχεται τώρα, πέντε μήνες μετά, όταν ακόμα και εκείνοι που πίστευαν ότι υπάρχουν κάποιες πιθανότητες υλοποίησης αυτού του σχεδίου, αναγκάζονται να παραδεχτούν ότι έχει παραπεμφθεί στις ελληνικές καλένδες, λόγω της βαθιάς κρίσης στις ρωσοτουρκικές σχέσεις, και βάζει μπροστά την εταιρία με διορισμούς κτλ. Για ποιο λόγο; Την πορεία αυτού του σχεδίου θα μπορούσαν να την παρακολουθήσουν οι υπηρεσίες του υπουργείου. Εδώ κάτι «βρομάει» και υποψιαζόμαστε ότι αυτό που «βρομάει» δεν αφορά μόνο το βόλεμα κάποιων «δικών μας παιδιών».

Ετσι διέλυσαν τον κλάδο υγείας

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ακολουθεί πιστά την πολιτική των προκατόχων της μνημονιακών κυβερνήσεων όσον αφορά την χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ από τον κρατικό προϋπολογισμό. Πολιτική υποχρηματοδότησης του ΕΟΠΥΥ, που βρίσκεται ένα «κλικ» πριν την πλήρη διάλυσή του. Οταν μιλάμε για υποχρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ, δεν κάνουμε σύγκριση με τη χρηματοδότηση που έπρεπε κανονικά να δίνεται, προκειμένου ο οργανισμός να καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες των ασφαλισμένων, εργαζόμενων και συνταξιούχων άμεσων και έμμεσων. Αναφερόμαστε στη χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ που έπρεπε να δίνεται κάθε χρόνο, μέχρι και τώρα, **σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία**.

Σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο του ΕΟΠΥΥ (άρθρο 19, παρ. 1α του νόμου 3918/2011) έπρεπε να δίνεται από τον κρατικό προϋπολογισμό 0,6% του ΑΕΠ. Ο νόμος αυτός δημοσιεύτηκε στις 3 Μάρτη του 2011, δηλαδή σε μια χρονική στιγμή που είχε ήδη επιβληθεί η στυγνή μνημονιακή πολιτική από την κυβέρνηση Παπανδρέου.

Το 2012 και το 2013 τα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό δόθηκαν, όπως προβλεπόταν από την προαναφερθείσα διάταξη του ιδρυτικού νόμου του ΕΟΠΥΥ. Από το 2014 άρχισε η μείωση της θεσπισμένης χρηματοδότησης του ΕΟΠΥΥ από τον κρατικό προϋπολογισμό. Οι μνημονιακές κυβερνήσεις (συμπεριλαμβανόμενης της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου) πετσόκοψαν την κρατική χρηματοδότηση, χωρίς να έχει τροποποιηθεί η διάταξη του νόμου 3918/2011. Συγκεκριμένα, το 2014 και το 2015 δόθηκαν από τον κρατικό προϋπολογισμό 633 εκατ. και 526 εκατ. ευρώ, αντίστοιχα, ενώ στον προϋπολογισμό του 2016 προβλέπονται πάλι 526 εκατ. ευρώ.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ακολούθησε τη μνημονιακή πεπατημένη. Τον κρατικό προϋπολογισμό του 2015 συνέταξε και ψήφισε η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Οι Τσιπροκαμμένοι, ενώ μπορούσαν να αποκαταστήσουν την αδικία σε βάρος του ΕΟΠΥΥ, δεν το έκαναν. Οχι μόνο εφάρμοσαν ως είχε τον προϋπολογισμό του 2015, αλλά ενέγραψαν το ίδιο πετσοκομμένο ποσό και στον κρατικό προϋπολογισμό του 2016. Απαντώντας σε δική μας ερώτηση, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις 8 Γενάρη, ο λαλίστατος Γ. Κατρούγκαλος, είπε ότι κανιβάλιζαν τα χρήματα που έπρεπε να δοθούν στον ΕΟΠΥΥ, προκειμένου να πληρωθούν οι συντάξεις. Δεν είναι, όμως, αυτός ο λόγος και στη συνέχεια θα εξηγήσουμε ποιος είναι ο πραγματικός λόγος.

Παλιά τους τέχνη κόσκινο

Δραστική περικοπή της κρατικής χρηματοδότησης του κλάδου υγείας της Κοινωνικής Ασφάλισης δεν έγινε για πρώτη φορά το 2014. Κρατάει χρόνια αυτή η κολόνια. Πρόκειται για μια πολύ παλιά τακτική των αστικών κυβερνήσεων, μπλε και πράσινων, πολύ πριν την επιβολή των μνημονίων. Αρχισε να εφαρμόζεται από τις κυβερνήσεις των αρχών της δεκαετίας του '50, και μάλιστα πολύ άγρια καθώς δεν προβλεπόταν **καθόλου κρατική χρηματοδότηση**, όχι μόνο για τον κλάδο υγείας, αλλά και για τις συντάξεις και τις υπόλοιπες παροχές σε χρήμα για ασθένεια, εργατικό ατύχημα κτλ.

Τον Οκτώβρη του 1992 (κυβέρνηση Μητσοτάκη), εισήχθη διάταξη στο άρθρο 35 του αντιασφαλιστικού νόμου 2084/1992, σύμφωνα με την οποία έπρεπε **να δίνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό για τον κλάδο υγείας 3,8% επί των συνολικών αποδοχών των εργαζόμενων**. Ομως, η διάταξη αυτή θα εφαρμοζόταν μόνο για τους εργαζόμενους που θα ασφαλίζονταν για πρώτη φορά από την 1η Γενάρη του 1993. Προφανώς, η διάταξη τέθηκε έτσι για να αποκλειστεί η πλειοψηφία των εργαζόμενων, που είχε πρωτοασφαλιστεί μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 1992. Περιορίζοντας την κρατική χρηματοδότηση στους νέους ασφαλισμένους, ελαχιστοποιούσαν το ποσό που έπρεπε να δίνει ο κρατικός προϋπολογισμός για τον κλάδο υγείας.

Μέχρι το 2003, τα ποσά για τον κλάδο υγείας, σύμφωνα με τη διάταξη του νόμου 2084/1992, καταβλήθηκαν. Σύμφωνα με στοιχεία από τους προϋπολογισμούς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για τα έτη 2001, 2002 και 2003 τα ποσά αυτά ήταν 71,21 εκατ., 125 εκατ. και 144,6 εκατ. ευρώ, αντίστοιχα. Εύκολα διαπιστώνει κανείς, ότι με την πάροδο των χρόνων το σχετικό κονδύλι που έπρεπε να καταβάλλει ο κρατικός προϋπολογισμός αυξανόταν, καθώς αυξάνονταν οι νέοι ασφαλισμένοι. Την τριετία 2001-2003 είχε υπερδιπλασιαστεί.

Αυτή η εξέλιξη δεν άρεσε στην κυβέρνηση Σημίτη, που έβαλε μπροστά τις διαδικασίες για να καταργήσει τη διάταξη του νόμου 2084/1992 που προέβλεπε κρατική συμμετοχή στον κλάδο υγείας. Το έργο ανέλαβε ο τότε υπουργός Εργασίας Δ. Ρέππας. Στην αρχή, ο Ρέππας δοκίμασε να καταργήσει τη σχετική διάταξη με τροπολογία στον αντιασφαλιστικό νόμο 3029/2002. Για μια σειρά λόγους, που δεν είναι του παρόντος να αναφερθούν, ο Ρέππας υπαναχώρησε και απέσυρε την τροπολογία. Ομως δεν είχε παραιτηθεί από την επιδίωξη, ούτε είχε αλλάξει την τακτική του. Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ πήρε το σχετικό κονδύλι από τον κρατικό προϋπολογισμό **για τελευταία φορά το 2003** (144,6 εκατ. ευρώ). Μολονότι δεν είχε καταργηθεί η διάταξη του Ν. 2084/1992, το 2004 ο Ρέππας δεν έδωσε στο ΙΚΑ το σχετικό κονδύλι από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Τον Απρίλη του 2004 και το 2007 έγιναν εκλογές και τις κέρδισε η ΝΔ με αρχηγό τον Κ. Καραμανλή. Και οι δύο κυβερνήσεις του συνέχισαν την τακτική που εγκαινίασε η κυβέρνηση Σημίτη. Μέχρι και το 2009 δεν έδωσαν δεκάρα από τον κρατικό προϋπολογισμό στον κλάδο υγείας. Το ίδιο συνέχισε να κάνει η κυβέρνηση Παπανδρέου (Σεπτέμβρης του 2009) το 2010 και το 2011.

Πόσα λεφτά κλάπηκαν από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από τη μη εφαρμογή της σχετικής διάταξης; Δεν μπορούμε να κάνουμε ακριβή υπολογισμό, γιατί λείπουν τα απαραίτητα στοιχεία. Δηλαδή, πόσοι ήταν κάθε χρονιά οι ασφαλισμένοι που ασφαλίστηκαν για πρώτη φορά μετά την 1η Γενάρη του 1993. Αν πάρουμε σαν βάση το 2003, που δόθηκαν στον κλάδο υγείας 144,6 εκατ. ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό (ποσό που είναι το ελάχιστο, δεδομένου ότι εξακολούθησαν να αυξάνονται οι νέοι ασφαλισμένοι και κατ' επέκταση και οι εισφορές), μπορούμε με απόλυτη βεβαιότητα να πούμε ότι **οι πράσινες και μπλε κυβερνήσεις έκλεψαν την περίοδο 2004-2011 τουλάχιστον 1.157 εκατομμύρια ευρώ από τον κλάδο υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ!**

Με τον αντιασφαλιστικό νόμο 2084/1992 (άρθρο 35, παρ. 5) προβλέφτηκε και συμμετοχή του συνταξιούχου για τον κλάδο υγείας (4% επί των συντάξεων) και συμμετοχή των φορέων που έδιναν τις συντάξεις (6% επί των συντάξεων). Ποια ήταν η τύχη αυτής της διάταξης, μέχρι την ψήφιση και δημοσίευση του ιδρυτικού νόμου του ΕΟΠΥΥ (Ν. 3918/2011), οπότε καταργήθηκε η συμμετοχή του φορέα στον κλάδο υγείας με 6%, δεν το γνωρίζουμε. Θα το ψάξουμε και θα επανέλθουμε.

Θεωρήθηκε μεγάλη η χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ!

Με το νόμο 3918/2011 έγιναν περικοπές στην κρατική χρηματοδότηση του κλάδου υγείας, καταφέροντας μεγάλο πλήγμα στον ΕΟΠΥΥ, από την ίδρυσή του ήδη.

Ενα από τα βασικά επιχειρήματα των πράσινων και μπλε κυβερνήσεων ήταν ότι είναι μεγάλη η κατανάλωση φαρμάκου στην Ελλάδα. Πρόκειται για μεγάλο ψέμα, το οποίο χρησιμοποιήθηκε ως εργαλείο προκειμένου να περισταλεί δραστικά η φαρμακευτική περίθαλψη στην Ελλάδα. Δεν πρόκειται για δικό μας συμπέρασμα. Στις αρχές της δεκαετίας του '90, μελέτη του ΙΟΒΕ (Ιδρυμα Οικονομικών και Οικομηχανικών Ερευνών), που ανήκει στο ΣΕΒ, απέδειξε ότι η Ελλάδα βρέθηκε από τη 12η στην προτελευταία θέση της ΕΕ των 15, όσον αφορά την κατανάλωση φαρμάκου. Αυτή η μελέτη, στην οποία καταγράφονταν και οι καταναλώσεις φαρμάκων και όχι μόνο οι δαπάνες, ήταν η τελευταία. Δεν επαναλήφθηκε γιατί τα δεδομένα της υπονόμευαν τη διαχρονική κυβερνητική προπαγάνδα περί πολυφαρμακίας και σπατάλης στην κατανάλωση φαρμάκου στη χώρα μας.

Με το ιδρυτικό νόμο του ΕΟΠΥΥ, λοιπόν, εισήχθη διάταξη που όρισε στο 0,6% του ΑΕΠ την κρατική συμμετοχή για την ενίσχυση των πόρων του ΕΟΠΥΥ. Ταυτόχρονα, καταργήθηκε και η διάταξη για συμμετοχή του φορέα συνταξιοδότησης στις δαπάνες του κλάδου υγείας με 6% επί των συντάξεων. Οπως αναφέραμε στην αρχή, **από το 2014 άρχισε να ψαλιδίζεται η κρατική συμμετοχή του 0,6%, χωρίς να έχει καταργηθεί η σχετική διάταξη**. Το 2014 και το 2015 δόθηκαν 633 και 526 εκατ. ευρώ, αντίστοιχα, και για το 2016 προβλέπεται να δοθούν πάλι 526 εκατ. ευρώ.

Ποια ήταν τα κονδύλια που έπρεπε να δοθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό; Το 2014 και το 2015 έπρεπε να δοθούν 2.119 εκατ. ευρώ και για το 2016 έπρεπε να εγγραφούν στον προϋπολογισμό 1.047 εκατ. ευρώ, σύνολο για την τριετία 2014-2016 3.166 εκατ. ευρώ. Θα δοθούν μόνο 1.725 εκατ. ευρώ, **μειώνοντας το προβλεπόμενο ποσό κατά 1.441 εκατ. ευρώ ή κατά 46%!**

Οι χρηματοδοτικές ανάγκες του ΕΟΠΥΥ, προκειμένου να φυτοζωεί, παρέχοντας ιατροφαρμακευτικά «καθρεφτάκια» στους «ιθαγενείς», και όχι πραγματική και δωρεάν περίθαλψη, είναι τεράστιες. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, αντί να ενεργοποιήσει την παρ. 5 του άρθρου 35 του νόμου, για συμμετοχή του ασφαλιστικού φορέα στις δαπάνες του κλάδου υγείας με το 6% επί των καταβαλλόμενων συντάξεων, κατέφυγε πάλι στη γνωστή λύση, επιβαρύνοντας τα «ιπποζύγια» με αύξηση κατά 2% της εισφοράς υγείας επί των κύριων συντάξεων και με επιβολή για πρώτη φορά κράτησης 6% επί των επικουρικών συντάξεων (παρασυρόμαστε κι εμείς από το συρμό και μιλάμε για επικουρική σύνταξη, ενώ θα έπρεπε να μιλάμε για προνοιακό φιλοδώρημα).

Τι θα κόψουν από τις συντάξεις;

Οι Τσιπροκαμμένοι παίζουν στην κυριολεξία με τα νούμερα. Στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που συνοδεύει το μνημονιακό νόμο 4336/2015, αναφέρεται ότι το 2015 και το 2016 θα περικοπούν από τις συντάξεις (με την αύξηση των εισφορών για τον κλάδο υγείας) 422 και 854 εκατ. ευρώ, αντίστοιχα. Μεταγενέστερα, στην εισηγητική έκθεση του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2016, εμφανίζουν άλλη εκδοχή, αναφέροντας ότι τα ποσά που θα κοπούν από τις συντάξεις το 2015 και το 2016 είναι 355 και 711 εκατ. ευρώ, αντίστοιχα.

Οι πολιτικοί αυτοί αγύρτες είναι μαθημένοι στο ψέμα. Θεωρούν τον ελληνικό λαό τόσο ευκολόπιστο ώστε να καταπίνει τις ψευτιές τους χωρίς να διαμαρτύρεται. Ομως, μετά τις μέχρι τώρα εξελίξεις και ιδιαίτερα μετά τη διαφαινόμενη μετατροπή των συντάξεων σε φιλοδωρήματα, αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση για τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου.

Οσα και αν είναι τελικά τα ποσά που θα κοπούν από τις συντάξεις με την αύξηση της εισφοράς για τον κλάδο υγείας, αυτά θα πάνε στον ΕΟΠΥΥ, με στόχο να το δοθεί ένα φιλί ζωής και να αποτραπεί προσωρινά το κλείσιμό του. Δε θα συνυπολογισθούν στα 2.250 εκατ. ευρώ που η συγκυβέρνηση δεσμεύτηκε να κόψει από τις συντάξεις (0,25% του ΑΕΠ το 2015 και 1% του ΑΕΠ το 2016). Στο πακέτο των 2.250 εκατ. ευρώ περιλαμβάνεται μέχρι στιγμής μόνο το κόψιμο 29,9 εκατ. ευρώ το 2015 και το 2016, που προκύπτει από την κατάργηση των λεγόμενων πρόωρων συντάξεων.

Αναμένεται το μεγάλο κόψιμο των συντάξεων και η κατάργηση του ΕΚΑΣ, με το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, που θα είναι καταστροφικό για την εργατική τάξη, τους ανέργους, τους αγρότες και όλη την εργαζόμενη και σκληρά εκμεταλλευόμενη ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό και **το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο δεν πρέπει να περάσει, όποιο και αν είναι το τίμημα, όσες θυσίες κι αν χρειαστούν**.

ΥΓ. Την Παρασκευή 8 Γενάρη, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε ο Κατρούγκαλος, έδειξε ότι θέλει δημοσιογράφους-κολαούζους που σαν νεκροθάφτες θα υπερασπίζονται τα κοινωνικά τερατουργήματά του. Μεταξύ των άλλων, έσπευσε να διαφημίσει το άρθρο 60 του σχεδίου που ο ίδιος διέρρευσε, που φέρει το τίτλο **«Αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών»**. Είπε με το γνωστό του στόμφο, απευθυνόμενος στους συντάκτες: *«Δεν θα έχετε προσέξει ενδεχομένως ότι έχουμε ένα άρθρο για αντικειμενικοποίηση των εισφορών»*. Από την προηγούμενη ήδη μέρα, όχι μόνο «είχαμε προσέξει» τη συγκεκριμένη διάταξη, αλλά και είχαμε γράψει ποιος είναι ο πραγματικός της σκοπός: εργαλείο σ' ένα σχέδιο διάλυσης της Κοινωνικής Ασφάλισης. Δεσμευτήκαμε, δε, ότι το επόμενο σχόλιό μας θα αφορά αυτό το ζήτημα.

«Καυγάς» καπιταλιστών με κομματικό άρωμα

«Καυγάς» έχει ανάψει μεταξύ των καπιταλιστών για τη συμφωνία των προέδρων των τεσσάρων «εργοδοτικών» οργανώσεων (ΣΕΒ, ΣΕΤΕ, ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ) με τον Τσίπρα για «υπό όρους» αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών. Τον «καυγά» τον ξεκίνησε από την επαύριο της συνάντησης στο Μαξίμου ο «γαλάζιος» Μίχαλος, που την έπεσε στον επίσης «γαλάζιο» Κορκίδη. Υπερασπιζόμενος τη θέση του ο Κορκίδης είπε δημόσια ότι δέχτηκε τηλεφωνήματα από τη ΝΔ που του έλεγαν να μη σπεύσει να στηρίξει την κυβέρνηση, αλλά αυτός ενήργησε όχι ως νεοδημοκράτης, αλλά ως... κοινωνικός εταίρος, με αίσθημα εθνικής ευθύνης.

Με τον Μίχαλο συντάχθηκε και ο Σύνδεσμος Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος, ενώ Φέσσας και Κορκίδης έστειλαν επιστολές στα μέλη των συνδικάτων τους, εξηγώντας τη θέση τους. «Δεν αρνηθήκαμε την πρόταση για μια προσωρινή και μικρή αύξηση του μη μισθολογικού κόστους για τα επόμενα δύο έως τρία χρόνια», έγραψε στα μέλη του ΣΕΒ ο Φέσσας, σημειώνοντας ότι το ακριβές ποσοστό της αύξησης δεν συμφωνήθηκε ακόμα και ότι για τις «εργοδοτικές» ασφαλιστικές εισφορές θα κυμαίνεται μεταξύ του 0,5% και του 1%. «Θεωρούμε ότι δεν είναι ώρα για μάχες εντυπώσεων και σκιαμαχίες», έγραψε με νόημα ο Φέσσας, υπονοώντας ότι οι αντιδράσεις έχουν πολιτικό χρώμα (ΝΔ) και δεν εδράζονται στην πραγματικότητα. «Οφείλουμε να κοιτάμε μπροστά και να κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να ορθοποδήσει η χώρα το συντομότερο δυνατόν», κατέληγε η επιστολή, βάζοντας το πολιτικό στίγμα της διοίκησης του ΣΕΒ: εμάς δεν μας ενδιαφέρουν οι καυγάδες κυβέρνησης-αντιπολίτευσης, αλλά τα συμφέροντά μας ως καπιταλιστών. Εφόσον (και) αυτή η κυβέρνηση μας εξασφαλίζει τα συμφέροντά μας, θα συνεργαστούμε μαζί της.

Εκείνο που δεν μπορούσε να γράψει ο Φέσσας, αλλά είναι σίγουρο ότι και αυτός και οι υπόλοιποι της διοίκησης του ΣΕΒ λένε στις συζητήσεις τους με τους άλλους καπιταλιστές, είναι πως έχουν πετύχει πολύ περισσότερα σε σχέση με το ασήμαντο 0,5%-1% της αύξησης των «εργοδοτικών» ασφαλιστικών εισφορών για μια τριετία. Τι εξασφάλισαν; Οχι μόνο κατοχύρωσαν τις σημαντικές μειώσεις «εργοδοτικών» ασφαλιστικών εισφορών που έγιναν κατά τα μνημονιακά χρόνια, αλλά κέρδισαν το περιβόητο «αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών» (άρθρο 60 σχεδίου Κατρούγκαλου), με το οποίο θα νομιμοποιήσουν τη μαύρη ανασφάλιστη εργασία για σημαντικό τμήμα των εργατών που απασχολούν. Ακόμα και μόνιμη να γίνει η αύξηση των «εργοδοτικών» ασφαλιστικών εισφορών στην επικουρική σύνταξη κατά 1%, θα πρόκειται για ένα ασήμαντο «κόστος» μπροστά στο τεράστιο κέρδος που θα έχουν από το «αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών», βάσει του οποίου θα πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές για τμήμα του προσωπικού και όχι για το σύνολο.

Αυτό, όμως, όπως είπαμε, δεν μπορούν να βγουν και να το πουν δημόσια. Γι' αυτό πήγαν στη συνάντηση με τον Τσίπρα και έκλεισαν συμφωνία, συμμετέχοντας στο προπαγανδιστικό σχέδιο της κυβέρνησης. Γι' αυτό ζητούν από τις καπιταλιστικές οργανώσεις να μην ενεργούν σαν παραμάγαζα της ΝΔ, αλλά σαν συνδικάτα που εκπροσωπούν καπιταλιστές με συγκεκριμένα ταξικά συμφέροντα.

Με το άρθρο 60 του σχεδίου Κατρούγκαλου

Νομιμοποιούν την εισφοροκλοπή και διαγράφουν τις τεράστιες οφειλές των καπιταλιστών στο ΙΚΑ

Αναφερόμαστε στο άρθρο 60 του αντιασφαλιστικού εκτρώματος της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, με το οποίο καταργείται πλήρως η Κοινωνική Ασφάλιση στην Ελλάδα. Το άρθρο έχει τίτλο «Αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών». Επειδή το νέο (αντι) ασφαλιστικό σύστημα θα λειτουργήσει σε μαζική κλίμακα ως αντικίνητρο για την ασφάλιση των εργατών και όλων των εργαζόμενων (σχετικό άρθρο δημοσιεύσαμε την προηγούμενη εβδομάδα), με αποτέλεσμα να γενικευτεί και να πάρει τεράστιες διαστάσεις το φαινόμενο της μαύρης εργασίας, οι Τσιπροκαμμένοι, σε συνεννόηση προφανώς με τους καπιταλιστές, αποφάσισαν να εισάγουν το άρθρο 60, προκειμένου να νομιμοποιήσουν τη μαύρη εργασία.

Είναι γνωστό ότι οι καπιταλιστές ασκούνται στο σπορ της εισφοροκλοπής (δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές, εργατικές και εργοδοτικές, που όλες είναι ιδρώτας των εργατών) και πως κατά τη μνημονιακή περίοδο αναδείχτηκαν σε πρωταθλητές αυτού του σπορ, με αποτέλεσμα να χρωστούν πολλά δισ. ευρώ στο ΙΚΑ. Η συγκυβέρνηση επιχειρεί να θεσπίσει το «αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών», προκειμένου αυτοί να καταβάλλουν ελάχιστα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ως εισφορές και παράλληλα να μην αποδώσουν τα οφειλόμενα. Αυτή η στόχευση δεν είναι καινούργια. Εδώ και πολλά χρόνια, όλες οι αστικές κυβερνήσεις υποστηρίζουν πως οι ασφαλιστικές εισφορές στην Ελλάδα είναι δήθεν μεγάλες και «νοθεύουν τον ανταγωνισμό». Το «αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών» έρχεται να κάνει πράξη αυτό το κάλπικο ιδεολόγημα, όχι με τη μείωση του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών, αλλά με την εικονική μείωση των εργατών και την ασφάλιση όχι του συνόλου αλλά μέρους αυτών.

Ο Κατρούγκαλος, ποντάροντας στο ότι τόσο οι συντάκτες όσο και οι ιδιοκτήτες των Μέσων Μαζικής Παραπληροφόρησης τον «χαϊδεύουν», όπως γίνεται με κάθε υπουργό που προωθεί αντιασφαλιστική ανατροπή, έσπευσε, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε την Παρασκευή 8 Γενάρη, να παρουσιάσει ως σημαντική καινοτομία το άρθρο 60 λέγοντας: «Δεν θα έχετε προσέξει ενδεχομένως, ότι έχουμε ένα άρθρο για αντικειμενικοποίηση των εισφορών». Εμμέσως πλην σαφώς, άφησε να εννοηθεί ότι αυτό θα είναι προς όφελος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά.

Η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής (ΔΑΜΣ) του ΙΚΑ από τις αρχές του 2004 άρχισε να επεξεργάζεται τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις (ΑΠΔ), που υποβάλλουν οι καπιταλιστές (το σύστημα εφαρμόζεται από τις αρχές του 2002) και αφορούν τις ασφαλιστικές εισφορές. Ετσι, πλέον είναι καταγεγραμμένος ο αριθμός των ασφαλιζόμενων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και από τη ΔΑΜΣ έχουμε πλούσιο υλικό που βοηθά να βγουν συμπεράσματα για μια σειρά πράγματα. Για παράδειγμα, μπορούμε να δούμε τον αριθμό των εργαζόμενων με πλήρη ή μερική απασχόληση, τις μέρες απασχόλησης στην πλήρη ή τη μερική απασχόληση, τις αποδοχές επί των οποίων ασφαλίζει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ κ.ά.

2015 Μήνας	Πλήρης απασχόληση	Ημέρες απασχόλ.	Μεροκάμ Μισθός	Μερική απασχόληση	Ημέρες απασχόλ.	Μεροκάμ Μισθός	Σύνολο Ασφαλισμ.
Γενάρης	1.232.243	23,51	53,09 1247,96	468.021	17,66	24,09 425,54	1.699.525
Φλεβάρης	1.235.756	23,25	53,10 1234,60	469.350	17,07	24,04 410,34	1.704.461
Μάρτης	1.249.965	23,48	52,94 1242,89	476.514	17,65	23,90 421,85	1.725.765
Απρίλης	1.305.686	23,08	52,50 1211,88	491.440	17,28	23,88 412,62	1.796.143

Γνωρίζουμε ότι **το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ασφαλίζει τους εργαζόμενους όχι με βάση τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, αλλά με βάση τις «παγωμένες» κατά τα χρόνια της μνημονιακής κρίσης κλαδικές συμβάσεις εργασίας**. Αυτό δεν το θέλουν οι καπιταλιστές. Είναι προφανές ότι θα ήθελαν να ασφαλίζουν τους εργαζόμενους με βάση τις κουτσουρεμένες ατομικές συμβάσεις εργασίας. Κατά τη μνημονιακή περίοδο παρατηρείται το φαινόμενο, η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων να αμείβεται με βάση την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, της οποίας το κατώτατο μεροκάματο είναι 26 περίπου ευρώ, αλλά να ασφαλίζεται με βάση την κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας. Οι όροι έχουν αντιστραφεί, γιατί πριν γίνει η τραμπούκικη συμπίεση της πλειοψηφίας των εργαζόμενων στα κατώτατα της ΕΓΣΣΕ (ενώ θα έπρεπε να πληρώνονται με τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας), το καταβαλλόμενο μεροκάματο ήταν συχνά μεγαλύτερο του κλαδικού, με το οποίο οι καπιταλιστές ασφάλιζαν τους εργαζόμενους.

Στις 24 Οκτώβρη του 2015 δημοσιεύσαμε στην «Κόντρα» άρθρο με τίτλο «Το ΙΚΑ καταρρέει (και) λόγω της εισφοροκλοπής», στο οποίο καταδεικνύαμε αυτή την πραγματικότητα, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της ΔΑΜΣ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Το άρθρο μπορεί να το βρει κανείς στην ιστοσελίδα μας (http://www.eksegersi.gr/issue/841/Εργατικά/24831.Το-ΙΚΑ-καταρρέει-και-λόγω-της-εισφοροκλοπής). Παραθέτουμε ένα κομμάτι από την εισαγωγή του άρθρου:

«Το ΙΚΑ καταρρέει ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΑ, όχι μόνο λόγω της μεγάλης ανεργίας, όχι μόνο γιατί καταληστεύθηκαν και εξακολουθούν να καταληστεύονται τα αποθεματικά του (όπως και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων), όχι μόνο γιατί η κρατική συμμετοχή στα ασφαλιστικά ταμεία ήταν μικρής διάρκειας και ισχνή, όχι μόνο γιατί διαχρονικά γίνεται πάρτι με την εισφοροδιαφυγή. Καταρρέει και γιατί την περίοδο της κρίσης και των Μνημονίων (2010-2015), οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις, μεγάλες και μικρές (για τα δεδομένα του ελληνικού καπιταλισμού), σε μαζική κλίμακα δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές (εργατικές και εργοδοτικές, που στην ουσία είναι στο σύνολό τους εργατικές), με το πρόσχημα ότι δεν μπορούν να ανταποκριθούν και αν το κάνουν θα καταρρεύσουν, θα κλείσουν και θα απολυθούν και άλλοι εργαζόμενοι».

Στον Πίνακα που δημοσιεύσαμε σ' εκείνο το άρθρο για τις Κοινές Επιχειρήσεις (είναι το σύνολο των επιχειρήσεων χωρίς αυτές των Οικοδομοτεχνικών Εργων) παραθέσαμε το μέσο όρο των εργαζόμενων με πλήρη ή μερική απασχόληση και το μέσο όρο των αμοιβών. Ετσι, από τον Πίνακα αυτό δεν μπορεί κανείς να διαπιστώσει το ύψος των μεροκάματων στην πλήρη ή τη μερική απασχόληση, καθώς και τον αριθμό των ασφαλισμένων κατά τα έτη 2010-2015. Τα μέσα μεροκάματα, επί των οποίων υπολογίζονταν οι ασφαλιστικές εισφορές ήταν πάνω από 54 ευρώ για την πλήρη και πάνω από 26 ευρώ για τη μερική απασχόληση, όταν κατά τη μνημονιακή περίοδο το καταβαλλόμενο μεροκάματο είναι γύρω στα 25 ευρώ για πλήρη απασχόληση. Αυτό συμβαίνει γιατί οι καπιταλιστές, εκμεταλλευόμενοι την 6η Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου της 28ης Φλεβάρη του 2012, επιβάλλουν στους εργάτες ατομικές συμβάσεις εργασίας στο ύψος του κατώτατου μεροκάματου ή του κατώτατου μισθού της ΕΓΣΣΕ, παραβιάζοντας τις ισχύουσες κλαδικές συμβάσεις εργασίας, που παρά το πετσόκομμα και το πάγωμά τους προβλέπουν μεροκάματα και μισθούς υψηλότερους από την ΕΓΣΣΕ.

Πλέον, έχουμε στη διάθεσή μας την επεξεργασία των ΑΠΔ για το πρώτο τετράμηνο του 2015 με τα δεδομένα της πλήρους και της μερικής απασχόλησης, που έκανε η ΔΑΜΣ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, βάσει των οποίων φτιάξαμε τον Πίνακα που βλέπετε. Τι παρατηρούμε;

Πρώτο, ότι ο μέσος όρος ημερών ασφάλισης ανά μήνα στην πλήρη απασχόληση κινήθηκε μεταξύ 23,51 και 23,08 (το μέγιστο είναι 25 ημέρες) και στη μερική απασχόληση μεταξύ 17,66 και 17,28.

Δεύτερο, ότι το μέσο μεροκάματο κινήθηκε γύρω στα 53 ευρώ στην πλήρη και γύρω στα 24 ευρώ στη μερική απασχόληση.

Τρίτο, ότι ο συνολικός αριθμός των ασφαλισμένων (πλήρους και μερικής απασχόλησης) κινήθηκε μεταξύ 1.699.523 και 1.796.143 (αριθμός μεγάλος για τη μνημονιακή περίοδο 2010-2015).

Τέταρτο, ότι τα μεροκάματα και οι μισθοί επί των οποίων υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές στην πλήρη και τη μερική απασχόληση είναι σε επίπεδα «αδιανόητα» για τους καπιταλιστές και τις κυβερνήσεις τους (πράσινες, μπλε, πρασινομπλέ και τώρα φαιορόζ). Γι' αυτό ισχυρίζονται ότι οι ασφαλιστικές εισφορές είναι μεγάλες.

Περιττεύει να επαναλάβουμε ότι αυτό το γεγονός, δηλαδή ότι η βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών είναι σημαντικά υψηλότερη από το καταβαλλόμενο άθλιο μεροκάματο (ή μισθό) της ΕΓΣΣΕ, έγινε ένα επιπλέον πρόσχημα για να μην πληρώνουν οι καπιταλιστές στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τις ασφαλιστικές εισφορές που δήλωναν με τις ΑΠΔ.

Οι Τσιπροκαμμένοι, αντί να αλλάξουν τη βάση υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών, δηλαδή να θεσπίσουν τον υπολογισμό τους με βάση τις ατομικές συμβάσεις εργασίας, που κινούνται γύρω από το κατώτατο μεροκάματο των 26,1 ευρώ και τον κατώτατο μισθό των 586 ευρώ, και όχι με βάση τα υψηλότερα ποσά των (κουτσουρεμένων) κλαδικών συμβάσεων εργασίας, επινόησαν το περιβόητο «Αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών». Αυτό δεν το έκαναν τυχαία. Με την εφαρμογή αυτού του «τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών», δε θα πετύχουν μόνο τη δραστική μείωση των ασφαλιστικών εισφορών και τη διαγραφή των μεγάλων χρεών των καπιταλιστών προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αλλά θα καλύψουν και τη μαύρη εργασία, που θα φουντώσει με το νέο αντιασφαλιστικό έκτρωμα.

Με το άρθρο 60 του σχεδίου Κατρούγκαλου, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ομολογεί -εμμέσως πλην σαφώς- ότι το αντιασφαλιστικό της τερατούργημα θα λειτουργήσει ως αντικίνητρο στους εργαζόμενους προκειμένου να ασφαλίζονται για 300 ημέρες το χρόνο ή για όσες μέρες εργασίας πραγματοποιήσουν. Πολύ πιο εύκολα θα δέχονται να ασφαλίζονται για λιγότερες μέρες απ' αυτές που εργάστηκαν και για μερική απασχόληση, ακόμα κι αν η απασχόλησή τους ήταν πλήρης. Το μόνο κίνητρο που θα έχουν οι εργαζόμενοι θα είναι η εξασφάλιση έως και 100 ενσήμων το χρόνο, έστω και τετράωρης απασχόλησης, προκειμένου να έχουν κλάδο υγείας και παροχές σε χρήμα.

Περιττεύει να πούμε ότι με το νέο αντιασφαλιστικό τερατούργημα, που θα φουντώσει τη μαύρη εργασία, οδηγείται σε κατάργηση και η κουτσουρεμένη δημόσια ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ακόμη και αυτή του ΕΟΠΥΥ, λόγω της δραματικής μείωσης των εσόδων.

Επικουρικές συντάξεις του πενηντάρικου!

Αναφορικά με τις επικουρικές συντάξεις, το σχέδιο Κατρούγκαλου τροποποιεί το άρθρο 42 του μνημονιακού νόμου 4052/2012 (νόμος Βρούτση) ως εξής:

Πρώτο, αφαιρεί το εδάφιο δ της παραγράφου 1 του άρθρου 42, που έκανε ρητή αναφορά ότι απαγορεύεται η δημιουργία ελλειμμάτων, ότι απαγορεύεται η χρηματοδότηση Επικουρικού Ταμείου από τον κρατικό προϋπολογισμό και ότι αν μετά την εφαρμογή του συντελεστή βιωσιμότητας προκύπτει έλλειμμα, θα γίνεται αναπροσαρμογή των συντάξεων.

Δεύτερο, διατηρεί την παράγραφο 2 του άρθρου 1, που προβλέπει ότι «εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, με την οποία καθορίζονται οι τεχνικές παράμετροι, καθώς και κάθε λεπτομέρεια για την υλοποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού». Απλώς μετέθεσε το χρονικό όριο έκδοσης της απόφασης στις 30 Απρίλη του 2016 (ο Βρούτσης είχε βάλει όριο τις 31Μάρτη του 2012, αλλά ποτέ δεν έβγαλε την απόφαση, όπως και οι συριζαίοι υπουργοί που τον διαδέχτηκαν).

Ο υπουργός Εργασίας, έχοντας σαν κοινή βάση τα εδάφια α και β της παραγράφου 1, θα μπορεί να εξετάζει και τα ζητήματα που αφορούν τη βιωσιμότητα ενός επικουρικού ταμείου, να μην επιτρέπει τη μεταφορά κονδυλίων από τον κρατικό προϋπολογισμό και να μειώνει συνεχώς την επικουρική σύνταξη, μέχρι το μηδενισμό της. Μ' άλλα λόγια, ο Κατρούγκαλος κάνει μια κίνηση καθαρά δημαγωγική, διατηρώντας αναλλοίωτη την ουσία του άρθρου 42 του μνημονιακού νόμου 4052/2012.

Τρίτο, αλλάζει άμεσα επί το δυσμενέστερο τον τρόπο υπολογισμού της επικουρικής σύνταξης. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 42 του νόμου 4052, η σύνταξη των ασφαλισμένων μέχρι 31.12.13 που θα συνταξιοδοτούνταν μετά την 1.1.2015 θα αποτελούνταν από δύο τμήματα. Το πρώτο τμήμα, που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως τις 31.12.2014 υπολογίζεται σύμφωνα με τις οικείες καταστατικές διατάξεις και τη γενικότερη νομοθεσία, όπως ισχύουν. Δηλαδή με διαφορετικά ποσοστά αναπλήρωσης και με συντάξιμες αποδοχές το μέσο όρο της καλύτερης πενταετίας της τελευταίας δεκαετίας.

Σύμφωνα, όμως με την παρ. 3 του άρθρου 50 του σχεδίου Κατρούγκαλου, και αυτό το τμήμα της επικουρικής σύνταξης θα υπολογίζεται με το μέσο όρο των συντάξιμων αποδοχών ολόκληρου του ασφαλιστικού βίου και με ποσοστό αναπλήρωσης 0,45% ανά έτος (οι συντάξιμες αποδοχές είναι οι ίδιες με τις οποίες υπολογίστηκε και η «ανταποδοτική» κύρια σύνταξη).

Στο παράδειγμά μας για την «ανταποδοτική» κύρια σύνταξη πήραμε τις περιπτώσεις τριών εργαζόμενων (ανύπαντρου χωρίς τριετίες, ανύπαντρου με πέντε τριετίες και παντρεμένου με τρεις τριετίες), που έχουν χρόνο ασφάλισης 16 χρόνια και ποσοστό αναπλήρωσης 0,92 το χρόνο. Βρήκαμε ότι οι «ανταποδοτικές» κύριες συντάξεις θα είναι 86, 97 και 101 ευρώ, αντίστοιχα. Με δεδομένο ότι τα ποσοστά αναπλήρωσης στην επικουρική σύνταξη είναι περίπου το μισά αυτών της κύριας σύνταξης, ενώ οι συντάξιμες αποδοχές είναι οι ίδιες, γίνεται φανερό ότι οι επικουρικές συντάξεις θα είναι στο μισό. **Μιλάμε δηλαδή για φιλοδωρήματα της τάξης των 50 ευρώ το μήνα!**

Αυτό το μέλλον προδιαγράφουν, όχι μόνο στους νέους δικαιούχους των επικουρικών συντάξεων της συμφοράς, αλλά και στους παλιούς δικαιούχους, κι ας λένε ότι δε θα πειράξουν τις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις.

Η εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης παρουσιάζεται ως αναγκαιότητα των καιρών

«Οσο δεν κάνουμε μεταρρυθμίσεις τόσο πιο άγρια και καταστροφικά θα έλθουν οι αλλαγές και θα εμπορευματοποιήσουν το σύνολο της εκπαίδευσης». Αρα, εφόσον «διαπιστώνουμε μια ριζική αλλαγή της αντίληψης για την εκπαίδευση (στην Ευρώπη)», που «από εκπαιδευτικό αγαθό γίνεται υπηρεσία στην τροχιά της προσφοράς και της ζήτησης» και εφόσον «θα πρέπει επίσης να έχουμε συνείδηση ότι η κυβέρνηση είναι εξαναγκασμένη να παίρνει υπόψη της δεσμεύσεις που προέρχονται από διεθνείς οργανισμούς, όπως ο ΟΟΣΑ, και από τις μνημονιακές υποχρεώσεις», καλό είναι να κάνουμε από τώρα ελεγχόμενες αλλαγές, ιδιωτικοποιώντας πλευρές της λειτουργίας του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, ώστε να αποφύγουμε τα χειρότερα, να το διασώσουμε από τη συνολική εμπορευματοποίησή του.

Η παραπάνω «τετράγωνη» λογική ανήκει στον πρόεδρο της επιτροπής διαλόγου για την Παιδεία, Αντώνη Λιάκο. Το επιχείρημά του μοιάζει με αυτό που ισχυρίζονται οι σφαγείς του Ασφαλιστικού: αν δε τσακίσουμε τις συντάξεις, θα έρθει μέρα που δεν θα παίρνουμε καθόλου σύνταξη!

Είναι φυσικό ο Αντώνης Λιάκος -και βεβαίως οι συριζαίοι που τον έχρισαν επικεφαλής της επιτροπής διαλόγου- να διακατέχεται από μια τέτοια λογική, από τη στιγμή που έχει αναλάβει να διαχειριστεί εν πλήρη συνειδήσει (προς όφελος του συστήματος) την εκρηκτική κατάσταση στο δημόσιο σχολείο, σε μια περίοδο όπου «όπως γίνεται σε κάθε μεγάλο κοινωνικό μετασχηματισμό, κάθε κοινωνική ομάδα προσπαθεί να επωφεληθεί περισσότερο - και πράγματι ο καπιταλισμός βρίσκει ευκαιρία και προσπαθεί να διεισδύσει σε όλους τους πόρους της κοινωνίας και να μετατρέψει τα πάντα σε εμπόρευμα».

Γι' αυτό, όπως λέει «σε μια εποχή γεμάτη κινδύνους, που δεν ξέρεις ποια καταστροφή έρχεται και από πού, δεν βαδίζεις με σημαία "όχι σε όλα", "αντίσταση και πάλη", αλλά την ανθεκτικότητα. Μια εκπαίδευση ανθεκτικότητας για δύσκολους καιρούς».

Τα παραπάνω, ισχυρίζεται ο Αντώνης Λιάκος σε συνέντευξη που έδωσε στην «Εφημερίδα των Συντακτών».

Και περιέγραψε σε αδρές γραμμές τις αλλαγές που θα επιφέρει η συριζαίικη «μεταρρύθμιση» στην εκπαίδευση:

◆ «Το σχολείο πρέπει να αποκτήσει αυτονομία, προσωπικότητα, να απογαλακτιστεί από την ιεραρχία και το υπουργείο, να περάσει από τη συμμόρφωση στο αναλυτικό πρόγραμμα στον σχεδιασμό των εκπαιδευτικών πρακτικών με υπευθυνότητα και λογοδοσία. Να μη λειτουργεί ως εμφύτευμα στον κοινωνικό χώρο, αλλά ως μέρος ενός τοπικού δικτύου».

Καταρχάς είναι ανόητο να πιστέψουμε ότι το υπουργείο Παιδείας και συνεπώς η κυβέρνηση, άρα και το αστικό σύστημα τα συμφέροντα του οποίου αυτή υπηρετεί, θα παραιτηθεί από τον έλεγχο του σχολείου, αφού αυτό αποτελεί βασικό πυλώνα των μηχανισμών αναπαραγωγής του συστήματος.

Εκείνο που λέει ο Λιάκος, καλυμμένα, είναι αυτό που ισχυρίζονται κατά καιρούς όλοι οι νεοφιλελεύθερης κοπής υπουργοί Παιδείας: Τα αναλυτικά προγράμματα να ελέγχονται ως προς τον βασικό κορμό τους από το υπουργείο και ένα μέρος τους να διαμορφώνεται από τις «τοπικές κοινωνίες», στις οποίες ανήκει κάθε σχολείο, σύμφωνα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους. Κοντολογίς, οι δήμοι, οι επιχειρήσεις, οι τοπικοί σύλλογοι, κ.λπ. να μπορούν να επηρεάζουν ένα μέρος του αναλυτικού προγράμματος (ένα 10% έλεγε η Διαμαντοπούλου), προσβλέποντας στη διαμόρφωση κατάλληλου, για τα ιδιαίτερα τοπικά συμφέροντα, μελλοντικού εργατικού δυναμικού.

Δεν είναι ηθοποιός που υποδύεται τον Αμλετ σε μοντέρνα παράσταση. Είναι ο τελετάρχης του... εθνικού διαλόγου για την παιδεία, που οργανώνει ο υπουργός Φίλης. Οταν ο -τροτσκιστής στα νιάτα του- Αντώνης Λιάκος βρέθηκε απέναντι σε διαμαρτυρόμενους φοιτητές και εκπαιδευτικούς και συνειδητοποίησε ότι η εναρκτήρια φιέστα δε θα κυλούσε και τόσο καλά, τους... αποστόμωσε με το... συντριπτικό επιχείρημα: «Εσείς ποιο κόμμα είστε; Αυτό που κάνετε είναι φασισμός»! Οι λαϊκοί αγώνες φασισμός! Οποία πρωτοτυπία από τον συριζαίο ομότιμο καθηγητή...

Το αποτέλεσμα θα είναι η κατηγοριοποίηση σχολείων και μαθητών. Σε αντάλλαγμα όλοι αυτοί θα προσφέρουν στα σχολεία της περιοχής τους οικονομικούς πόρους, καλύπτοντας μέρος της χρηματοδότησης, που ως τώρα ήταν υποχρεωμένο να παράσχει το κράτος.

Η δε «λογοδοσία» στον σχεδιασμό των εκπαιδευτικών πρακτικών παραπέμπει στον έλεγχο από την κεντρική διοίκηση, ώστε να μην υπάρχουν παρασπονδίες που έρχονται κόντρα με τα συμφέροντα συνολικά του συστήματος, αλλά και στην αξιολόγηση τελικά των σχολικών μονάδων, μέτρο που έρχεται και επανέρχεται μετ' επιτάσεως τελευταία από την ηγεσία του υπουργείου Παιδείας.

◆ «Χρειάζεται επίσης να αναδείξουμε το παράδειγμα δασκάλων και καθηγητών που κάνουν εμπνευσμένα πράγματα. Σε μια εποχή απεραντοσύνης και μεταβολής των γνώσεων, ο δάσκαλος καθοδηγεί τους μαθητές στη γνωσιακή διαδικασία. Οι δεξιότητες έρευνας σημαίνουν επίσης γνώσεις.

Ο Μάο δεν έλεγε ότι αντί να δίνουμε στον φτωχό ένα ψάρι καλύτερα να του μάθουμε πώς να ψαρεύει; Από πού προκύπτει ότι το «μαθαίνω πώς να μαθαίνω» είναι κι αυτό νεοφιλελεύθερης κοπής;».

Η λογοδοσία-αξιολόγηση μαζί με την «αριστεία» είναι το πιστεύω του Αντώνη Λιάκου και αυτό θα επιχειρήσει να επιβάλει στην εκπαίδευση.

Και αυτός, όπως και η φράου Αννα, που το είχε κάνει σημαία της μεταρρύθμισής της, του «νέου σχολείου», αποθεώνει το «μαθαίνω πώς να μαθαίνω». Μια αντίληψη, δηλαδή χρησιμοθηρική της γνώσης, που λέει ότι ανάμεσα στην πλημμυρίδα των πληροφοριών, πρέπει να εξασκήσουμε τον μαθητή να ανακαλύπτει και να αφομοιώνει μόνο αυτή που θα του είναι χρήσιμη. Η άποψη αυτή καμιά σχέση δεν έχει με την απόρριψη της πρακτικής του βομβαρδισμού των μαθητών με αμέτρητες πληροφορίες ούτε με την αναγκαιότητα της ολόπλευρης μόρφωσης, που βασίζεται πάνω στην αναλυτικο-συνθετική μέθοδο και το πείραμα, και που, βεβαίως, δεν είναι αποσπασμένη από την χωρίς εκμεταλλευτικές σχέσεις κοινωνική πραγματικότητα, την οποία καλείται να υπηρετήσει.

◆ «Κοινό θέμα στους διαλόγους για την εκπαίδευση, από το 1985 που έχει επισημανθεί το πρόβλημα της νέκρωσης του Λυκείου και της φροντιστηριοποίησης της γνώσης.

Γιατί δεν μπορεί να λυθεί; Τι το εμποδίζει; Το ζήτημα είναι τεχνικό ή ταξικό; ρωτούν πολλοί. Γιατί δεν γίνονται πρωτοσέλιδα οι εξετάσεις στο εξωτερικό; Γιατί εκεί ο κοινωνικός διαχωρισμός αρχίζει από πολύ πρώιμη ηλικία, όταν τα παιδιά μπαίνουν σε μια εκπαίδευση διώροφη ή τριώροφη, χωρίς να περιμένουν αυτό να συμβεί στα 18.

Εδώ υποτίθεται ότι έως τα 18 δίδονται ευκαιρίες. Σωστό είναι, αλλά το τίμημα είναι η ματαίωση μιας ολόκληρης εκπαιδευτικής βαθμίδας, χωρίς να αποφευχθεί ο διαχωρισμός. Αυτά πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε με τολμηρό ρεαλισμό.

Αυτό που προς το παρόν μπορώ να πω είναι ότι στα τμήματα όπου η ζήτηση είναι μικρότερη ή ίση με την προσφορά δεν χρειάζονται εξετάσεις.

Στις λίγες σχολές όπου η ζήτηση είναι μεγαλύτερη, π.χ. στη Νομική ή στην Ιατρική, η σχέση ζήτησης-προσφοράς είναι 3:1. Εκεί μπορεί να υπάρξει μια λίστα προτεραιότητας και θα δούμε ποια θα είναι τα πρόσθετα κριτήρια που θα περιλαμβάνει.

Προσωπικά, θα θεωρούσα χρήσιμο η γλωσσομάθεια να είναι ένα κριτήριο, αλλά αυτά είναι αντικείμενο διαλόγου.

Εκείνο πάντως που πρέπει να γίνει προϋπόθεση εισόδου σε όλες τις σχολές είναι ένα αναβαθμισμένο ισχυρό απολυτήριο Λυκείου, το οποίο θα λειτουργεί ως κατώφλι για οποιονδήποτε προορισμό.

Αλλά για να λειτουργήσει ανθεκτικά το σύστημα της εθνικής παιδείας και να αντέξει στον χρόνο, χρειάζεται μια αναβαθμισμένη και επανασχεδιασμένη τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση, η οποία δεν λειτουργεί ως η πίσω αυλή του εκπαιδευτικού συστήματος.

Εδώ είναι το μεγάλο ερώτημα. Θα πρέπει να δούμε το πρόβλημα συνολικά και ολιστικά: από το ΕΠΑΛ και τα ΙΕΚ ως τα ΤΕΙ και το Πολυτεχνείο. Κάθετα και οριζόντια.

Είναι ένα καινούργιο πρόβλημα για την Ελλάδα και θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε σε στενή σύνδεση με το αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας. Δύσκολα ζητήματα, αλλά γι' αυτό ο διάλογος».

Ο Αντώνης Λιάκος φαίνεται σαν να προβληματίζεται ανάμεσα στο «σωστό» που είναι η φοίτηση ως τα 18 σε έναν τύπο σχολείου, γιατί ως τότε ο νέος δεν έχει κατασταλάξει στις επιλογές του και σ' ένα σύστημα που επιτρέπει τον διαχωρισμό από νωρίς. Στην πραγματικότητα επιλέγει χωρίς αναστολές «τον τολμηρό ρεαλισμό», δηλαδή τον διαχωρισμό των μαθητών από νωρίς σε πατρίκιους και πληβείους. Εξ ου και τάσσεται υπέρ μιας ακόμη αναμόρφωσης της λεγόμενης τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης εκ βάθρων έτσι που αυτή να στολιστεί με ψευτοφτιασιδώματα και να γίνει ελκυστική για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των χαμηλών λαϊκών στρωμάτων, αποτελώντας προνομιακό χώρο φοίτησης γι' αυτούς τους νέους.

Το πρόβλημα είναι βαθύτατα ταξικό κι ας μην μπαίνει στον κόπο ο Λιάκος να τοποθετηθεί ξεκάθαρα. Η ύπαρξη δυο τύπων Λυκείων, η αγωνιώδης προσπάθεια όλων των αστικών κυβερνήσεων στην Ελλάδα να στρέψουν την εργατική νεολαία στην τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, καμιά σχέση δεν έχουν με την αναπτυξιακή δομή της ψωροκώσταινας, όπως γίνεται στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες. Μόνος πόθος της αστικής τάξης ήταν και είναι ο έλεγχος της ροής προς τα πανεπιστήμια, το τσάκισμα της τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, μέσω της οποίας αυτή ευελπιστούσε και πετύχαινε σε ένα βαθμό να βελτιώσει το κοινωνικό της status. Η διαμόρφωση του «στρατού της κοινωνικής ανατροπής», όμως, είναι ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του συστήματος και αυτό η αστική τάξη θέλει με κάθε τρόπο να αποτρέψει.

Ποια μορφή τελικά θα πάρει το «νέο Λύκειο» των συριζαίων και πώς θα γίνεται η επιλογή για την τριτοβάθμια εκπαίδευση μένει να το δούμε. Εκείνο που επιβεβαιώνει ο Αντώνης Λιάκος από τώρα είναι ότι: 1) Θα υπάρχει ένα «αναβαθμισμένο ισχυρό απολυτήριο Λυκείου, κατώφλι για οποιονδήποτε προορισμό», άρα νέες αξιολογικές κρίσεις, ίσως πανελλαδικού τύπου εξετάσεις στις τάξεις του Λυκείου. 2) Στα Τμήματα χαμηλής ζήτησης, που προορίζονται για τους πληβείους, δεν θα υπάρχουν εξετάσεις. Αλλωστε αυτές θα έχουν μεταφερθεί νωρίτερα μέσα στο ίδιο το Λύκειο. Στα περιζήτητα Τμήματα και Σχολές (π.χ. Νομική, Ιατρική, Πολυτεχνεία, κ.λπ.) θα υπάρχουν «πρόσθετα κριτήρια» (ίσως εξετάσεις, βαθμολογία σε κάποια μαθήματα, συνέντευξη, κ.λπ.).

Βεβαίως, όλα αυτά έχουν άμεσο δημοσιονομικό κόστος, γι' αυτό τελικά κρατούμε μικρό καλάθι ως προς τους οραματισμούς του Λιάκου.

◆ «Είναι μύθος ότι το πτυχίο αρκεί για μια οποιαδήποτε σταδιοδρομία χωρίς μια προηγούμενη μαθητεία και εξειδίκευση. Μόνο στα καθηγητικά επαγγέλματα συμβαίνει αυτό.

Πόσο προετοιμασμένοι είναι οι νέοι καθηγητές/τριες με το πτυχίο της ειδικότητάς τους να αντιμετωπίσουν τα δύσκολα προβλήματα του σύγχρονου σχολείου;

...Το πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας είναι εντελώς ανεπαρκές. Εξάλλου, με το πλήθος των ειδικοτήτων κανείς δεν διδάσκει μόνο ό,τι διδάχτηκε στο πανεπιστήμιο.

Αρα οι πολλές ειδικότητες θα πρέπει να ωσμωθούν, να ομαδοποιηθούν σε μια προοπτική κοινών πεδίων, όχι ως συγκόλληση, αλλά σε ένα μετα-επίπεδο γνώσης.

Αναφορικά με την επανεκπαίδευση, καθώς οι γνώσεις ανανεώνονται κάθε πέντε-δέκα χρόνια, η επιτροπή συζητά ένα ευέλικτο σύστημα επανεκπαίδευσης εντός και εκτός σχολικής ζώνης, αλλά και τη δυνατότητα περιοδικής επιστροφής στα πανεπιστημιακά έδρανα.

Επανεκπαίδευση υψηλού επιπέδου, από ερευνητές, νέους επιστήμονες με φρέσκια γνώση, όχι κονσέρβα».

Τα περί μετεκπαίδευσης πανεπιστημιακού τύπου των εκπαιδευτικών τ' ακούμε βερεσέ, όταν τα τελευταία χρόνια έχει καταργηθεί ακόμη και η μετεκπαίδευση των δασκάλων-νηπιαγωγών στα διδασκαλεία (Μαράσλειο, κ.λπ.). Επειτα όλα αυτά απαιτούν χρηματοδότηση και πρόσθετους διορισμούς αναπληρωτών, αν υποθέσουμε ότι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να αποσπώνται εξ ολοκλήρου από την εργασία τους, προκειμένου να αφοσιωθούν απερίσπαστοι στην εκπαίδευσή τους πάνω στα νέα δεδομένα της παιδαγωγικής επιστήμης και του επιστημονικού τους αντικειμένου.

Απ' ό,τι φαίνεται θα καταλήξουμε και πάλι, στην καλύτερη περίπτωση, στις ταχύρυθμες άρπα-κόλλα επιμορφώσεις, για τα μάτια και μόνο.

◆ «Τα πανεπιστήμια είναι χτισμένα ως επί το πλείστον ευκαιριακά, σαν τα αυθαίρετα και χωρίς σχέδιο σπίτια... Πανεπιστημιακά τμήματα και ΤΕΙ φυτεμένα ειδικά και ως έτυχε, στη λογική του '80 κάθε πόλη και πανεπιστήμιο, κάθε χωριό και τμήμα.

Δεν θέλει ένα συμμάζεμα όλο αυτό; Εκτός τούτου, μέσα στο πανεπιστήμιο δεν πρέπει να υπάρχει κινητικότητα των φοιτητών, δυνατότητα συνδυασμού ειδικοτήτων στο πτυχίο, κύριας και δευτερεύουσας ειδικότητας κ.ο.κ.;...

Αυτού του τύπου η τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν μπορεί να αντέξει σε μεγάλες μεταβολές και δύσκολους καιρούς. Αν δεν αλλάξει, θα αποσυντεθεί. Οι προτάσεις μας εδώ αφορούν τόσο την αναμόρφωση του χάρτη όσο και τη δημιουργία κοινού χώρου έρευνας και εκπαίδευσης, γιατί και στην έρευνα έχουν δρομολογηθεί μεγάλες αλλαγές».

Ο Αντώνης Λιάκος προαναγγέλλει νέο «σχέδιο Αθηνά». Είμαστε σίγουροι ότι ο «εξορθολογισμός» του χάρτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης έχει ως στόχο όχι τόσο τη διόρθωση των παραλογισμών στην ίδρυση τμημάτων χωρίς ουσιαστικό αντικείμενο, μόνο και μόνο για να εξυπηρετηθούν κομματικά, ψηφοθηρικά ή συντεχνιακά συμφέροντα. Γιατί τα πάντα κινούνται και πάλι σ' αυτό το σαθρό έδαφος, το οποίο οι συριζαίοι δεν αμφισβητούν, εξ ου και το έχουν αποδείξει με την έως τώρα πολιτική τους σε όλα τα επίπεδα. Αντίθετα, κύριος σκοπός θα είναι η δραματική συρρίκνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με στόχο την ανακοπή της ροής προς αυτήν των λαϊκών στρωμάτων και ο δραστικός περιορισμός της δημόσιας χρηματοδότησης.

Προαναγγέλλει επίσης τα πτυχία πολλών ταχυτήτων, απόρροια της «κινητικότητας» των φοιτητών, των ατομικών δηλαδή διαδρομών μέσα στην ίδια τη Σχολή. Μοχλός θα είναι οι πιστωτικές μονάδες, καθώς ορίζει η κακόφημη Μπολόνια. Ως αποτέλεσμα θα έχουμε τη διάσπαση της ενότητας της επιστήμης και τελικά την υποβάθμιση των σπουδών.

◆ Υπάρχει ανάγκη «εξεύρεσης πρόσθετων πόρων, όσο επίσης και εξοικονόμησης πόρων».

«Οικονομική αιμορραγία των συγγραμμάτων: Γιατί να μη γίνουν ηλεκτρονικοί φάκελοι διαθέσιμοι στους φοιτητές; Μια ηλεκτρονική πλατφόρμα ελεύθερης πρόσβασης είναι απείρως οικονομικότερη από την εκτύπωση εκατοντάδων χιλιάδων τόμων.

...Γιατί δεν αξιοποιείται, λ.χ., ο χώρος της Πανεπιστημιούπολης στου Ζωγράφου με τις σχολές να γίνονται συνεδριακά κέντρα, με μια ζώνη καταστημάτων, κινηματογράφων, εστιατορίων, χώρων άθλησης και αναψυχής;

Δεν θα κάλυπταν μέρος των εξόδων τους σχολικές εγκαταστάσεις παραθαλάσσιων ή ορεινών περιοχών ή οι φοιτητικές εστίες, αν λειτουργούσαν ως κατασκηνώσεις ή ως hostel νέων Ιούλιο και Αύγουστο; Γιατί όχι θερινοί κινηματογράφοι και άλλες εκδηλώσεις που θα απέφεραν χρήματα στα σχολεία;

Δεν λύνουν προφανώς το πρόβλημα όλα αυτά, αλλά η εξοικονόμηση πόρων και η εκμετάλλευση πόρων που σχολάζουν, αλλάζουν νοοτροπίες και κάνουν τους ανθρώπους ευρηματικούς.

Τα Πανεπιστήμια πρέπει να αποκτήσουν τον έλεγχο της διαχείρισης των οικονομικών τους ροών συνολικά και με υπευθυνότητα.

Και δεν είναι μόνο αυτά. Πρέπει να αλλάξουν όψη, να γίνουν φιλικά και να προσφέρουν τους χώρους τους για συμμετοχικές πρωτοβουλίες, να σταματήσουν να μοιάζουν με εγκαταλειμμένα εργοστάσια που σταμάτησαν να παράγουν».

Στο όνομα της «εξεύρεσης πόρων» και της «εξοικονόμησης πόρων», ο πρόεδρος της επιτροπής διαλόγου ανακοινώνει πως θα καταργηθούν τα πανεπιστημιακά συγγράμματα και θα αντικατασταθούν από το ηλεκτρονικό σύγγραμμα (νόμος Διαμαντοπούλου).Οπως επίσης δηλώνει ότι το Πανεπιστήμιο θα πρέπει να μάθει να ζει διαχειριζόμενο το ίδιο αποκλειστικά τα «του οίκου του». Τούτο, σε περιόδους δραματικά μειωμένης κρατικής χρηματοδότησης, σημαίνει οικονομική ασφυξία των Ιδρυμάτων.

Και συνδυάζει ξεδιάντροπα την παροχή επιστημονικής γνώσης, τη μορφωτική διαδικασία σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες με εμπορικές δραστηριότητες που θα πραγματοποιούνται στους χώρους εκπαίδευσης από ιδιώτες και μη, προκειμένου να εξοικονομούνται πόροι «από τρίτους».

Το σχολείο και το πανεπιστήμιο-επιχειρηματικό κέντρο παίρνει σάρκα και οστά, όχι μόνο ως προς το περιεχόμενό του αλλά και ως προς τη μορφή του.

Πουθενά, ούτε για τα μάτια, δεν γίνεται αναφορά στην αύξηση των δαπανών για τη δημόσια εκπαίδευση.

Κατρακύλησε η τιμή του χρυσού, εκβιάζουν οι χρυσοθήρες

Μια ματιά στα γραφήματα της φωτογραφίας είναι αρκετή για να πείσει κάθε καλοπροαίρετο άνθρωπο για το λόγο που η Eldorado Gold ανακοίνωσε την αναστολή των εργασιών της στην Ελλάδα και έστειλε στην κυβέρνηση ένα ιταμό τελεσίγραφο, ότι αν εντός τριμήνου δεν της προσφέρει ένα αποικιοκρατικό καθεστώς (πλήρη εξαίρεση από τους ελληνικούς νόμους), θα τα μαζέψει και θα φύγει.

Το πρώτο γράφημα δείχνει τη διακύμανση της τιμής του χρυσού κατά την τελευταία πενταετία και το δεύτερο τη διακύμανση της τιμής του χαλκού (που επίσης παράγεται από τα μεταλλεία της εταιρίας στη Χαλκιδική). Η κατρακύλα είναι ορατή διά γυμνού οφθαλμού. Δεν μιλάμε για κάποια παροδική πτώση, αλλά για καταβαράθρωση, η οποία συνεχίζεται. Για να μιλήσουμε με αριθμούς, στις 17 Γενάρη του 2011 η τιμή του χρυσού ήταν 43.738 δολάρια το κιλό και στις 14 Γενάρη του 2016 έχει κατρακυλήσει στα 34.800 δολάρια το κιλό. Μιλάμε για μείωση τιμής 20,4%. Η σύγκριση αυτή είναι απατηλή, γιατί έκτοτε η τιμή του χρυσού ανέβαινε. Αν κάνουμε σύγκριση της σημερινής τιμής με την τιμή του Σεπτέμβρη 2011, που έπιασε ταβάνι, θα διαπιστώσουμε ότι η μείωση αγγίζει το 42%. Ακόμα χειρότερα

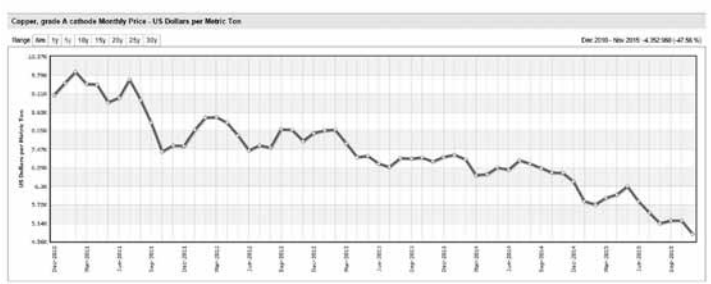

είναι τα πράγματα με την τιμή του χαλκού.

Ποιος καπιταλιστής θα έριχνε λεφτά για επενδύσεις ενόψει μιας τέτοιας κατάστασης; Το ρίσκο θα ήταν τεράστιο, δεδομένου ότι ο παγκόσμιος καπιταλισμός κλυδωνίζεται και πάλι και οι προοπτικές είναι αβέβαιες. Φυσικά, ένας όμιλος σαν την Eldorado Gold δεν εγκαταλείπει ό,τι έχει επενδύσει. Το αφήνει «εν υπνώσει», απολύει το προσωπικό και εκβιάζει για περισσότερα προνόμια, έτσι που όταν η επένδυση αποβεί και πάλι συμφέρουσα να μπορέσει να ξεκινήσει με προοπτική ψηλότερου ποσοστού κέρδους. Φυσικά, γίνονται και τα παρασιτικά κερδοσκοπικά παιχνίδια στο χρηματιστήριο, στα οποία συνήθως πρωταγωνιστούν οι ίδιοι οι μεγαλομέτοχοι και τα διοικητικά στελέχη της εταιρίας.

Ολ' αυτά τα ξέρει η κυβέρνηση, γι' αυτό και ο Σκουρλέτης το παίζει «μάγκας και βαρύς» απέναντι στην εταιρία. Οι Τσιπροκαμμένοι βρήκαν μια ευκαιρία για ανέξοδη κοινωνική δημαγωγία. Γιατί μέχρι τώρα δεν έκαναν τίποτα για να σταματήσουν το καταστροφικό έργο των χρυσοθήρων στις Σκουριές. Οι προσφυγές τους στο ΣτΕ παρακάμπτονταν και η εταιρία συνέχιζε κανονικά. Δεν είναι τυχαίο ότι μόλις τώρα τράβηξε από το συρτάρι του ο Σκουρλέτης τα πρόστιμα ύψους πάνω από 1,7 εκατ. ευρώ που οι επιθεωρητές περιβάλλοντος είχαν καταλογίσει στην «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ» από το 2012 μέχρι το 2014. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις ξέρουμε τι έκαναν. Είχαν επιβάλει καθεστώς κατοχής στα χωριά που αγωνίζονταν και οι υπουργοί τους προσκυνούσαν τους χρυσοθήρες. Η «πρώτη φορά Αριστερά» γιατί έκανε το ίδιο επί ένα χρόνο (με Λαφαζάνη και Σκουρλέτη) και «θυμήθηκε» τα πρόστιμα όταν η Eldorado Gold επιχείρησε να την πλήξει πολιτικά, στην Ελλάδα και το εξωτερικό;

Για τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης δε χρειάζεται να πούμε τίποτα. Εσπευσαν να συνταχθούν με τους χρυσοθήρες, όπως και οι πουλημένοι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ. Οσο για τον Περισσό, μίλησε μόνο για τα δικαιώματα των εργαζόμενων, κάνοντας γαργάρα την περιβαλλοντική καταστροφή.

Κατώτερη σύνταξη 20 βασικά ημερομίσθια και όχι ΕΚΑΣ

Μέχρι τον Οκτώβρη του 1990, όταν ψηφίστηκε ο αντιασφαλιστικός νόμος 1902, οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ έπαιρναν κατώτερη σύνταξη ίση με 20 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη. Αν ο συγκεκριμένος ασφαλιστικός θεσμός δεν είχε καταργηθεί, η κατώτερη σύνταξη θα ήταν σήμερα 660 ευρώ (χωρίς τα μνημονιακά πετσοκόμματα). Η κατώτερη σύνταξη και γενικότερα οι συντάξεις του ΙΚΑ, βάσει του αντιασφαλιστικού νόμου 1902/1990 αυξάνονταν με βάση τις αυξήσεις που δίνονταν στους δημόσιους υπάλληλους, με αποτέλεσμα κατά την πενταετία 1991-1996 οι συνταξιούχοι να χάσουν 300 δισ. δραχμές ή 8,8 δισ. ευρώ.

Από την πρώτη στιγμή που η κυβέρνηση Μητσοτάκη δημοσιοποίησε το σχετικό νομοσχέδιο, το συνταξιουχικό κίνημα πάλεψε για να μην περάσει αυτή η καταστροφική διάταξη και να εξακολουθήσει η κατώτερη σύνταξη να ισούται με 20 βασικά μεροκάματα της ΕΓΣΣΕ, ώστε να αυξάνεται σύμφωνα με τις αυξήσεις που πετύχαιναν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα. Και βέβαια, το ΠΑΣΟΚ που ετοίμαζε την επιστροφή του στην εξουσία υποσχόμενο ότι θα αποκαταστήσει όλες τις αδικίες, υποσχόταν ότι θα επαναφέρει και την κατώτερη σύνταξη στα 20 ΗΑΕ.

Αντ' αυτού, όμως, η κυβέρνηση Σημίτη εισήγαγε το ΕΚΑΣ (Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων), που με τις προϋποθέσεις που έβαλε στην αρχή και που συνεχώς αναπαράγονταν απέκλειε τη συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων. Χαρακτηρίζοντάς το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, εμφάνιζε το ΕΚΑΣ σαν χάρη της κυβέρνησης, ενώ δεν ήταν παρά λεφτά των εργατών, που πέραν της ληστείας που υφίστανται ως παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου, είδαν να καταργείται μια βασική ασφαλιστική τους κατάκτηση, η κατώτερη σύνταξη στα 20 ΗΑΕ.

Το ΕΚΑΣ διαχρονικά το έπαιρνε μόνο μια μειοψηφία των συνταξιούχων. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, το ΕΚΑΣ το παίρνουν σήμερα 195.897 συνταξιούχοι του ΙΚΑ με εισοδηματικά κριτήρια. Δεν γνωρίζουμε πόσοι το έπαιρναν το 1996, που άρχισε να καταβάλλεται. Ανάλογα με τα εισοδηματικά κριτήρια, δίνονται στην περίοδο της κρίσης τα εξής πέντε επιδόματα:

- **230 ευρώ** στους συνταξιούχους που έχουν συνολικό εισόδημα από συντάξεις μέχρι 642,97 ευρώ το μήνα.

- **172,50 ευρώ** στους συνταξιούχους που παίρνουν από 642,98 έως 668,19 ευρώ το μήνα.

- **115,0 ευρώ** στους συνταξιούχους που παίρνουν από 668,2 έως 684,99 ευρώ το μήνα.

- **57,5 ευρώ** στους συνταξιούχους που παίρνουν από 685 έως 706 ευρώ το μήνα.

- **30 ευρώ** στους συνταξιούχους που παίρνουν από 706,01 έως 766,0 ευρώ το μήνα.

Τα παπαγαλάκια των αστικών κυβερνήσεων, κάθε φορά που το Ασφαλιστικό έβγαινε στην επικαιρότητα, κυρίως στις παραμονές αντιασφαλιστικών επιθέσεων, έριχναν στην πιάτσα τη θεωρία ότι με την καταβολή του ΕΚΑΣ αδικούνταν οι συνταξιούχοι που ήταν ασφαλισμένοι για περισσότερα χρόνια και κατέβαλαν εισφορές για μεγαλύτερες αποδοχές, σε σχέση μ' αυτούς που έπαιρναν σύνταξη μικρότερη και από το άθροισμα της κατώτερης κύριας και της κατώτερης επικουρικής σύνταξης. Λες και οι συνταξιούχοι που παίρνουν το ΕΚΑΣ ζήτησαν την εφαρμογή του.

Κατά τη μνημονιακή περίοδο, ακόμα και το ΕΚΑΣ θεωρήθηκε... πολυτελής παραχώρηση προς τους χαμηλοσυνταξιούχους και μπήκε μπροστά η διαδικασία κατάργησής του, που έτυχε να την κάνει η «πρώτη φορά Αριστερά».

Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων συμφώνησε ότι το ΕΚΑΣ πρέπει να καταργηθεί μέχρι το τέλος του 2019, αφαιρώντας από τους χαμηλοσυνταξιούχους (βασικά τους έμμεσα συνταξιούχους), 1,14 δισ. ευρώ, δηλαδή κατά μέσο όρο 284,5 εκατ. ευρώ το χρόνο. Το ποσό που θα κοπεί το 2016 θα είναι, με την προσθήκη 30 εκατ. ευρώ από το κόψιμο της πρόωρης, τα πρώτα 314,5 εκατ. ευρώ από τα συνολικά 2,18 δισ. ευρώ που πρέπει να κοπούν από τις συντάξεις τη διετία 2015-2016, σύμφωνα με το τρίτο Μνημόνιο.

Από την κατάργηση του ΕΚΑΣ δε θα έχουν κανένα όφελος οι χαμηλοσυνταξιούχοι (σημερινοί και μελλοντικοί), όπως ισχυρίζονται οι Τσιπροκαμμένοι. Επίσης, δε θα έχει το παραμικρό όφελος κανένας από τους συνταξιούχους με μεγαλύτερες αποδοχές και περισσότερα χρόνια ασφάλισης.

Οπως έχουμε δείξει, οι συντάξεις που προβλέπονται με το αντιασφαλιστικό έκτρωμα Κατρούγκαλου είναι για καφέδες και σάντουϊτς, ενώ θα λειτουργήσουν ως αντικίνητρο ασφάλισης (αρκεί να σκεφτούμε ότι με 16 χρόνια ασφάλισης η λεγόμενη ανταποδοτική σύνταξη θα κινηθεί γύρω στα 100 ευρώ). Η συγκυβέρνηση βάζει μπροστά τη διαδικασία κατάργησης του ΕΚΑΣ, μειώνοντας τα εισοδηματικά κριτήρια. Κατήργησε τελείως το ΕΚΑΣ των 30 ευρώ, που έπαιρναν οι... πλούσιοι συνταξιούχοι των 706,01 έως 766,67 ευρώ το μήνα! Για να πάρει ένας συνταξιούχος το ΕΚΑΣ των 230 ευρώ πρέπει το μηνιαίο εισόδημά του από συντάξεις να μην ξεπερνά τα 601,34 ευρώ, το μηνιαίο συνολικό ατομικό εισόδημά του να μην ξεπερνά τα 740 ευρώ και το μηνιαίο οικογενειακό εισόδημά του να μην ξεπερνά τα 916, 67 ευρώ! Και στις άλλες τρεις κατηγορίες ΕΚΑΣ μειώθηκαν όλα τα κριτήρια βάσει των οποίων χορηγείται το ΕΚΑΣ.

Ετσι, το 2016 θα αποκλειστεί από το ΕΚΑΣ ένας αριθμός συνταξιούχων (άγνωστο πόσοι), ενώ τα επόμενα χρόνια, με τη συνεχή μείωση των εισοδηματικών κριτηρίων θα αποκλείονται ολοένα και περισσότεροι, μέχρι το ΕΚΑΣ να καταργηθεί τελείως στα τέλη του 2019.

Θυμίζουμε ότι με την περιβόητη εγκύκλιο Χαϊκάλη στις 14 Αυγούστου του 2015, με υπουργό τον Κατρούγκαλο, η κατώτερη σύνταξη μειώθηκε από τα 486 στα 391,5 ευρώ, χωρίς αυτό να προβλέπεται με νόμο. Στο αντιασφαλιστικό του τερατούργημα ο Κατρούγκαλος δεν κάνει την παραμικρή αναφορά στην κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Μιλάει μόνο για την ανταποδοτική και την εθνική σύνταξη. Το πιο πιθανό είναι πως έχουν βάλει στόχο να καταργήσουν κι αυτή ακόμα την κατώτερη σύνταξη των 15 ΗΑΕ. Το εργατικό κίνημα δεν έχει άλλη επιλογή από το επιστρέψει στο παλιό του αίτημα: κατώτερη σύνταξη ίση με 20 ΗΑΕ.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Προκάλεσε πάλι με τη χοντροκομμένη αισθητική του ο δεξιός πόλος (ενίοτε και πώλος, για τα βαριά θελήματα) της αριστερής συν-κυβέρνησης. Μοστράρισε στο twitter παρέα μ' ένα σκοτωμένο καρχαρία, γράφοντας «ένας-ένας οι μεγαλοκαρχαρίες» (σιγά το καλσόν μεγάλε). Μόνο που ο συγκεκριμένος καρχαρίας απαγορεύεται να αλιεύεται, δεν έχει επιτεθεί ποτέ σε παγκόσμιο επίπεδο, κάνοντας ακόμη και το WWF να κράζει τον καημένο Καμμένο, μιλώντας για «ντροπιαστική εικόνα». Καλά, το τι έγραψαν άλλοι εύκολα μπορείτε να το φανταστείτε...

«Είναι παραπλανητικό να ενοχοποιείς τους "σάπιους και προδότες αρχηγούς" των εργατικών κομμάτων και να διατηρείς την ευχάριστη φαντασίωση μιας προλεταριακής εργατικής τάξης, προικισμένης με μια ιστορική αποστολή, αλλά συνεχώς εξαπατημένης και προδομένης από την ελεύθερα αποδεχόμενη ηγεσία» (Pierre Lanneret).

Καθώς... ακόμη ψάχνουμε να βρούμε την «κλιμάκωση» μετά την απεργία της 12ης Νοέμβρη (όπως γράφηκε και στην «Κ»), έχουν την καλοσύνη να μας πουν τι ακριβώς εννοούν αναφέροντας διαρκώς αυτή τη λέξη, εκείνοι που έχουν καταχραστεί, τσαλαπατήσει, γελοιοποιήσει το νόημά της; Εκτός κι αν προσπαθούν να επιβεβαιώσουν ότι η κλίμακα (σκάλα) έχει και κατηφορική κατεύθυνση.

«Ζητήματα πολιτικο-ιδεολογικής φύσης αλλά και μαζικού αγώνα (όπως π.χ. της Παιδείας) δεν λύνονται με βόμβες, όπως επίσης και τα γενικότερα κοινωνικά (ΔΕΗ, ΟΑΕΔ κλπ.). Ομως απ' την άλλη, η βία του καθεστώτος (π.χ. των ΜΑΤ) δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με ιδεολογικό αγώνα αλλά με τη λαϊκή βία. Γι' αυτή τη νοοτροπία καταλήγουμε στην εξής τραγελαφική κατάσταση: εκεί που χρειάζεται αυτόνομη μαζική δουλειά και δε χρειάζεται βία κι ακόμη περισσότερο με τη μορφή βόμβας, χρησιμοποιούμε βόμβα. Κι από την άλλη εκεί που πραγματικά είναι απαραίτητη η λαϊκή βία (π.χ. για ν' αντιμετωπίσουμε τα ΜΑΤ σαν ένα από τους κύριους φορείς της βίας του καθεστώτος), δεν τη χρησιμοποιούμε!» (ΕΛΑ – 22.9.1981).

Μπορεί κάποιοι να φωνάζουν «την κρίση να πληρώσει η πλουτοκρατία», αλλά αυτό που γίνεται δεν είναι άλλο από το να πληρώνει την πλουτοκρατία η κρίση. Κάτι που δεν πρόκειται να σταματήσει αν δεν σκουπιστούν όλα από το τραπέζι. Εκτός και αν...

«Είναι μόνο τώρα που ανακαλύπτουμε τι είδους ανθρώπινα όντα είμαστε. Ανακαλύπτουμε το άτομο των μητροπόλεων: προέρχεται από τη διαδικασία αποσύνθεσης του συστήματος, των αλλοτριωμένων, ψεύτικων και θανατηφόρων σχέσεων που δημιουργεί μέσα στη ζωή -στο εργοστάσιο, το γραφείο, το σχολείο, το πανεπιστήμιο, τις ρεβιζιονιστικές ομάδες, τις σχολές μαθητευόμενων εργατών ή τις ευκαιριακές δουλειές. Αυτό είμαστε: μια "φύτρα" που προέρχεται από τη διαδικασία εκμηδένισης και καταστροφής της κοινωνίας των μητροπόλεων, τον πόλεμο όλων εναντίον όλων, τον γενικευμένο ανταγωνισμό όλων εναντίον όλων, το σύστημα όπου βασιλεύει ο νόμος του φόβου, του καταναγκασμού για αποδοτικότητα, του κέρδους των μεν σε βάρος των δε, της διάκρισης του λαού σε άνδρες και γυναίκες, σε νέους και γέρους, σε άρρωστους και υγιείς, σε ξένους και σε γερμανούς» (Ulrike Meinhof).

Δεν πρόλαβε να αναλάβει τα ηνία της γαλάζιας άμαξας με τους... τριζάτους τροχούς ο Κούλης και έσπευσε να στρώσει χαλιά έξω από νέες πόρτες (ποια Siemens ρε;). Με ύφος και σε ρόλο μπάτλερ που του θίξανε το αφεντικό, ύψωσε τη φωνή του για την Eldorado Gold. Από κοντά και το σύμπαν των αστικών μουμουέ που λύσσαξε, πρώτιστα για τις θέσεις εργασίας που θα χαθούν. Και παρακεί τα αφεντικά της Ευρωλάνδης που έσπευσαν να κάνουν λόγο για «υποχρέωση της Ελλάδας να προσελκύσει αλλά και να κρατήσει τις επενδύσεις». Ξυδάκι παιδιά. Ή Ξυδάκη. Αν και –όπως λέει ο λαός- «πίσω έχει η αχλάδα την ουρά». Για να δούμε, για να δούμε...

«Ο ολοκληρωτισμός που ακολουθεί τις συστημικές κρίσεις, έρχεται και νικά μόνο ενώ απουσιάζουν τα επαναστατικά κινήματα που θα τον πολεμήσουν. Και τα επαναστατικά κινήματα δεν μπορούμε να περιμένουμε την κοινωνία να τα δημιουργήσει. Αν δεν τα συγκροτήσουν οι επαναστάτες δεν θα το κάνει κανείς» (Νίκος Μαζιώτης).

Κοκκινοσκουφίτσα

Διάτρητη απάντηση της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης για το γήπεδο Μελισσανίδη

Τρεις ολόκληρους μήνες χρειάστηκε η Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης (ΔΙΠΑ) του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας για να μας απαντήσει -επικαλούμενη μια υπουργική απόφαση- ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει τους τίτλους ιδιοκτησίας του χώρου υλοποίησης του έργου ή της δραστηριότητας. Αφού, όμως, το θέμα ήταν τόσο απλό, αφού υποτίθεται ότι το αναφέρει ρητά η υπουργική απόφαση, όπως ισχυρίζεται η ΔΙΠΑ, γιατί χρειάστηκε να φτάσει στις 15 Δεκέμβρη για ν' απαντήσει σε ένα δικό μας έγγραφο, το οποίο συντάχθηκε στις 4 Σεπτέμβρη και το οποίο παρέλαβε το αργότερο στις 15 Σεπτέμβρη (οι ημερομηνίες προκύπτουν από την απάντηση της ΔΙΠΑ); Μάλιστα, είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν όντως η απάντηση συντάχθηκε στις 15 Δεκέμβρη, δεδομένου ότι σ' εμάς δεν στάλθηκε τότε, όπως θα έπρεπε, αλλά μας στάλθηκε με φαξ στις αρχές Γενάρη του 2016, κατόπιν πιεστικού τηλεφωνήματός μας. Ενδεχομένως οι τρεις μήνες να γίνονταν τέσσερις ή και περισσότεροι, αν δεν υπήρχε η δική μας πίεση και η απειλή ότι θα προσφύγουμε στις δικαστικές αρχές.

Εν πάση περιπτώσει, αφού το θέμα ήταν τόσο απλό και τυπικό, σε δυο μέρες θα μπορούσαν να μας απαντήσουν ότι -βάσει της υπουργικής απόφασης (υποτίθεται)- η ΔΙΠΑ δεν εξετάζει τους τίτλους ιδιοκτησίας και αδίκως την εγκαλούμε. Το ότι χρειάστηκαν τρεις τουλάχιστον μήνες για να δώσει η ΔΙΠΑ μια φαινομενικά απλή και εύκολη απάντηση, δείχνει ότι στριμώχτηκαν και έψαχναν έναν εύσχημο τρόπο να αποφύγουν τις ευθύνες τους.

Οπως γνωρίζουν οι αναγνώστες μας, εμείς εγείραμε το μείζον ζήτημα ότι η ΔΙΠΑ προώθησε για δημόσια διαβούλευση τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) για το γήπεδο της ΑΕΚ, στην οποία η εταιρία του Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» εμφανίζεται ως κύριος του οικοπέδου και φορέας του έργου, ενώ αυτό όχι μόνο δεν ισχύει, αλλά από τον Αύγουστο του 2014 έχει αμφισβητηθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ίδιου υπουργείου, ενώ επιπρόσθετα αυτό εκκρεμεί και ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων, μετά από προσφυγή μέλους του ερασιτεχνικού σωματείου ΑΕΚ κατά του κύρους της γενικής συνέλευσης που ενέκρινε τη σύμβαση παραχώρησης του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» και κατά της νομιμότητας της σύμβασης παραχώρησης καθεαυτής.

Αυτό το ζήτημα θέσαμε και επίσημα στην πολιτική ηγεσία και τις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου. Η πολιτική ηγεσία (Σκουρλέτης-Τσιρώνης) προτίμησε να κρυφτεί, όπως είχε κάνει και η προηγούμενη πολιτική ηγεσία (Λαφαζάνης-Τσιρώνης-Αποστόλου). Δυο Διευθύνσεις του ΥΠΕΝ (η Διεύθυνση Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Τράπεζας Γης και η Διεύθυνση Χωροταξικού Σχεδιασμού) διαβίβασαν το έγγραφό μας στη ΔΙΠΑ, προκειμένου να απαντήσει αυτή ως αρμόδια για τον έλεγχο του φακέλου της ΜΠΕ. Και η ΔΙΠΑ, **μετά από τρεις μήνες**, μας απάντησε ότι στην ΚΥΑ οικ. 48963/2012 (ΦΕΚ 2703/Β/2012), *μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι «Η ΑΕΠΟ δεν καλύπτει θέματα ασφάλειας έναντι ατυχημάτων μεγάλης έκτασης ή ασφάλειας και υγιεινής του προσωπικού, ... εκδίδεται χωρίς να εξεταστούν οι τίτλοι ιδιοκτησίας του χώρου υλοποίησης του έργου ή της δραστηριότητας, καθώς και οι όροι και περιορισμοί δόμησης του γηπέδου και δεν συνεπάγεται νομιμοποίηση οποιωνδήποτε αυθαίρετων υφιστάμενων κατασκευών για τις οποίες ισχύουν οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας περί αυθαιρέτων κατασκευών. Τα ανωτέρω στοιχεία εξετάστηκαν και παρατίθενται στην ΜΠΕ, με ευθύνη του φορέα του έργου ή της δραστηριότητας»*.

Πριν δούμε αναλυτικότερα αυτή την προσχηματική απάντηση, μπορούμε να διαπιστώσουμε πόσο εξωφρενική είναι στην πράξη. Βγαίνει ένας άσχετος, δηλώνει φορέας ενός έργου που το τοποθετεί σε μια δημόσια έκταση, φτιάχνει μια ΜΠΕ στο πόδι, την καταθέτει και η ΔΙΠΑ τη θέτει σε δημόσια διαβούλευση, χωρίς να εξετάσει στοιχειωδώς αν αυτός ο άσχετος είναι ιδιοκτήτης του οικοπέδου. Κινητοποιείται ένα σημαντικό τμήμα του κράτους (η Περιφέρεια και οι υπηρεσίες της και οι αρμόδιες Διευθύνσεις του υπουργείου), κάνουν ελέγχους, αυτοψίες, μελέτες, εισηγήσεις, γνωμοδοτικά έγγραφα και στο τέλος αποδεικνύεται ότι ο τύπος που υπέβαλε τη ΜΠΕ δεν είναι ιδιοκτήτης της έκτασης και δεν μπορεί να κάνει το έργο. Ολη αυτή η κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού πάει στράφι. Αυτό μας λέει, επί της ουσίας, η απάντηση της ΔΙΠΑ με τον εξωφρενικό ισχυρισμό της.

Είναι δυνατόν ο κάθε άσχετος να μπορεί να σκαρώνει τέτοιες φάρσες στη δημόσια διοίκηση; Οχι ασφαλώς. Είναι αυτονόητο πως η αρμόδια υπηρεσία (η ΔΙΠΑ εν προκειμένω) θα ελέγξει στοιχειωδώς την ιδιοκτησιακή σχέση του φερόμενου ως φορέα του έργου με την έκταση επί της οποίας θα γίνει το έργο. Ο ιδιοκτήτης πάνω στο τοπογραφικό της έκτασης, που θα καταθέσει με τη ΜΠΕ, θα πρέπει να αναφέρει ότι είναι ιδιοκτήτης ή μισθωτής κτλ. Αυτό είναι αυτονόητο. Για παράδειγμα, όταν κανείς θέλει να χτίσει ένα ξενοδοχείο και καταθέτει ΜΠΕ, απαιτείται γνωμοδότηση και από την αρμόδια υπηρεσία του υπουργείου Τουρισμού. Για να εκδώσει αυτή τη γνωμοδότηση η αρμόδια υπηρεσία απαιτεί να της προσκομιστούν «οι τίτλοι ιδιοκτησίας ή η μισθωτική ή άλλη σύμβαση δυνάμει της οποίας ο φορέας εκμετάλλευσης έλκει δικαιώματα επί του οικοπέδου/γηπέδου» (απόφαση 216 της υπουργού Ο. Κεφαλογιάννη, ΦΕΚ 10/Β/9-1-2015). Τόση σημασία δίνεται στο ιδιοκτησιακό, προκειμένου να γνωμοδοτήσει το υπουργείο για την έκδοση ΑΕΠΟ, που ζητείται ακόμα «υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του Ν. 1599/1986 του φορέα εκμετάλλευσης, στην οποία δηλώνεται ότι είναι κύριος του οικοπέδου/γηπέδου που απεικονίζεται στο τοπογραφικό διάγραμμα» ή «εάν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν είναι κύριος του οικοπέδου/γηπέδου, υπεύθυνη δήλωση στην οποία βεβαιώνεται το είδος του δικαιώματος που ασκεί επί του οικοπέδου/γηπέδου».

Στην απάντηση που έδωσε στο έγγραφό μας η ΔΙΠΑ αναφέρεται στην υπουργική απόφαση που ορίζει τι πρέπει να γράφει η ΑΕΠΟ (Απόφαση Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων), **όχι τι πρέπει να ελέγχει η ΔΙΠΑ όταν κάποιος της καταθέτει μια ΜΠΕ και ζητάει να τη θέσει σε δημόσια διαβούλευση**. Στην ΑΕΠΟ σημειώνεται ότι εκδίδεται «χωρίς να εξεταστούν οι τίτλοι ιδιοκτησίας», η υπουργική απόφαση όμως αναφέρει, ακόμη, ότι αυτοί οι τίτλοι «**εξετάστηκαν** και παρατίθενται στη ΜΠΕ με ευθύνη του φορέα του έργου». **Επομένως, η εταιρία του Μελισσανίδη όφειλε να καταθέσει στο φάκελο στοιχεία ιδιοκτησίας ή μίσθωσης ή παραχώρησης και η ΔΙΠΑ να τα εξετάσει**. Τι ακριβώς εξέτασε η ΔΙΠΑ; Σ' αυτό το ερώτημα δεν μας απαντά ο διευθυντής της Χ. Παπακωνσταντίνου. Και η χειρίστρια του φακέλου Ζ. Δεδούση «άλλαξε χίλια χρώματα» όταν σε συνάντησή μας της επισημάναμε αυτό το ζήτημα. Προσπαθώντας να βρει μια δικαιολογία, μας είπε ότι μπορεί κάποιος να προτίθεται να αγοράσει ένα οικόπεδο και να θέλει να διερευνήσει τις δυνατότητες έκδοσης ΑΕΠΟ! «Τι γίνεται, όμως, όταν αυτός ο κάποιος εξ ορισμού δεν μπορεί να χτίσει και τον έχουν μπλοκάρει οι ίδιες οι υπηρεσίες του υπουργείου;». Οταν της θέσαμε αυτό το ερώτημα, διέκοψε τη συζήτηση, λέγοντάς μας ότι η ΔΙΠΑ θα μας στείλει γραπτή απάντηση!

Εμείς ξέρουμε τι κατέθεσε η εταιρία του Μελισσανίδη στη ΔΙΠΑ: την άκυρη και παράνομη σύμβαση παραχώρησης του οικοπέδου από την ερασιτεχνική ΑΕΚ (δεν έχει και τίποτ' άλλο, άλλωστε). Τη σύμβαση που **ελέγχεται για τη νομιμότητά της** από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ, στο οποίο προσέφυγε η αρμόδια για την έκδοση της οικοδομικής άδειας υπηρεσία (ΔΑΟΚΑ). Μπορεί να ισχυριστεί κανείς ότι η ΔΙΠΑ δεν το ήξερε αυτό; Αν ήταν για ένα οποιοδήποτε έργο, ο ισχυρισμός ενδεχομένως και να μπορούσε να σταθεί, όχι όμως για το γήπεδο Μελισσανίδη. Είχε γίνει τόσος ντόρος στα ΜΜΕ που «όλο και κάτι θα είχαν ακούσει τα στελέχη της ΔΙΠΑ». Στην Ελλάδα ζουν, όχι στον πλανήτη Αρη. Ηξεραν και κάτι άλλο. Οτι οι προθεσμίες που προβλέπει ο νόμος για την προώθηση μιας ΜΠΕ είναι εξαιρετικά σφιχτές. Κι όμως, αυτές οι διαδικασίες δεν τηρήθηκαν στη συγκεκριμένη περίπτωση. Εκεί που ο νόμος προβλέπει 20-25 μέρες, περνούσαν μήνες. Τα έμπειρα στελέχη της ΔΙΠΑ ασφαλώς αντιλαμβάνονταν ότι με το συγκεκριμένο έργο υπάρχει «χοντρό πρόβλημα» και γι' αυτό ο εμφανιζόμενος ως φορέας του δεν κινούσε τις νόμιμες διαδικασίες για την τήρηση των προθεσμιών, αλλά προσπαθούσε να πετύχει διευθετήσεις με παρασκηνιακό τρόπο. Από την άλλη, η εμπειρία τους είναι τέτοια που μπορούσαν να καταλάβουν ότι η «σύμβαση παραχώρησης» που τους κατέθεσε η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» πρέπει να ελεγχθεί ως προς την εγκυρότητά της.

Αλλά, ακόμη και αν τα στελέχη της ΔΙΠΑ οχυρωθούν πίσω από ένα υποκριτικό και προσχηματικό «εμείς δε γνωρίζαμε τίποτα και δεν είχαμε υποχρέωση να ψάξουμε», υπάρχει η δική μας παρέμβαση. Αμέσως μόλις η ΜΠΕ της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» προωθήθηκε για δημόσια διαβούλευση (τέλη Ιούλη του 2015), επικοινωνήσαμε με τον τότε προϊστάμενο της ΔΙΠΑ Ε. Τολέρη, ο οποίος οχυρώθηκε πίσω από το «εμείς δεν ελέγχουμε το ιδιοκτησιακό». Μας είπε, όμως, και κάτι άλλο. Αν από έγγραφα αποδειχτεί ότι η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» δεν μπορεί να είναι φορέας του έργου, η διαβούλευση πρέπει να σταματήσει και η ΜΠΕ να μην προωθηθεί για έκδοση ΑΕΠΟ. Γιατί,

Δεν εκδόθηκαν στην Ιταλία οι πέντε φοιτητές

Νίκη του κινήματος αλληλεγγύης

Την περασμένη Δευτέρα έπεσε η αυλαία της εκδίκασης στο Συμβούλιο Εφετών του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εξέδωσε η Ιταλία για πέντε έλληνες φοιτητές. Οι απορριπτικές αποφάσεις και των τριών Συμβουλίων Εφετών οδήγησαν πλέον στη διαβίβαση της δικογραφίας στον αρμόδιο εισαγγελέα για τη διερεύνηση της άσκησης ποινικής δίωξης από τα εγχώρια δικαστικά όργανα. Μετά το τέλος της «περιπέτειας» των πέντε αγωνιστών φοιτητών, που άρχισε με νυχτερινή αστυνομική εισβολή στα σπίτια τους, όπου τους συνέλαβαν οι «Ράμπο» των Τσιπροκαμμένων, αξίζει τον κόπο να βγάλουμε μερικά συμπεράσματα.

◆ Για την έκδοση αυτών των αποφάσεων σημαντικό ρόλο έπαιξε το κίνημα αλληλεγγύης που έκανε αισθητή την παρουσία του από τη μέρα της σύλληψης των πέντε φοιτητών μέχρι τις μέρες που συνεδρίασαν τα συμβούλια. Αλληλέγγυοι μέσα στην αίθουσα, έξω στο δρόμο, φίλοι, συμφοιτητές, μέλη πολιτικών οργανώσεων ήταν εκεί. Ενα κίνημα αλληλεγγύης που πιστώνεται εξολοκλήρου το αποτέλεσμα. Ενα κίνημα που, παρά τη γενικότερη ηττοπάθεια, επέδειξε τα απαραίτητα αντανακλαστικά.

◆ Το δεύτερο συμπέρασμα είναι το ξεμπρόστιασμα, και μάλιστα με τον πιο αισχρό τρόπο, της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που έδωσε τα διαπιστευτήριά της στο διεθνή κατασταλτικό μηχανισμό. Κι εδώ δεν έχουμε αδικήματα όπως εμπόριο ναρκωτικών, αλλά διαδηλωτές! Για πρώτη φορά είδαμε στη χώρα μας ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης για διαδηλωτές που βρέθηκαν σε πορεία με συγκρούσεις και που χωρίς να έχουν πιαστεί επ' αυτοφώρω να κάνουν κάτι, συλλαμβάνονται βγαίνοντας από μία κατάληψη στο Μιλάνο. Μιλάμε δηλαδή για την πλήρη στοχοποίηση, την πλήρη σκοπιμότητα, τον ορισμό της πολιτικής δίωξης.

Οι επάξιοι συνεχιστές της μνημονιακής πολιτικής ήρθε ο καιρός να μας θυμίσουν ότι δεν έχουν κανένα πρόβλημα να δώσουν ανθρώπους βορά σε κατά πολύ βαρύτερα ποινικά καθεστώτα, υπακούοντας σ' ένα γενικότερο ευρωπαϊκό κατασταλτικό κανόνα. Γιατί όλοι του συναφιού τους γνωρίζουν ότι η περίοδος χάριτος κάποια στιγμή θα τελειώσει και φροντίζουν να καλύψουν τα νώτα τους. Τι καλύτερο λοιπόν από μια δίωξη πέντε φοιτητών, αλλοδαπών, που και κατασταλτικά θα αντιμετωπίσουν βαριές ποινές χωρίς το παραμικρό στοιχείο και προληπτικά θα δώσουν το σήμα «καθήστε ήσυχα γιατί αλλιώς σας περιμένει η προφυλάκιση-κατα-δίκη-φυλακή κλπ»;

Από άποψη πολιτικής στόφας των ανθρώπων που χειρίστηκαν την υπόθεση δεν περιμέναμε τίποτα διαφορετικό. Στη μεν Ιταλία, τα μίντια και οι εφημερίδες είχαν βουίξει πριν καν εκδοθούν τα εντάλματα, ότι βρέθηκαν οι ένοχοι (πέντε Ελληνες και πέντε Ιταλοί), φωτογραφίες με πρόσωπα έπαιζαν παντού και ο αστυνομικός διευθυντής του Μιλάνου έδινε συνέντευξη Τύπου επιβεβαιώνοντας τα ανάλογα! Στην Ελλάδα απ' την άλλη, η κυβέρνηση ένιπτε τας χείρας της. Ο αρμόδιος υπουργός Δικαιοσύνης δε δέχτηκε ούτε να συνομιλήσει με τους γονείς, δείχνοντας πόσο γελοίοι και υποκριτές είναι οι συριζαίοι. Ας μην ξεχνάμε ότι ο συγκεκριμένος υπουργός έχει πάρει ήδη τα γαλόνια του από την υπόθεση του Ν. Ρωμανού και των εκπαιδευτικών αδειών, αλλά και των μεταρρυθμίσεων που πέρασε κάτω απ' το τραπέζι με τον πρόσφατο νόμο για το σύμφωνο συμβίωσης.

◆ Πολιτικοί απατεώνες, όμως, δεν είναι μόνο αυτοί που κάθονται σε κυβερνητικούς ή υπουργικούς θώκους αλλά και κάτι άλλοι, ξεχασμένοι, που μια χαρά έκαναν τη «δουλίτσα» όταν χρειάστηκε. Αναφερόμαστε στους ευρωβουλευτές που «παρέλασαν» στις δικαστικές αίθουσες ως μάρτυρες υπεράσπισης των πέντε εκζητούμενων. Αλλοι στον πρώην ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή στη ΛΑΕ, άλλοι «ανεξάρτητοι». Δε θα κατακρίνουμε αυτή την επιλογή, δεν είναι αυτός ο στόχος του σχολίου, όμως οφείλουμε να πούμε ότι κάτι τύποι σαν τον Ν. Χουντή ή τη Σ. Σακοράφα γνωρίζουν ότι τέτοιες περιπτώσεις κάνουν το αναγκαίο ρετούς στο πολιτικό τους προφίλ και δε διστάζουν να το εκμεταλλευτούν. Ξέρουν ότι μπορούν να βγάλουν πολιτική υπεραξία και το κάνουν.

Μίλησαν για στατιστικές που δείχνουν ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι ένας θεσμός δυσλειτουργικός (δηλαδή αν ήταν λειτουργικός θα έπρεπε να εφαρμοστεί;), ότι υπάρχει έντονη «αντίδραση» στους κόλπους του ευρωκοινοβουλίου για τη στάση των ιταλικών αρχών, ότι η Ευρώπη παρακολουθεί στενά το θέμα και ζητά αλλαγές στο νομικό καθεστώς του ευρωπαϊκού εντάλματος και άλλα τέτοια «ενδιαφέροντα».

◆ Μολονότι δεν έχει ιδιαίτερο νόημα σ' αυτή τη σύντομη ανασκόπηση να αναφερθούμε με λεπτομέρειες στο νομικό σκεπτικό που αναπτύχθηκε από τους συνηγόρους υπεράσπισης, δεν μπορούμε να μην πούμε για τους εισαγγελείς που συνέχισαν την παράδοση του κλάδου τους και σ' αυτή την υπόθεση. Εισαγγελείς που ανέβηκαν στην έδρα σαν μπάτσοι, με στυγνή διάθεση δίωξης. Που απέδειξαν ότι τους πολίτες, στο όνομα των οποίων προτείνουν, τους έχουν γραμμένους εκεί που δεν πιάνει μελάνι. Οτι στη ζυγαριά τους βαραίνει περισσότερο το γόητρο της διεθνούς αστικής έννομης τάξης και όχι τα δικαιώματα του κατηγορούμενου-εκζητούμενου.

◆ Οι δύο εισαγγελείς έκαναν θετικές προτάσεις ως προς την έκδοση. Οι δικαιολογίες – «αιτιολογήσεις» τους μηδαμινές. Ενα κήρυγμα για την Ευρώπη που είναι σπίτι μας, που διαφυλάττει μια δίκη δίκαιη και σύμφωνη με τις διεθνείς και ευρωπαϊκές συνθήκες και για μια ιταλική δημοκρατία από τις πρωτοπόρες και πιο σημαντικές στα ευρωπαϊκά πράγματα. Δεν ασχολήθηκαν καθόλου με τα νομικά επιχειρήματα, με την επ' αόριστον προφυλάκιση (και όχι 18μηνη) που ισχύει στην Ιταλία, με τον κακουργηματικό χαρακτήρα των πράξεων (που εδώ είναι πλημμελληματικός), με την κατάργηση του τεκμηρίου αθωότητας λόγω της δημοσίευσης στοιχείων και φωτογραφιών και τόσα άλλα που ειπώθηκαν από τους συνηγόρους. Ο τρίτος εισαγγελέας πρότεινε να μην εκδοθεί ο πέμπτος φοιτητής, γιατί... το είπαν οι δύο προηγούμενες αποφάσεις! Το απόλυτο μηδέν και ο απόλυτος ραγιαδισμός.

◆ Τέλος, για να τοποθετούμε τα πράγματα στις διαστάσεις τους, δεν οφείλουμε τίποτα στους δικαστές που εξέδωσαν τις απορριπτικές αποφάσεις. Εκαναν το αυτονόητο, το ελάχιστο από τη θέση τους. Νομικά είχαν τα επιχειρήματα που χρειάζονταν και κοινωνικά είχαν ξεκάθαρη στάση εναντίωσης στην έκδοση. Αυτά τα εντάλματα, αν γίνονταν δεκτά, θα ήταν ένα ακόμα φορτίο για την ήδη επιβαρυμένη ελληνική κοινωνία. Θα ήταν ένα ακόμα χτύπημα με άγνωστες συνέπειες. Αυτό στάθμισαν και οι διάφοροι κρατικοί παράγοντες. Το στίγμα δόθηκε όμως. Και είναι η ανελέητη δίωξη ακόμα και για ήσσονος σημασίας πράγματα.

◆ Είναι χρέος όλου του λαού όχι μόνο να θέτει αναχώματα αλλά να προβάλλει αντιστάσεις και να κερδίζει το έδαφος που έχασε λίγο-λίγο εδώ και χρόνια. Η μάχη των «5» κερδήθηκε προς το παρόν. Εμείς θα πούμε, αν τελικά διωχθούν εδώ, ότι πρέπει να αθωωθούν ομόφωνα και απ' όλες τις κατηγορίες. Οσο για τις μάχες που έρχονται, με πιο επίκαιρη αυτή του Ασφαλιστικού, ας πάρουμε μαθήματα απ' τις μικρές μας νίκες. Ας απαντήσουμε, επιτέλους, όπως απαιτεί η επίθεση που δεχόμαστε.

λοιπόν, αγνόησαν τη συγκροτημένη παρέμβασή μας και τα έγγραφα που τους καταθέσαμε και δεν σταμάτησαν τη δημόσια διαβούλευση, η οποία μάλιστα παρατάθηκε κιόλας;

Επειδή εμείς δε συνηθίζουμε να μασάμε τα λόγια μας, θα επισημάνουμε ότι η ιστορία της ΜΠΕ ήταν μια προσπάθεια του Μελισσανίδη να δημιουργήσει τετελεσμένα, αποσπώντας για την εταιρία του και για την παράνομη «σύμβαση παραχώρησης» μια οιονεί νομιμοποίηση από μια υπηρεσία του ΥΠΕΝ. Επειδή η νομιμοποίηση της εταιρίας του είχε μπλοκαριστεί από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, βρήκε την πρόθυμη ΔΙΠΑ και τον προθυμότατο πρώην προϊστάμενό της για να προωθήσει εκβιαστικά τη ΜΠΕ, ασκώντας πίεση πάνω στις άλλες υπηρεσίες του ΥΠΕΝ. Στις 13 Αυγούστου, ο Σκουρλέτης που διαδέχτηκε τον Λαφαζάνη «καρατόμησε» τον Τολέρη, στο πλαίσιο γενικότερων αλλαγών στις υπηρεσίες του υπουργείου.

Στις αρχές Σεπτέμβρη, εμείς παρεμβήκαμε και με επίσημο τρόπο, υποβάλλοντας το έγγραφό μας σε όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες. Στη συνέχεια, με νέο έγγραφο ενημερώσαμε για την αγωγή του μέλους της ερασιτεχνικής ΑΕΚ, η οποία εκκρεμούσε δικαστικά και υποχρέωνε τις υπηρεσίες του ΥΠΕΝ να απόσχουν από κάθε ενέργεια, έως ότου τελεσιδικήσει. Πλέον δεν υπήρχαν ούτε τα προσχήματα της δήθεν άγνοιας. Ηταν πλήρως ενήμεροι για το τι συμβαίνει. Αντί όμως να σταματήσουν τη διαβούλευση και να επιστρέψουν τη ΜΠΕ στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», μέχρι να τελεσιδικήσει η αγωγή του μέλους της ΑΕΚ και μέχρι να αποφανθεί το Αυτοτελές Τμήμα αν μπορεί η ερασιτεχνική ΑΕΚ να παραχωρήσει το οικόπεδο (ιδιοκτησίας ελληνικού δημοσίου) σε τρίτον και μάλιστα σε μια κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία, άφησαν τη διαβούλευση να ολοκληρωθεί. Κι αυτός ήταν ένας βασικός λόγος που έκαναν τρεις μήνες ν' απαντήσουν στο έγγραφό μας.

Για ποιο λόγο; Για να παίξουν το παιχνίδι του Μελισσανίδη, που παραμυθιάζει τους οπαδούς της ΑΕΚ. Παιχνίδι στο οποίο πρωταγωνιστεί πλέον ο Φλαμπουράρης, που μοιράζει δημόσια υποσχέσεις ότι το γήπεδο θα γίνει και πως σύντομα θα έχει βγει η άδεια! Ετσι, φτάσαμε στο σημείο να έχει τοποθετηθεί το κάρο πριν από τα άλογα. Να γίνεται συζήτηση επί της ουσίας μιας ΜΠΕ, την οποία έχει καταθέσει λάθρα μια εταιρία η οποία δεν έχει και δεν μπορεί να αποκτήσει οποιαδήποτε σχέση με το οικόπεδο (η υπάρχουσα νομοθεσία είναι σαφέστατη και την έχουμε παραθέσει). Οι ευθύνες είναι τεράστιες. Πέρα από τους υπηρεσιακούς παράγοντες της ΔΙΠΑ, τεράστιες ευθύνες έχει η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ (Λαφαζάνης, Σκουρλέτης, Τσιρώνης), αλλά και ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

ΛΑΘΕΜΕΝΟ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΣ «ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ»

Διαδρομές ανθρώπων από όλες τις γωνιές του κόσμου προς τη Δύση, σε αναζήτηση μιας κάποιας διεξόδου από την εξαθλίωση που επιβάλλει ο σύγχρονος ιμπεριαλισμός στην Ασία, την Αφρική, τη Λατινική Αμερική. Μέσα από τη μυθοπλασία αλλά και την τεκμηρίωση, οι τρεις ταινίες του αφιερώματος αποτυπώνουν την πραγματικότητα αυτού του ταξιδιού και μας εισάγουν σε αθέατες όψεις της κίνησης των απόκληρων που θα αποτελέσουν το φρέσκο και φτηνό εργατικό δυναμικό για τις μητροπόλεις της Ευρώπης και των ΗΠΑ. Αν βέβαια το ταξίδι δεν αποβεί μοιραίο.

~ Παρασκευή 22/1/2016 ~

ΚΕΛΙ ΑΠΟ ΧΡΥΣΑΦΙ

(La jaula de oro, Γουατεμάλα, Ισπανία, Μεξικό, 2013, 108')

Σενάριο: Ντιέγκο Κεμάδα - Δίες, Γκιμπράν Πορτέλα, Λουτσία Καρέρας

Σκηνοθεσία: Ντιέγκο Κεμάδα - Δίες

Ερμηνείες: Κάρεν Μαρτίνεζ, Ροντόλφο Ντομίνγκες, Μπράντον Λόπεζ

Παραγωγή: Εντχερ Κάμπος, Νίνα Παγιάν, Λούις Σαλίνας

Τρεις έφηβοι από τη Γουατεμάλα αποφασίζουν να ταξιδέψουν στις ΗΠΑ ψάχνοντας για μια καλύτερη ζωή. Για να το καταφέρουν αυτό, θα χρειαστεί να διασχίσουν πρώτα το Μεξικό, ερχόμενοι αντιμέτωποι με πληθώρα κινδύνων. Συμμορίες ναρκέμπορων και ληστών, διεφθαρμένοι αξιωματούχοι και τοπικές αρχές, βιαστές και απαγωγείς. Η πρώτη κινηματογραφική δουλειά του Κεμάδα-Δίες, βοηθού του Κεν Λόουτς, είναι μια σκληρή αλλά ρεαλιστική απεικόνιση της αγριότητας που περιμένει τις χιλιάδες ανθρώπων από την Κεντρική και τη Νότια Αμερική που αποφασίζουν να ρισκάρουν τη ζωή τους για να φτάσουν στις ΗΠΑ, τη λεγόμενη Γη της Επαγγελίας. Μόνο που στο τέλος τους περιμένει το χρυσό κλουβί της εκμετάλλευσης και του διωγμού, εξ ου και ο τίτλος της ταινίας. Ο Κεμάδα-Δίες δούλεψε για περίπου έξι χρόνια παίρνοντας συνεντεύξεις από εκατοντάδες ανθρώπους στο Μεξικό και την Κεντρική Αμερική, και η ταινία αποτελεί μια συρραφή πραγματικών περιστατικών και καταστάσεων. Η απόφασή του να χρησιμοποιήσει ερασιτέχνες ηθοποιούς, στους οποίους δεν έδινε σενάριο αλλά τους εξηγούσε πριν το γύρισμα τι πρόκειται να διαδραματιστεί στη σκηνή, προσδίδει στην ταινία μια αυθεντικότητα αποφεύγοντας τους μελοδραματισμούς. Η ταινία βραβεύτηκε σε πολλά διεθνή φεστιβάλ, ενώ απέσπασε και το βραβείο στην κατηγορία «Ενα κάποιο βλέμμα» στο φεστιβάλ των Καννών το 2013.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Τέλος εποχής

Ο θάνατος του Χρυσοστόμου Ψωμιάδη, κατά κόσμον Μάκαρου ή Αγαπούλα, συνέπεσε χρονικά με την έναρξη της διαδικασίας διάλυσης της παλιάς παράγκας του ελληνικού ποδοσφαίρου αλλά και με τις συνολικότερες εξελίξεις «κάθαρσης» στο παγκόσμιο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Πλέον, ο παλαιού τύπου πρόεδρος, που στις περισσότερες περιπτώσεις είναι και οπαδός της ομάδας, μεταχειρίζεται κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο για να πετύχει αυτή τους στόχους της και βασίζεται περισσότερο στη μαγκιά και τον τσαμπουκά του και λιγότερο στα φράγκα που διαθέτει, αποτελεί παρελθόν.

Ανθρωποι σαν το Ψωμιάδη, τον Μπέο, τον Κομπότη, τον Καλογιάννη (ας με συγχωρέσουν οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου που ξέχασα) ήταν παρόντες στις εξέδρες, στην πρώτη γραμμή της μάχης, και καθάριζαν αυτοπροσώπως και επιτόπου τις υποθέσεις της ομάδας τους, χρησιμοποιώντας κάθε μέσο. Ηταν οι παράγοντες που διαλαλούσαν τις μπίζνες και τις επιτυχίες που είχαν στο παρασκήνιο, για να δείξουν ότι είναι δυνατοί και μάγκες. Μέσω αυτών άρχισε να χτίζεται το οικοδόμημα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Ομως, όπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις, όσο προχωρούσε η «επαγγελματοποίηση» τόσο μειωνόταν ο ρόλος των παραγόντων αυτού του είδους, αφού πλέον έπρεπε να μπουν κανόνες στο παιχνίδι, για να μπορέσουν οι διάφοροι καπιταλιστές να «επενδύσουν» στο ποδόσφαιρο. Μετά απ' αυτούς τους πρώτους σκαπανείς, ήρθε στο προσκήνιο ο νέος τύπος παράγοντα, ο επονομαζόμενος «ισχυρός άντρας» της ΠΑΕ, που δεν είχε διοικητική θέση στην ομάδα, αλλά έβαζε τα φράγκα που χρειάζονταν και έκανε τις «δουλειές» του χωρίς θόρυβο και τυμπανοκρουσίες. Οριζε ως πρόεδρο κάποιο έμπιστο σε αυτόν άτομο, πολλές φορές κάποιον παλαίμαχο για να έχει και τη λαϊκή υποστήριξη, και δούλευε στο παρασκήνιο (και με τις πολιτικές άκρες που είχε) για να προωθήσει τα συμφέροντα της ομάδας.

Σήμερα έχουμε περάσει στο μοντέλο που ο καπιταλιστής ιδιοκτήτης της ΠΑΕ είναι ταυτόχρονα και πρόεδρος της ομάδας, αλλά -όπως όλα δείχνουν- σε λίγο καιρό τη θέση τους θα πάρουν τεχνοκρατικά στελέχη που θα λειτουργούν με καθαρά οικονομικά κριτήρια και θα αντιμετωπίζουν την εκάστοτε ΠΑΕ σαν μια επιχείρηση ξεκομμένη από το αθλητικό της περιεχόμενο.

Αν προσπαθήσουμε να κάνουμε ένα φλας μπακ στους τύπους των παραγόντων στο ποδόσφαιρο, θα διαπιστώσουμε ότι φιγούρες σαν τον Ψωμιάδη μοιάζουν πιο οικείες στη λαϊκότητα του αθλήματος, σε σχέση με τους κουστουμαρισμένους τεχνοκράτες των πολυεθνικών που σιγά-σιγά αρχίζουν να κυριαρχούν στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Ας σκεφτούμε, όμως, ότι αυτοί οι τύποι δεν έβαλαν μόνο τα θεμέλια για την καταστροφή του ποδοσφαίρου μας, αλλά χρησιμοποίησαν το ποδόσφαιρο σαν όχημα για «άλλες» δραστηριότητές τους.

Σήψη μέχρι το μεδούλι

Σημαντικές ήταν οι εξελίξεις στο θέμα των στημένων ποδοσφαιρικών αγώνων, αλλά πέρασαν στα «ψιλά» της αθλητικής επικαιρότητας, αφενός γιατί έγιναν κατά τη διάρκεια των γιορτών και αφετέρου γιατί κανένας από τους αρμόδιους δεν ήθελε να δοθεί δημοσιότητα σε ένα τέτοιο θέμα. Μάλιστα, υπήρξε και έκτακτη συνάντηση του υφυπουργού Αθλητισμού Σταύρου Κοντονή με τον πρόεδρο της ΕΠΟ Γιώργο Γκιρτζίκη, την Τρίτη 22 Δεκέμβρη. Αν και επισήμως η συνάντηση έγινε προκειμένου ο υφυπουργός να κάνει συστάσεις για το γεγονός ότι οι διαιτητές της Super League στα θέματα βίας άλλοτε εφαρμόζουν τους κανονισμούς και άλλοτε κλείνουν τα μάτια, από το ρεπορτάζ των εφημερίδων φάνηκε ότι το μεγάλο πρόβλημα για την ΕΠΟ και το ελληνικό ποδόσφαιρο είναι ο χαμός που γίνεται με τη «χειραγώγηση» των αγώνων.

Αλλωστε, με αυτό το θέμα άρχισε τις δηλώσεις του στο ραδιοφωνικό σταθμό «Πρακτορείο 104,9 FM» ο Κοντονής, τονίζοντας: *«Δυστυχώς, στη Β' Εθνική, στη Football League, υπάρχουν πάρα πολλές, συχνές αναφορές, για στημένα παιχνίδια, και το λέω δημόσια αυτή τη στιγμή, πρώτη φορά. Είναι κάτι το οποίο μας προβληματίζει. Η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού, η οποία είναι και αρμόδια να πάρει αποφάσεις, ελέγχει αυτές τις περιπτώσεις, αλλά κρούω τον κώδωνα του κινδύνου και στους ιδιοκτήτες των ομάδων, οι οποίες αναφέρονται αρκετές φορές σε τέτοιες καταστάσεις. Κρούω τον κώδωνα του κινδύνου τώρα. Πριν είναι αργά και για τους ίδιους και για τις ομάδες τους».*

Από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ έχουν ενημερωθεί τόσο η ΕΠΟ όσο και η κυβέρνηση ότι η Football League θεωρείται ένα από τα πιο «βρόμικα» πρωταθλήματα της Ευρώπης και έχουν αποσταλεί στοιχεία για τουλάχιστον έξι παιχνίδια που χαρακτηρίζονται από την ευρωπαϊκή ομοσπονδία στημένα, ενώ από κύκλους της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ) υπάρχουν «διαρροές» σύμφωνα με τις οποίες το φετινό πρωτάθλημα δε θα ολοκληρωθεί με τις 18 ομάδες που ξεκίνησαν, αφού δύο ή τρεις ομάδες θα αναγκαστούν να αποχωρήσουν ή θα αποβληθούν από αυτό λόγω εμπλοκής σε στημένους αγώνες. Ηδη με απόφασή της η ΕΕΑ έχει απαγορεύσει τη συμμετοχή δυο ομάδων (Αχαρναϊκός και Παναιγιάλειος) στο Πάμε Στοίχημα ως ύποπτες για τη «χειραγώγηση» αγώνων, ενώ έχουν ασκηθεί διώξεις σε άλλες επτά, προκειμένου να διαλευκανθούν συγκεκριμένα παιχνίδια τους, τα οποία θεωρούνται ύποπτα για παράνομο στοιχηματισμό.

Εχουμε και στο παρελθόν ακούσει ανακοινώσεις για δραστικά μέτρα αντιμετώπισης του παράνομου τζόγου και η κατάληξη ήταν μηδέν στο πηλίκο. Κατά συνέπεια, παρά την άμεση «κινητοποίηση» του υφυπουργού και τις επίσημες συναντήσεις, οι πιθανότητες να ξεκινήσει μια στοχευμένη προσπάθεια για την καταπολέμηση του προβλήματος είναι ελάχιστες. Υπάρχει όμως μια παράμετρος που αναφέρεται στις εκθέσεις της ΟΥΕΦΑ, η οποία αξίζει σχολιασμού.

Ενα από τα συμπεράσματα που καταλήγουν οι αξιωματούχοι της ΟΥΕΦΑ που ασχολούνται με το παράνομο αθλητικό στοίχημα και τους στημένους αγώνες, είναι πως η οικονομική κρίση αποτελεί έναν από τους πιο σημαντικούς παράγοντες για την αλματώδη αύξηση των στημένων αγώνων και ιδιαίτερα σε χώρες σαν την Ελλάδα, που οι ομάδες είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό «κρατικοδίαιτες». Τι σημαίνει αυτό με απλά λόγια;

Οι ομάδες έχασαν το μεγαλύτερο μέρος από τα φράγκα που έβαζαν στα ταμεία τους από την κρατική επιχορήγηση και τη διαφήμιση κατά κύριο λόγο κρατικών οργανισμών και ΔΕΚΟ, και πλέον οι ιδιοκτήτες τους στήνουν αγώνες για να καλύψουν ένα μέρος από τα «διαφυγόντα» έσοδα. Για το λόγο αυτό, όσο οξύνεται η κρίση τόσο θα αυξάνεται ο αριθμός των ομάδων που θα εμπλέκονται σε στημένους αγώνες και παράνομο τζόγο, αφού το στοίχημα θα αποτελεί τη βασική πηγή χρηματοδότησής τους. Και επειδή είναι πολύ δύσκολο να βρεθούν αδιάσειστα στοιχεία προκειμένου να τιμωρηθούν παραδειγματικά οι ομάδες που συμμετέχουν σε αυτά τα κυκλώματα, υπάρχει ένας τρόπος «πρόληψης», που εφαρμόζεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες για την καταπολέμηση του παράνομου αθλητικού τζόγου. Αρχικά μειώνεται δραστικά ο αριθμός των στοιχηματικών επιλογών και σε ομάδες που έχουν εμπλοκή σε «ύποπτους» αγώνες επιτρέπονται δύο είδη στοιχήματος: το αποτέλεσμα του αγώνα και το under ή over (κάτω ή πάνω) από τα 2,5 γκολ (για τις «καθαρές» ομάδες ο επιτρεπόμενος αριθμός ξεκινά από 21 και μπορεί να φτάσει και τα 78), ενώ στη συνέχεια υπάρχει πλήρης απαγόρευση συμμετοχής τους.

Εν αναμονή των εξελίξεων, αυτό που πρέπει να τονίσουμε είναι πως το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι σάπιο από την κορυφή μέχρι τα νύχια και ο μοναδικός τρόπος ίασης είναι η διάλυσή του.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Οι οργανωμένοι οπαδοί γενικά δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να συγχωρήσουν το Μάκη Ψωμιάδη και οι οργανωμένοι οπαδοί της ΑΕΚ είχαν έναν επιπλέον λόγο να δηλώσουν ότι δεν μπορούν αν συγχωρέσουν τον άνθρωπο που συμμετείχε στην απαξίωση της ομάδας τους (χαρακτηριστικό το πανό της φωτογραφίας). Την ίδια στιγμή, οι διοικήσεις των ομάδων έστελναν στεφάνι στην κηδεία του «Μάκαρου», επιβεβαιώνοντας τη διαχρονικότητα του στίχου του Μάλαμα «όλοι οι καριόληδες μια εταιρία»...

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΑΣΟΥ ΜΠΟΥΛΜΕΤΗ
Νοτιάς

Δεκατρία χρόνια μετά την εμπορικά επιτυχημένη «Πολίτικη κουζίνα» του, ο Τάσος Μπουλμέτης μας παρουσιάζει τη νέα του ταινία. Μέσα από την ιστορία του πρωταγωνιστή του, ο σκηνοθέτης φιλοδοξεί να προσεγγίσει και ένα κομμάτι της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας, με κεντρικό άξονα τη μεταπολίτευση.

Ο Σταύρος, ως παιδί, έχει την ανάγκη, όταν απογοητεύεται ερωτικά, να αλλάζει την τροπή γνωστών μύθων και ιστοριών της ελληνικής ιστορίας. Μεγαλώνοντας και όντας μέσα στο φοιτητικό κίνημα της μεταπολίτευσης, θα ασχοληθεί με τον κινηματογράφο και άρα ξανά με ιστορίες. Μία προβληματική που θέτει ο Μπουλμέτης και διαπερνά όλη την ταινία του είναι η λειτουργία των μύθων στη ζωή των ανθρώπων, είτε σε προσωπικό είτε σε συλλογικό επίπεδο.

Η ταινία έχει αρκετά κοινά στοιχεία με την προηγούμενη του σκηνοθέτη. Ο Μπουλμέτης επιλέγει να αναδείξει τις εκάστοτε πολιτικές εξελίξεις μέσα από το προσωπικό φίλτρο του πρωταγωνιστή του, το οποίο υπαγορεύει το ανακάτεμα μύθων, ιστοριών, επιθυμιών, ερώτων κι ελπίδων και στο τέλος αναδύεται μια γλυκιά και νοσταλγική θεώρηση, που στηρίζεται στο συναίσθημα και το χιούμορ. Αρα, έχουμε να κάνουμε με ένα είδος σινεμά που ίσως να παρακολουθείται ευχάριστα, αλλά σίγουρα δεν προσφέρει καμιά ουσιαστική κινηματογραφική εμπειρία.

Και αν αυτό το μείγμα στην προηγούμενη ταινία του πέτυχε, ίσως χάρη στη φρεσκάδα του, σ' αυτή εδώ κάτι φαίνεται να μην πηγαίνει τόσο καλά. Ο σκηνοθέτης ξέρει πολύ καλά τι στοιχεία θα χρησιμοποιήσει για το επιθυμητό αποτέλεσμα, αυτά τα στοιχεία όμως δεν είναι οργανικά δεμένα. Ετσι, δίνεται η εντύπωση μιας πιο ακαδημαϊκής προσέγγισης. Τελικά, οι όποιες έξυπνες ιδέες του χάνονται μέσα στην επιτήδευση και το σενάριο καταλήγει πολύ επεξηγηματικό. Η τελική αίσθηση που αφήνει η ταινία είναι η αμηχανία (του σκηνοθέτη και όχι του θεατή που αναζητά ένα σινεμά ουσίας, προβληματισμού και ανάτασης).

ΓΚΡΙΜΟΥΡ ΧΑΚΟΝΑΡΣΟΝ
Δεσμοί αίματος

Μια πολύ ιδιαίτερη ταινία μας έρχεται από τη χώρα των πάγων. Ο ισλανδός σκηνοθέτης (που έχει ασχοληθεί και με μυθοπλασία και με ντοκιμαντέρ) μας συστήνει ένα κομμάτι της ισλανδικής υπαίθρου.

Πρωταγωνιστές της ταινίας είναι δυο αδέρφια, τα οποία ασχολούνται με την κτηνοτροφία και συγκεκριμένα με τα πρόβατα, σε μια πολύ απομακρυσμένη και δύσβατη κοιλάδα. Παρά το γεγονός

ότι είναι αδέρφια και ότι οι φάρμες τους είναι δίπλα δίπλα, έχουν να μιλήσουν σαράντα χρόνια. Ξαφνικά, μια πολύ επικίνδυνη νόσος προσβάλλει τα πρόβατα και όλοι οι κτηνοτρόφοι της κοιλάδας κα-

Dixi et salvavi animam meam

Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης Του Αύριο προετοιμάζει η συγκυβέρνηση: να ΜΗΝ περάσει!

ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ-ΤΑ, βγήκε ο Κούλης

Και ο Καραμανλής με το ψευδώνυμο «Τριανταφυλλίδης» έφυγε...

Το «να μην περάσει» δεν αφορά... παρελάσεις

Το μέλλον μασκαρεμένο δεν έρχεται / σιωπή και φωτιά ορίζουν τον ερχομό του

Εχ, και να ερχόταν για μας / η ώρα εκείνη / που καθισμένοι δίπλα σε ποτάμι / σιγανό / να βλέπαμε το φυσικό πρόσωπό μας / στο πεντακάθαρο νερό, / καθώς θα στέλναμε στη θάλασσα / καράβια / τα ξύλινα προσωπεία μας. (Σπ. Αποστόλου, «Όνειρο», από τη συλλογή «Ο ανορθόγραφος επιγραφοποιός»)

➤ Τον νεκρό καρχαρία ο Καμμένος τον είχε «του χεριού του». Τους καρχαρίες-καπιταλιστές όμως;

➤ «Προς μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης», τιτλοφορείται το σχετικό άρθρο της Le Monde Diplomatique (αγγλική έκδοση, Γενάρης 2016) και δείχνει προς ποιους «κοιτάζει» η καπιταλιστική τάξη πραγμάτων (καθίστε καλά, φραντσέζοι, δηλαδή...). Συγγραφέας Ζαν-Ζακ Γκαντινί.

➤ «Στην Βραζιλία, η πρόεδρος Ντίλμα Ρούσεφ κατέβαλε προσπάθειες να ευχαριστήσει τους βιομήχανους κερδίζοντας το χειροκρότημα του νεοφιλελεύθερου περιοδικού Veja (το οποίο σημειώνει): Η πρόεδρος έκανε όλα όσα απαιτούσαν οι επιχειρηματίες... Ηθελαν μειώσεις των μισθών; Εγιναν σε ορισμένους τομείς της οικονομίας» (mondediplo.com/2016/01/05/atineameconomy – άρθρο με τίτλο «Making money, not things», του Ρενώ Λαμπέρ). Περί «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα» ο λόγος...

➤ Χρωματιστά βιώματα σήμερα / στο άπειρο· / λέξεις που ερωτεύονται λέξεις / ερήμην της θεότητας· / τόσα χρόνια πίσω στο δράμα / της ηλικίας / με τόσους ήλιους αδιάφορους / να ξεπροβάλλουν· / ένας άοριστος της γραμματικής / από αχόρταγες δεκαετίες· / είμαι όμως ο λάτρης του παρόντος· / αυτό και μόνο. / Κάποτε η μνήμη αρέσει ίσως / να γίνει τ' ουρανού η απήχηση (9.11.1986) Ν. Καρούζος, «Φεύγοντας», από τη συλλογή «Θρίαμβος χρόνου».

➤ Μεγάλη ψυχή ο Βαγγέλας. Πώς λέμε Μαχάτμα Γκάντι...

➤ Ziggy Stardust

➤ ΣΕΒ στηρίζει σχέδιο αντιασφαλιστικό. Οπως και ΕΕ. Πώς λέμε Σύριζα, ΑΝΕΛ και άλλες δημοκρατικές δυνάμεις...

➤ Σημείωση: στα φύλλα της 8ης, 9ης, 10ης και 12ης του Γενάρη 2016 ο Ριζοσπάστης ΔΕΝ χρησιμοποιεί την λέξη «κλιμάκωση» (και οι ίδιοι του Περισσού την ξέχασαν; Οχι βέβαια. Αλλά αν δεν κηρύξει απεργία άλλος «υπεύθυνος», δεν «αναλαμβάνουν» να γίνουν ROBE ΧΕΚΟΥΒΟΤΕ...).

➤ Το θέμα δεν είναι η είδηση αυτή καθεαυτή. Το θέμα είναι το site 902.gr, το οποίο την Τρίτη (12-1-2016) ΚΑΙ στις 13:31 (πρώτη ενημέρωση) και στις 14:13 (επόμενη) σημείωνε: «Τουλάχιστον 10 άνθρωποι σκοτώθηκαν και 15 τραυματίστηκαν σήμερα το πρωί στην Κωνσταντινούπολη κατά την ισχυρή έκρηξη, που πιθανότατα οφείλεται σε τρομοκρατική ενέργεια, σύμφωνα με τις αρχές...». Ο,τι λένε οι τουρκικές αρχές, λοιπόν.

➤ Το ναυπηγικό κεφάλαιο τα πάει πολύ καλά (και στις περιόδους κρίσης...). Ενώ τον Φεβρουάριο του 2010 αριθμούσε 861 σκάφη, τον Απρίλη του 2015 συγκέντρωσε 4.894 σκάφη (τονάζ από 68.611.270 – το 2010 – σε 291.735.318).

➤ Αφού το θέλει η «κοινή γνώμη»: «Οι Βρετανοί θεωρούν την Σαουδική Αραβία (και την Βρετανία) μεγαλύτερους συμμάχους από την Συρία και το Ιράν, παρά το γεγονός ότι θεωρούν το βασίλειο της Σ. Αραβίας χειρότερο σε ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων». Πώς βγαίνει αυτό; Από γκάλοπ (5/6-1-2016) της YouGovsurvey σε έναν αριθμό 1.779 βρετανών ενηλίκων (ο πληθυσμός της Βρετανίας την 12-1-2016: 65.050.873). Εγκυρότητα, λοιπόν (ο πληθυσμός από countrymeters.info/en/United_Kingdom_(UK).

➤ Neil Young, «Ohio» (Kent State, 1970).

➤ Ενδιαφέρεται για την ανεργία (στην εταιρία Ελληνικός Χρυσός) το συγκρότημα Ψυχάρη;

➤ Η «άβυσσος» μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΝΔ είναι τόση ώστε να επιτρέπει τις κυβερνητικές συνεργασίες των δύο κομμάτων...

➤ Σαν φωνή από το υπερπέραν ακούστηκε το: «Μπράβο, Κούλη μου»...

➤ Για φως διψούσε ο στρατιώτης / για βροχή διψούσε. / - Να πέσεις στη μάχη, του είπαν, / ανυπερθέτως! / Οι σφαίρες τρυπήσαν τ' αμπέχωνο / πυρκαγιά στο στήθος / στα μαλλιά του φυτρώσαν φράουλες. / Τον ξύπνησαν στην παρέλαση, / να δει των κοριτσιών τα στήθη / τ' αλαβάστρινα / και τα πηγούνια των επισήμων. / Διψούσε για φως ο στρατιώτης, / για βροχή διψούσε ο Αμπελίων, / σαν έπεσε αλλόφρων / στη μάχη. (Σέφης Αναστασάκος, «Επίγραμμα», από τη συλλογή «Στη σκιά των ανεμόμυλων»).

➤ Οι παπαριές του συριζοβουλευτοφιλολόγου Αλ. Τριανταφυλλίδη «κοσμούν» την «Αυγή» της 9ης του Γενάρη 2016. Σε ποιον προσπαθεί να πουλήσει πρόκληση ο Νενέκος αυτός; Ούτε καν στο –μικρό- αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας... (Κατακαρι...λη!) (Η κυκλοφορία της κυριακάτικης Αυγής, 10-1-2016, Αθήνα – Πειραιά – Αεροδρόμιο = 2.049 φύλλα). Πανελλαδικά (10-1-2016): 3.650...

➤ Η προεδρία Μητσοτάκη φτάνει ΚΑΙ σε «οικουμενική» κυβέρνηση;

➤ Και κλάαμα το «Βήμα» (γνώμες, tovima.gr/opinions/article/?aid=768285) επειδή «η εισβολή φοιτητών και εκπαιδευτικών (που) ματαίωσε τη συνεδρίαση της επιτροπής για τον εθνικό διάλογο στην Παιδεία». Βρε, άει στον (εθνικό) διάολογο, δοσίλογοι!

➤ Κινητικότητα έντονη ανιχνεύει ο Α. Καρακούσης (tovima.gr/opinions/article/?aid=768298) στο αστικό στρατόπεδο. (Δεν έχει κλείσει καλά-καλά χρόνος από την φανατική υποστήριξη του Τσίπρα...).

➤ Μπορεί να πετσοκόβει θέσεις δημοσίων υπαλλήλων (απολύοντας) η βρετανική κυβέρνηση αλλά ουδόλως φείδεται χρημάτων όταν πρόκειται για συμβούλους και γραμματείς [μια αύξηση από 400 εκατομμύρια σε 600 εκατομμύρια λίρες μέσα σε τρία χρόνια (morningstaronline.co.uk, 13-1-2016) με στοιχεία του Κυβερνητικού Γραφείου Ελέγχου].

➤ «Η Ευρώπη στα πρόθυρα οικονομικής κατάρρευσης καθώς η Γερμανία αντιμετωπίζει οικονομική καταστροφή» - express.co.uk/finance/city-13/1/2016. Ο καλύτερος δυνατός κόσμος...

➤ Ο σουηδός πρωθυπουργός Στέφαν Λέφεν εξέφρασε τον «μεγάλο θυμό του» σχετικά με τις αναφερθείσες σεξουαλικές παρενοχλήσεις, ήτοι: ένα (αριθμός 1) δεκαπεντάχρονο αγόρι που κατηγορείται για επίθεση και σεξουαλική επίθεση κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ «Εμείς είμαστε η Στοκχόλμη». Το σύνολο των αναφερθέντων βιασμών και σεξουαλικών επιθέσεων ανήλθε σε 38 τα έτη 2014 και 2015 (πού κολλάνε οι μετανάστες, λοιπόν;).

Βασίλης

λούνται από τον αρμόδιο κρατικό φορέα να τα θανατώσουν. Τα δυο αδέρφια αναγκάζονται να συνεργαστούν ώστε να σώσουν τα ζώα τους, τα οποία αγαπούν πολύ.

Πολύ απλά συστατικά συνθέτουν μια γοητευτική τελικά ταινία. Η φράση «δεσμοί αίματος» (που αποτελεί και τον τίτλο της ταινίας) δεν περιγράφει μόνο τη σχέση των δυο αδερφών, αλλά κυρίως τη σχέση τους με τη φύση και τα ζώα τους. Το χαρακτηριστικό μαύρο βόρειο χιούμορ δε λείπει από την ταινία, ευτυχώς. Ο Χακόναρσον μας παρουσιάζει μια αυθεντική εικόνα των αγροτών στα πιο άγρια μέρη της πατρίδας του.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Κάπου στη Λέσβο. Σ' ένα ξέφωτο ανάμεσα στα λιοτόπια. Νεκροταφείο πνιγμένων προσφύγων και μεταναστών. Ενας μικρός σωρός από χώμα και μια μικρή μαρμαρόπλακα. Συχνά χωρίς όνομα. Αλλά με έναν αριθμό που αποτυπώνει τη μακάβρια στατιστική. «Αγνωστο αγόρι, ετών 12, Νο 171, 19-11-2015». «Αγνωστος άντρας, ετών 35, Νο 221, 18-11-2015». «Αγνωστο αγόρι, ετών 7, Νο 40, 19-11-2015». Ιδιο κι απαράλλαχτο με πρόχειρο νεκροταφείο σε πεδίο μάχης την εποχή του πρώτου παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού πολέμου. Οι ομοιότητες δεν εξαντλούνται στην εμφάνιση του νεκροταφείου. Αφορούν και την ουσία. Θύματα του ιμπεριαλιστικού πολέμου είναι οι εκατοντάδες νεκροί που το όνειρό τους για λίγη ησυχία, ένα σπίτι κι ένα πιάτο φαΐ θάφτηκε στο Αιγαίο. Η μακάρια Δύση, όμως, αδιαφορεί για τον μακάβριο απολογισμό. Συνεχίζει τους πολέμους στην Ανατολή και την ίδια στιγμή προετοιμάζει ιδεολογικά τις κοινωνίες της για τα πογκρόμ που θ' ακολουθήσουν ενάντια σε όσους κατάφεραν να δαμάσουν τα κύματα και να φτάσουν σ' αυτή που στο μυαλό τους φάνταζε σαν γη της επαγγελίας. Στη χώρα μας, χώρα που εδώ και ένα τέταρτο του αιώνα έχει μετατραπεί σε μια τεράστια φυλακή για μετανάστες και πρόσφυγες, τα έχουμε ήδη ζήσει. Εχουμε δει τους υστερικούς νοικοκυραίους να κραδαίνουν τις καραμπίνες σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση. Τις καραμπίνες που είχαν για να προστατευθούν από τους «κλέφτες αλλοδαπούς». Είδαμε τα κανάλια να καλλιεργούν συστηματικά την ξενοφοβία και το ρατσισμό και να αναδεικνύουν τους νεοναζί δολοφόνους σε κοινοβουλευτικό κόμμα. Στην υπόλοιπη Ευρώπη, που δέχτηκε φέτος ένα μεγάλο κύμα προσφύγων, αγαπημένο θέμα είναι τώρα τα «σεξουαλικά εγκλήματα των προσφύγων». Με τον τρόπο που τόσο καλά γνωρίζουν τα ΜΜΕ, καλλιεργείται η κοινωνική υστερία, οπλίζεται ο όχλος των ακροδεξιών χούλιγκαν, για να 'ρθουν μετά τα κράτη και ν' αναλάβουν ν' αποκαταστήσουν την τάξη, με το χτίσιμο στρατοπέδων συγκέντρωσης και τις μαζικές απελάσεις. Και βέβαια, τα κανάλια τους δε δείχνουν πια τα πνιγμένα παιδιά. Δε δείχνουν τα πολεμικά νεκροταφεία στη Λέσβο και σ' άλλα ελληνικά νησιά. Εργο τους είναι να φοβίσουν κάθε γερμανίδα, γαλλίδα, σουηδέζα, ότι κινδυνεύει να πέσει θύμα όχι απλά παρενόχλησης αλλά και κακοποίησης, έτσι και συναντηθεί στο δρόμο με κάποιον μελαχρινό κακοντυμένο άντρα.

◆ «Είδε» τα σύνορα, «είδε» τις φυλακές, «είδε» τα σφαγεία (στοίχημα ότι αυτά τον απασχολούν κυρίως;) ο συνθηματογράφος, τα έκανε αχταρμά με μοναδική ευκολία και μας παρουσίασε τις -κατά τη γνώμη του- ανοιχτές πληγές του πλανήτη. Και βέβαια, δεν «είδε» τα εργοστάσια, τα πολυκαταστήματα, τα ορυχεία, τις εταιρίες καθαριότητας, τα φραουλοχώραφα της κάθε Μανωλάδας. Δεν «είδε» τον καπιταλισμό, τη μεγάλη ανοιχτή πληγή του πλανήτη, που προκαλεί όλες τις άλλες (τις πραγματικές ανοιχτές πληγές, όχι αυτές που φαντασιώνεται ο κάθε «εναλλακτικός»).

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Pacta sunt servanda

Θα λέγαμε «εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Μπαρουφάκης», αν ο Τσακαλώτος δεν είχε δώσει ήδη άφθονα δείγματα γραφής ότι αντιλαμβάνεται πώς παίζεται το παιχνίδι. Ο Μπαρουφάκης έκανε περιοδείες σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, συναντούσε βαριεστημένους υπουργούς που φανερά έκαναν αγγαρεία στις συναντήσεις τους, έβγαζε λογύδρια στις κάμερες και μετά πήγαινε στο Eurogroup όπου αυτός μεν τους έπρηζε, κάνοντάς τους διαλέξεις για τις... οικονομικές προοπτικές της Ευρωζώνης, αυτοί δε τον έκαναν με τα κρεμμυδάκια, στέλνοντάς του το ένα τελεσίγραφο μετά το άλλο.

Ο Τσακαλώτος έκανε το ταξίδι σε Ρώμη, Λισαβόνα, Παρίσι, Ελσίνκι, Αμστερνταμ και Βερολίνο, όχι για να «ζαλίσει» τους ομολόγους του με θεωρίες, αλλά για να «κόψει κλίμα», ώστε γυρίζοντας στην Αθήνα να συνδιαμορφώσει με τον Τσίπρα και την υπόλοιπη ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ την τακτική με την οποία θα κινηθούν τους επόμενους μήνες. Το ταξίδι, μάλιστα, έγινε επιτακτικό από τότε που ο Ντεϊσελμπλούμ είπε σε ολλανδούς δημοσιογράφους (για να τ' ακούσει όλος ο κόσμος), ότι η πρώτη αξιολόγηση του ελληνικού «προγράμματος» θα πάρει μήνες για να κλείσει.

Από τότε που ανέλαβε, αρχικά επικεφαλής των διαπραγματευτών και στη συνέχεια υπουργός Οικονομικών, ο Τσακαλώτος δεν έχει πάρει ούτε ένα τελεσίγραφο. Η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ παράτησε το θέατρο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» και φροντίζει να λέει το «ναι σε όλα» πριν τα πράγματα φτάσουν σε οριακό σημείο. Χωρίς δραματοποιήσεις ούτε καν για εσωτερική κατανάλωση. Ο Τσακαλώτος αποδείχτηκε κατάλληλος γι' αυτή τη φάση και τα καθήκοντά του περιλαμβάνουν και τη διερεύνηση της θέλησης των ιμπεριαλιστών δανειστών, πριν καθήσει να συζητήσει με τους εκπροσώπους τους (τρόικα).

Γι' αυτό και δεν είναι τυχαία η επιλογή των πρωτευουσών που περιέλαβε η περιοδεία Τσακαλώτου. Αν εξαιρέσουμε τη Λισαβόνα, όπου το ταξίδι έγινε χάριν εθιμοτυπίας (υπάρχει «αριστερή» κυβέρνηση, αν θυμόσαστε), οι άλλοι σταθμοί περιέλαβαν τους βασικούς συμμάχους της Γερμανίας (Ολλανδία-Φινλανδία) και τις χώρες που μπορούν να παίξουν κάποιον εξισορροπητικό ρόλο (Γαλλία-Ιταλία). Και βέβαια, τελευταίος σταθμός της περιοδείας ήταν το Βερολίνο, όπου παίρνονται οι αποφάσεις.

Οι «ενημερώσεις» που διένειμε το υπουργείο Οικονομικών, είτε με δελτία Τύπου είτε με non paper («άτυπες ενημερώσεις») δεν προσφέρονται, βέβαια, για την εξαγωγή συμπερασμάτων. Σύμφωνα μ' αυτά τα χαρτιά, όλα τέλεια τα βρήκε ο Τσακαλώτος και απ' όλους εισέπραξε μόνο συγχαρητήρια. Αλλά, ακόμα κι αν μείνουμε μόνο στο επίπεδο των συμβολισμών, θα διαπιστώσουμε ότι ο Ντεϊσελμπλούμ δεν έκανε κοινές δηλώσεις με τον Τσακαλώτο. Ούτε προχώρησε σε καμιά διόρθωση της δήλωσής του για «μήνες». Ούτε ο Τσακαλώτος έκανε δηλώσεις. Διένειμε απλώς ένα non paper, στο οποίο έγραψε ότι *«ο κ. Ντάισελμπλουμ διευκρίνισε ότι οι "μήνες" που είχε αναφέρει ότι χρειάζονται για την πρώτη αξιολόγηση αφορούσαν και το χρέος μαζί»*. Δηλαδή, η υποτιθέμενη διόρθωση έγινε από την ελληνική πλευρά και με διαρροή, για να έχει μόνο προπαγανδιστική αξία στην Ελλάδα.

Και ο Σόιμπλε δεν έκανε κοινές δηλώσεις με τον Τσακαλώτο (εν αντιθέσει με τον Σαπέν). Εβαλε, όμως, την εκπρόσωπό του να διευκρινίσει για μια ακόμη φορά τις γερμανικές θέσεις, που συμπυκνώνονται στο περιβόητο pacta sunt servanda (οι συμφωνίες πρέπει να τηρούνται), το οποίο είχε γίνει της μόδας από τους ιμπεριαλιστές δανειστές την περίοδο που ο Μπαρουφάκης παρίστανε το σκληρό διαπραγματευτή. Και ποιος είναι αρμόδιος να διαπιστώσει αν οι συμφωνίες τηρούνται; Η τρόικα φυσικά. Συζήτηση σε πολιτικό επίπεδο (στο Eurogroup ή οποιοδήποτε άλλο πολιτικό επίπεδο) δεν μπορεί να γίνει αν προηγουμένως δεν υπάρξει συμφωνία της ελληνικής κυβέρνησης με την τρόικα. Οπως είπε η εκπρόσωπός του, ο Σόιμπλε επανέλαβε στον Τσακαλώτο ότι πρέπει να εφαρμοστούν όλα όσα έχουν συμφωνηθεί και να γίνουν τα προβλεπόμενα βήματα «το ένα μετά το άλλο». Δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στο Ασφαλιστικό, που το χαρακτήρισε «κομβικό σημείο της πρώτης αξιολόγησης», για να συμπληρώσει ότι «οι θεσμοί αυτή τη στιγμή εξετάζουν λεπτομερώς τις ελληνικές προτάσεις».

Ο Τσακαλώτος εμφανίστηκε στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες σαν καλός μαθητής. «Πιστεύω λοιπόν πως η Ελλάδα έχει κάνει πολλά για να ανακτήσει την αξιοπιστία της και αυτό μου δίνει τη βεβαιότητα ότι μπορούμε να συζητήσουμε με τους εταίρους μας σε διαφορετική βάση» είπε στο Παρίσι, στις κοινές δηλώσεις με τον Σαπέν. Προς το παρόν, όμως, η μόνη με την οποία μπορεί να συζητήσει είναι η τρόικα. Και η τρόικα δεν έχει κανένα λόγο να βιάζεται. Η επόμενη δόση είναι τον Ιούνη και οι ρυθμίσεις για το χρέος αφορούν την περίοδο μετά το 2020. Οι επόμενες εβδομάδες θα δείξουν αν έχει λόγο να βιάζεται η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ή αν θα αφήσει την προοπτική της προπαγάνδας «εμείς ρυθμίσαμε το χρέος» για ευθετότερο χρόνο, ώστε στο μεταξύ να μπορέσει να δραματοποιήσει το κλίμα για το Ασφαλιστικό. Ηδη ο «εχθρός», το ΔΝΤ, άρχισε να επιδεικνύεται και πάλι στον ελληνικό λαό. Κάθε παραμύθι θέλει το δράκο του.

βαθύ κόκκινο

Φερετζές διάφανος

Κάποιοι από τους καπιταλιστές που πήραν μέρος στη συνάντηση με τον Τσίπρα για το Ασφαλιστικό είπαν πως κάποια στιγμή ο Τσίπρας είπε ότι «πρέπει να ξεπεράσουμε τις αγκυλώσεις, μηδενός εξαιρουμένου», για να προσθέσει πως δεν μπορεί να πιστέψει ότι «οι προηγούμενοι πήραν κάποιες αποφάσεις επειδή το θέλανε, αλλά υπό την πίεση των αναγκών της χώρας».

Οσοι αναρωτιούνται αν τυχόν ο Τσίπρας είπε τέτοια πράγματα, δικαιώνοντας την αντιασφαλιστική πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων, δεν έχουν παρά να κοιτάξουν όχι τι γράφει το Μνημόνιο, αλλά τι έγραφε ο ίδιος ο Τσίπρας, στην 13 σελίδων πρόταση που έστειλε στους ιμπεριαλιστές δανειστές στις 22 Ιούνη του 2015. Εγραφε ότι οι προηγούμενοι αντιασφαλιστικοί νόμοι ήταν σωστοί αλλά ανεπαρκείς!

Επομένως, είναι πολύ λογικό ο Τσίπρας να είπε στους καπιταλιστές συνομιλητές του πως κατανοεί ότι οι προηγούμενες κυβερνήσεις από ανάγκη ψήφισαν αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις, κάνοντας έμμεσα και την αυτοκριτική του (όταν μίλησε για αγκυλώσεις όλων, χωρίς να εξαιρεί τον ΣΥΡΙΖΑ). Σε μια κλειστή μάζωξη με τους επικεφαλής των συνδικάτων των καπιταλιστών δεν μπορείς να πεις τις αισχρές παπάρες που λέει ο Κατρούγκαλος νομίζοντας ότι απευθύνεται σε ηλίθιους.

Προς τι τότε η ενόχληση που άφησε να διαφανεί το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου, μετά τις δηλώσεις του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Νάσου Αθανασίου; Ο Αθανασίου δήλωσε πως το ασφαλιστικό σχέδιο της κυβέρνησης Σημίτη το 2000 έπρεπε να προχωρήσει και ζήτησε μάλιστα συγγνώμη από τον τότε πρωθυπουργό και τον τότε υπουργό Γιαννίτση για την επίθεση που δέχτηκαν!

Επί της ουσίας, ο Αθανασίου δεν είπε τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που είπε ο Τσίπρας στους καπιταλιστές, απ' αυτό που είναι καταγεγραμμένο και στο Μνημόνιο-3 και στο κείμενο που πριν το Μνημόνιο είχε στείλει ο Τσίπρας στους δανειστές. Το σχέδιο Γιαννίτση ήταν πολύ πιο ήπιο από το σχέδιο Κατρούγκαλου. Το λάθος του Αθανασίου είναι πως βγήκε να πει κάτι απ' αυτά που «γίνονται αλλά δεν λέγονται».

Το ίδιο συνέβη και με τον συριζαίο βουλευτή Νίκο Μανιό, που επίσης δυσαρέστησε το Μαξίμου, γιατί βγήκε και είπε με κυνισμό ότι μετά από έντεκα μειώσεις στις συντάξεις δε θα έπρεπε να μαράνει την αντιπολίτευση η δωδέκατη μείωση, αλλά να την ψηφίσει κι αυτή, μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ αυτή τη φορά.

Ο προπαγανδιστικός σχεδιασμός του Μαξίμου είναι καθαρά γκεμπελίστικος. Τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να βγαίνουν και να υποστηρίζουν -παρέα με τον Κατρούγκαλο- πως όχι μόνο δεν μειώνονται οι συντάξεις, αλλά αντίθετα χαράζεται προοπτική αύξησής τους. Οταν κάποιοι βουλευτές βγαίνουν απ' αυτόν τον σχεδιασμό, και αποκαλύπτουν με κυνισμό κάποιες όψεις από την πραγματική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, τους εγκαλούν ακριβώς γι' αυτό: επειδή παραβιάζουν τον προπαγανδιστικό σχεδιασμό.

Πρόκειται για μια αδίστακτη εξουσιαστική κλίκα, με μοναδικό της στόχο να υπηρετήσει πιστά το καπιταλιστικό σύστημα και όσο μπορέσει να παραμείνει στην εξουσία. Επειδή το να υπηρετείς τον καπιταλισμό τη σημερινή περίοδο δεν είναι εύκολο για ένα κόμμα της κοινωνικής δημαγωγίας (διότι δεν υπάρχουν περιθώρια για την άσκηση μιας οριακής έστω πολιτικής κοινωνικής δημαγωγίας, με κάποιες μικροπαραχωρήσεις προς τα εργατολαϊκά στρώματα), η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ εφαρμόζει το δόγμα «ψέμα στο ψέμα και όσο αντέξουμε».

Εχουμε γνωρίσει πολλές αστικές κυβερνήσεις. Το ψέμα και η εξαπάτηση του λαού ήταν βασικό στοιχείο όλων. Τόσο ψέμα και τέτοιας ποιότητας ψέμα, όμως, δεν έχουμε ξαναδεί. Κάποιες φορές αποκαλύπτεις ένα ψέμα τους και ορισμένοι αμφιβάλλουν: «μα είναι δυνατόν να λένε τόσο χοντρά ψέματα; Μήπως δεν το μελετήσατε καλά;». Αυτό το σάστισμα μπροστά στο πολύ χοντρό ψέμα κρατάει ακόμα. Για πόσο άραγε;

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση